

Den Europæiske Unions Tidende

L 352

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang
24. december 2013

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte⁽¹⁾** 1
- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren** 9
- ★ **Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1409/2013 af 28. november 2013 om betalingsstatistik (ECB/2013/43)** 18
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1410/2013 af 23. december 2013 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 45
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1411/2013 af 23. december 2013 om fastsættelse af importtolden for korn gældende fra den 1. januar 2014 47

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

2013/797/EU:

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse af 16. december 2013 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter 50

- ★ Rådets afgørelse 2013/798/FUSP af 23. december 2013 om restriktive foranstaltninger over for Den Centralafrikanske Republik 51

2013/799/EU:

- ★ Kommissionens afgørelse af 17. december 2013 om Kongeriget Spaniens meddelelse af en national overgangsplan i henhold til artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (meddelt under nummer C(2013) 9089)..... 53

2013/800/EU:

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 18. december 2013 om EU-tilskud for 2013 til dækning af Tysklands, Spaniens, Frankrigs, Nederlandenes, og Portugals udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter (meddelt under nummer C(2013) 8999)..... 58

2013/801/EU:

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 23. december 2013 om oprettelse af Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk og om ophævelse af Afgørelse 2007/60/EF som ændret ved afgørelse 2008/593/EF 65

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

2013/802/EU:

- ★ Afgørelse nr. 1/2013 vedtaget af Samarbejdsrådet EU-Irak af 8. oktober 2013 om vedtagelse af samarbejdsrådets og samarbejdsudvalgets forretningsordener 68

2013/803/EU:

- ★ Afgørelse nr. 2/2013 vedtaget af Samarbejdsrådet EU-Irak af 8. oktober 2013 om nedsættelse af tre specialiserede underudvalg og vedtagelse af deres mandat 74

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1407/2013

af 18. december 2013

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte⁽¹⁾,

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Statslig finansiering, som opfylder kriterierne i artikel 107, stk. 1, i traktaten, udgør statsstøtte og skal anmeldes til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3. I henhold til artikel 109 i traktaten kan Rådet imidlertid bestemme, at visse former for støtte skal være fritaget for denne underretningspligt. I henhold til artikel 108, stk. 4, i traktaten kan Kommissionen vedtage forordninger vedrørende disse former for statsstøtte. Ved forordning (EF) nr. 994/98 besluttede Rådet i henhold til artikel 109 i traktaten, at de minimis-støtte kunne udgøre en sådan form for statsstøtte. De minimis-støtte, som er støtte, der ydes til en enkelt virksomhed over en given periode, og som ikke overstiger et vist nærmere fastsat beløb, anses derefter for ikke at opfylde alle kriterier i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af underretningspligten.

(2) Kommissionen har i adskillige afgørelser præciseret begrebet støtte som omhandlet i traktatens artikel 107,

stk. 1. Kommissionen har også bekendtgjort, hvordan den forholder sig til et de minimis-loft, under hvilket traktatens artikel 107, stk. 1, ikke anses for at finde anvendelse, første gang i sin meddelelse om de minimis-støtteordninger⁽³⁾ og senere i Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001⁽⁴⁾ og (EF) nr. 1998/2006⁽⁵⁾. På baggrund af erfaringerne med at anvende forordning (EF) nr. 1998/2006 er det hensigtsmæssigt at revidere nogle af de betingelser, der er fastsat i denne forordning, og erstatte den med en ny forordning.

(3) Det er hensigtsmæssigt at fastholde loftet på 200 000 EUR som den de minimis-støtte, som en enkelt virksomhed kan modtage pr. medlemsstat over en periode på tre år. Dette loft er fortsat nødvendigt for at sikre, at enhver foranstaltning, der falder ind under denne forordning, kan anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene.

(4) Ved anvendelsen af traktatens konkurrenceregler forstås ved en virksomhed enhver enhed, som udøver økonomisk virksomhed, uanset enhedens retlige status og finansieringsmåde⁽⁶⁾. Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at alle enheder, som kontrolleres af samme enhed (*de jure* eller *de facto*), skal betragtes som en enkelt virksomhed⁽⁷⁾. Af hensyn til retssikkerheden og for at mindske den administrative byrde bør denne forordning indeholde en udtømmende liste med klare kriterier for, om flere virksomheder i den samme medlemsstat skal betragtes som en enkelt virksomhed.

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen om de minimis-støtteordninger (EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Sag C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mod Cassa di Risparmio di Firenze SpA m.fl., Sml. 2006 I, s. 289.

⁽⁷⁾ Sag C-382/99, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 5163.

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 229 af 8.8.2013, s. 1.

Kommissionen har ud fra de veletablerede kriterier for definitionen af »tilknyttede virksomheder« i definitionen af små og mellemstore virksomheder (SMV) i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁽¹⁾ og i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008⁽²⁾ udvalgt de kriterier, der er relevante i forbindelse med denne forordning. Kriterierne er allerede velkendte for de offentlige myndigheder og bør i betragtning af denne forordnings anvendelsesområde finde anvendelse på såvel SMV'er som store virksomheder. Kriterierne bør sikre, at en gruppe af tilknyttede virksomheder betragtes som en enkelt virksomhed i forbindelse med anvendelsen af de minimis-reglen, men at virksomheder, der ikke har nogen forbindelse til hinanden ud over, at de hver især har en direkte forbindelse til det samme offentlige organ eller de samme offentlige organer, ikke betragtes som knyttede til hinanden. Der tages således hensyn til den særlige situation, der gælder for virksomheder, der kontrolleres af det samme offentlige organ eller de samme offentlige organer, men som kan have beføjelse til at træffe selvstændige beslutninger.

- (5) For at tage højde for, at virksomheder i vejgodstransportsektoren gennemsnitligt er små, er det hensigtsmæssigt at bevare loftet på 100 000 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport for fremmed regning. En integreret tjeneste, hvoraf den reelle transport kun er ét element, såsom flyttetjenester, post- eller kurertjenester eller affaldsindsamlings- eller affaldsbehandlingstjenester, bør ikke betragtes som en transporttjeneste. I betragtning af overkapaciteten inden for sektoren og de transportpolitiske mål med hensyn til trafiktætheden på vejene og godstransporten bør denne forordnings anvendelsesområde ikke omfatte støtte til køb af transportkøretøjer, som ydes til virksomheder, der udfører vejgodstransport for fremmed regning. I betragtning af udviklingen i personbefordring ad landevej er det ikke længere hensigtsmæssigt at anvende et lavere loft for denne sektor.
- (6) På baggrund af de særlige regler, der gælder for primærproduktion af landbrugsprodukter, fiskeri og akvakultur, samt risikoen for, at støttebeløb, der ligger under loftet i denne forordning, alligevel vil kunne opfylde kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, bør denne forordning ikke finde anvendelse på disse sektorer.
- (7) I betragtning af lighederne mellem forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter bør denne forordning finde anvendelse på forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, forudsat at visse betingelser er opfyldt. Hverken de nødvendige aktiviteter på bedriften for at forberede et produkt til det første salg, f.eks. høst og tærskning af korn og forpakning af æg, eller det første salg til

forhandlere eller forarbejdningsvirksomheder bør betragtes som forarbejdning eller afsætning i denne forbindelse.

- (8) Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at når Unionen ved lovgivning har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, har medlemsstaterne pligt til ikke at gøre undtagelser fra ordningen eller i øvrigt tilsidesætte den⁽³⁾. Denne forordning bør derfor ikke gælde for støtte, hvis størrelse fastsættes på grundlag af prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller afsættes. Den bør heller ikke finde anvendelse på støtte, der er betinget af, at støtten deles med primærproducenter.
- (9) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på eksportstøtte eller støtte, der er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede. Den bør navnlig ikke gælde for støtte til finansiering af etablering og drift af distributionsnet i andre medlemsstater eller i tredjelande. Støtte til dækning af udgifter til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for at lancere et nyt eller et eksisterende produkt på et nyt marked i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.
- (10) Den treårsperiode, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af denne forordning, bør være glidende i den forstand, at man, hver gang der ydes ny de minimis-støtte, skal tage hensyn til den samlede de minimis-støtte, der er ydet i det indeværende og de to foregående regnskabsår.
- (11) Hvis en virksomhed er aktiv inden for sektorer, der er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, og også er aktiv inden for andre sektorer eller har andre aktiviteter, bør denne forordning finde anvendelse på de andre sektorer eller aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at de minimis-støtten ikke kommer aktiviteterne i de udelukkede sektorer til gode. Det samme princip bør finde anvendelse, når en virksomhed er aktiv inden for sektorer med et lavere de minimis-loft. Såfremt det ikke kan sikres, at aktiviteterne

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁾ Sag C-456/00, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 2002, s. I-11949.

inden for de sektorer, hvor der gælder lavere de minimis-lofter, kun modtager de minimis-støtte op til de lavere lofter, bør det laveste loft finde anvendelse på alle virksomhedens aktiviteter.

- (12) Denne forordning bør fastsætte regler, der sikrer, at det ikke er muligt at omgå de maksimale støtteintensiteter fastsat i specifikke forordninger eller Kommissionens afgørelser. Den bør også fastsætte klare kumulationsregler, der er lette at anvende.
- (13) Denne forordning udelukker ikke, at en foranstaltning eventuelt ikke skal betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 107, stk. 1, af andre grunde end de i denne forordning nævnte, f.eks. fordi foranstaltningen er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske invest princip, eller fordi foranstaltningen ikke indebærer en overførsel af statsmidler. Særligt udgør EU-støtte, der forvaltes centralt af Kommissionen og som ikke direkte eller indirekte kontrolleres af medlemsstaterne, ikke statsstøtte og bør ikke tages i betragtning ved bestemmelsen af, om det relevante loft er overholdt.
- (14) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og effektivt tilsyn bør denne forordning kun finde anvendelse på de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennemsigtig støtte«). En sådan præcis beregning kan f.eks. foretages i forbindelse med tilskud, rentetilskud, begrænsede skattefritagelser eller andre instrumenter, for hvilke der gælder en øvre grænse, som sikrer, at det relevante loft ikke overstiges. En sådan øvre grænse betyder, at så længe det præcise støttebeløb ikke eller endnu ikke er kendt, skal medlemsstaten antage, at beløbet svarer til grænsen, for at sikre, at flere støtteforanstaltninger ikke tilsammen overstiger det loft, der er fastlagt i denne forordning, og for at anvende kumulationsreglerne.
- (15) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og korrekt anvendelse af de minimis-loftet bør alle medlemsstater anvende den samme beregningsmetode. For at lette en sådan beregning bør støttebeløb, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til en bruttosubventionsækvivalent. For at kunne beregne bruttosubventionsækvivalenten for andre former for gennemsigtig støtte end tilskud og for rateudbetalt støtte er det nødvendigt at anvende de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør de markedsrentesatser, der skal anvendes med henblik på denne forordning, være de referencesatser, der er fastsat i meddelelsen fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten ⁽¹⁾.
- (16) Støtte indeholdt i lån, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af lån, bør betragtes som gennem-

sigtig de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. For at forenkle behandlingen af mindre lån med kort løbetid bør denne forordning indeholde en klar regel, der er let at anvende og tager hensyn til såvel lånebeløbet som løbetiden. På grundlag af Kommissionens erfaringer kan lån, der er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og som ikke overstiger enten 1 000 000 EUR og en løbetid på fem år eller 500 000 EUR og en løbetid på ti år, anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet. På grund af de vanskeligheder, der er forbundet med at bestemme bruttosubventionsækvivalenten af støtte, der ydes til virksomheder, der muligvis ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet, bør denne regel ikke gælde for disse virksomheder.

- (17) Støtte indeholdt i kapitaltilførsler bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel ligger under de minimis-loftet. Støtte i form af risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, jf. retningslinjerne for risikofinansiering ⁽²⁾, bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre den pågældende foranstaltning tilfører kapital, der ikke overstiger de minimis-loftet.
- (18) Støtte indeholdt i garantier, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af garantier, bør betragtes som gennemsigtig, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på grundlag af de minimumspræmier, der er fastsat i Kommissionens meddelelse for den pågældende type virksomhed ⁽³⁾. For at forenkle behandlingen af garantier med kort løbetid til sikkerhed for indtil 80 % af et relativt lille lån, bør denne forordning indeholde en klar regel, der er let at anvende og tager hensyn til såvel størrelsen af det underliggende lån som garantiens løbetid. Denne regel bør ikke gælde for garantier for underliggende transaktioner, der ikke er lån, såsom garantier for kapitaltransaktioner. Hvis garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 1 500 000 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger fem år, kan garantien anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet. Det samme gælder, når garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 750 000 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger ti år. Derudover kan medlemsstaterne bruge en metode til beregning af garantiens bruttosubstitutionsækvivalent, der er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ EF-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder (EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2).

⁽³⁾ F.eks. Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier (EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10).

pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er på linje med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, når den accepterede metode udtrykkeligt tager sigte på den relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. På grund af de vanskeligheder, der er forbundet med at bestemme bruttosubventionsækvivalenten af støtte, der ydes til virksomheder, der muligvis ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet, bør denne regel ikke gælde for disse virksomheder.

(19) Når en de minimis-støtteordning gennemføres gennem finansielle formidlere, bør det sikres, at disse ikke modtager nogen form for statsstøtte. Dette kan f.eks. gøres ved at kræve, at finansielle formidlere, der er omfattet af en statsgaranti, betaler en markedsbestemt præmie, fuldt ud overfører enhver fordel til de endelige støttemodtagere eller overholder de minimis-loftet og andre bestemmelser i denne forordning, herunder også på formidlerplan.

(20) På grundlag af en anmeldelse fra en medlemsstat kan Kommissionen undersøge, om en foranstaltning, der ikke består i et tilskud, et lån, en garanti, kapitaltilførsel eller risikofinansiering i form af egenkapital- eller kvasi-egenkapitalinvestering, medfører en bruttosubventionsækvivalent, som ikke overstiger de minimis-loftet og derfor kunne falde ind under denne forordnings anvendelsesområde.

(21) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttereglerne overholdes, og i overensstemmelse med samarbejdsprincippet i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union bør medlemsstaterne medvirke i udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede de minimis-støtte, der i henhold til de minimis-reglen ydes til en enkelt virksomhed, ikke overstiger det samlede tilladte loft. Når medlemsstaterne yder de minimis-støtte, bør de derfor give den pågældende virksomhed meddelelse om det beløb, der ydes som de minimis-støtte, og om, at støtten er de minimis-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning. Medlemsstaterne bør forpligtes til at føre tilsyn med den ydede støtte for at sikre, at de relevante lofter ikke overstiges, og at reglerne om kumulation overholdes. Til opfyldelse af den forpligtelse bør den pågældende medlemsstat inden ydelsen af en sådan støtte indhente en erklæring fra virksomheden om anden de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som denne måtte have modtaget i løbet af det pågældende regnskabsår samt de foregående regnskabsår. Alternativt bør medlemsstaterne have mulighed for at oprette et centralt register med fuldstændige oplysninger om den de minimis-støtte, der er ydet, og kontrollere, at ny ydelse af støtte ikke overstiger det relevante loft.

(22) Inden en medlemsstat yder nogen form for ny de minimis-støtte, bør den kontrollere, at de minimis-loftet ikke

overstiges med den nye de minimis-støtte i den pågældende medlemsstat, og at de øvrige betingelser i denne forordning overholdes.

(23) Under hensyn til Kommissionens erfaringer og især den hyppighed, hvormed det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, bør forordningens anvendelsesperiode begrænses. Hvis forordningen ikke forlænges ved gyldighedsperiodens udløb, bør medlemsstaterne have en overgangsperiode på seks måneder for den de minimis-støtte, der er omfattet af denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte til virksomheder i alle sektorer med undtagelse af:

- a) støtte til virksomheder inden for fiskeri og akvakultur, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ⁽¹⁾
- b) støtte til virksomheder inden for primærproduktion af landbrugsprodukter
- c) støtte til virksomheder inden for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i følgende tilfælde:
 - i) hvis støttebeløbet fastsættes på basis af prisen for eller mængden af sådanne produkter, som indkøbes hos primærproducenter eller afsættes af de pågældende virksomheder
 - ii) hvis støtten er betinget af, at den helt eller delvis videregives til primærproducenter
- d) støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, nemlig støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomheden
- e) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22).

2. Hvis en virksomhed er aktiv inden for en af de sektorer, som er nævnt i stk. 1, litra a), b) eller c), og også er aktiv inden for en eller flere de sektorer, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, eller har andre aktiviteter inden for dens anvendelsesområde, finder denne forordning anvendelse på støtte, som ydes til de sidstnævnte sektorer og aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at de minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning ikke kommer aktiviteter i de sektorer, der er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, til gode.

Artikel 2

Definitioner

- I denne forordning anvendes følgende definitioner:
 - »landbrugsprodukter«: de i bilag I til traktaten opførte varer med undtagelse af fiskerivarer og akvakulturprodukter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 104/2000
 - »forarbejdning af landbrugsprodukter«: enhver form for behandling af et landbrugsprodukt, hvorved der fremkommer et produkt, som også er et landbrugsprodukt, med undtagelse af nødvendige aktiviteter på bedriften for at forberede et animalsk produkt eller et planteprodukt til det første salg
 - »afsætning af landbrugsprodukter«: opbevaring eller udstilling med henblik på salg, udbydelse til salg, levering eller enhver anden form for markedsføring, med undtagelse af en primærproducents første salg til forhandlere eller forarbejdningsselskaber og enhver aktivitet til forberedelse af et produkt til et sådant første salg; en primærproducents salg til den endelige forbruger betragtes som afsætning, hvis det finder sted i særskilte lokaliteter, der er indrettet til dette formål.
- En »enkelt virksomhed« omfatter i denne forordning alle virksomheder, mellem hvilke der består en af følgende former for forbindelse:
 - en af virksomhederne besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærerne eller deltagerne i en anden virksomhed
 - en af virksomhederne har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en anden virksomhed
 - en af virksomhederne har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter
 - en af virksomhederne, der er aktionær eller deltager i en anden virksomhed, råder i medfør af en aftale med andre

aktionærer eller deltagere i denne anden virksomhed over flertallet af aktionærernes eller deltagernes stemmerettigheder.

Virksomheder, mellem hvilke der via en eller flere andre virksomheder består en af de i første afsnit, litra a) til d), nævnte forbindelser, betragtes også som en enkelt virksomhed.

Artikel 3

De minimis-støtte

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i denne forordning, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor fritaget fra underrettningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

2. Den samlede de minimis-støtte ydet af en medlemsstat til en enkelt virksomhed må ikke overstige 200 000 EUR over en periode på tre regnskabsår.

Den samlede de minimis-støtte ydet af en medlemsstat til en enkelt virksomhed, der udfører vejgodstransport for fremmed regning, må ikke overstige 100 000 EUR over en periode på tre regnskabsår. Denne de minimis-støtte må ikke anvendes til køb af køretøjer til vejgodstransport.

3. Hvis en virksomhed udfører vejgodstransport for fremmed regning og også udfører andre aktiviteter, for hvilke loftet på 200 000 EUR gælder, finder loftet på 200 000 EUR anvendelse på virksomheden, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved at, aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at støtten, der kommer vejgods-transportaktiviteterne til gode, ikke overstiger 100 000 EUR, og at der ikke anvendes nogen form for de minimis-støtte til køb af køretøjer til vejgodstransport.

4. De minimis-støtte anses for ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden har opnået ret til at modtage støtten i henhold til gældende national ret, uanset datoen for udbetalingen af de minimis-støtten til virksomheden.

5. De i stk. 2 fastsatte lofter gælder uanset de minimis-støtten form eller formål, og uanset om medlemsstatens støtte finansieres helt eller delvis med EU-midler. Treårsperioden fastlægges på grundlag af de af virksomheden anvendte regnskabsår i den pågældende medlemsstat.

6. Ved anvendelse af de i stk. 2 fastsatte lofter angives støtte som et kontant tilskud. Alle anvendte tal skal være brutto, dvs. før eventuelt fradrag af skat eller andre afgifter. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, er støttebeløbet støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål, er den gældende tilbagediskonteringsrentesats på støttetidspunktet.

7. Hvis det relevante loft, der er fastsat i stk. 2, overstiges ved tildeling af ny de minimis-støtte, kan ingen del af den nye støtte drage fordel af denne forordning.

8. I tilfælde af fusioner og virksomhedsovertagelser skal der tages hensyn til al den de minimis-støtte, der hidtil er ydet til de fusionerende virksomheder, ved afgørelsen af, om ny de minimis-støtte til den nye eller den overtagende virksomhed overstiger det relevante loft. De minimis-støtte, der lovligt er tildelt inden fusionen eller virksomhedsovertagelsen, forbliver lovlig.

9. Hvis en virksomhed spaltes i to eller flere selvstændige virksomheder, skal den de minimis-støtte, der blev ydet inden spaltningen, henregnes til den virksomhed, som den kom til gode, hvilket som udgangspunkt er den virksomhed, som overtager de aktiviteter, som de minimis-støtten blev anvendt til. Såfremt en sådan henregning ikke er mulig, skal de minimis-støtten fordeles forholdsmæssigt på grundlag af den bogførte værdi af de nye virksomheders egenkapital på den reelle dato for spaltningen.

Artikel 4

Beregning af bruttosubventionsækvivalenten

1. Denne forordning finder kun anvendelse på støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennem-sigtig støtte«).

2. Støtte i form af tilskud og rentetilskud betragtes som gennem-sigtig de minimis-støtte.

3. Støtte i form af lån betragtes som gennem-sigtig de mini-mis-støtte, hvis

a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Når støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og

b) lånet er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og lånet beløber sig til enten 1 000 000 EUR (eller 500 000 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport) over fem år eller 500 000 EUR (eller 250 000 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport) over ti år; hvis lånet er mindre end disse beløb og/eller ydes for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, skal bruttosubventionsækvivalenten af lånet beregnes som en tilsvarende andel af det relevante loft i artikel 3, stk. 2, eller

c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af den gældende referencesats på støttetidspunktet.

4. Støtte i form af kapitaltilførsler betragtes kun som gennem-sigtig de minimis-støtte, hvis det samlede beløb for den offentlige kapitaltilførsel ikke overstiger de minimis-loftet.

5. Støtte i form af risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer betragtes alene som gennem-sigtig de minimis-støtte, hvis den kapital, der tildeles til den enkelte virksomhed, ikke overstiger de mini-mis-loftet.

6. Støtte i form af garantier betragtes som gennem-sigtig de minimis-støtte, hvis:

a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Når støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og

b) garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, og der enten er stillet sikkerhed for 1 500 000 EUR (eller 750 000 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport) med en løbetid for garantien på fem år eller er stillet sikkerhed for 750 000 EUR (eller 375 000 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport) med en løbetid for garantien på ti år; hvis det beløb, der er stillet garanti for, er lavere end disse beløb, og/eller garantien er stillet for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, skal garantiens bruttosubventionsækvivalent beregnes som en tilsvarende andel af det relevante loft i artikel 3, stk. 2, eller

c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af minimumspræmier, der er fastsat i en meddelelse fra Kommissionen, eller

d) inden gennemførelsen

i) metoden til beregning af garantiens bruttosubventionsækvivalent er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er på linje med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, og

ii) den pågældende metode udtrykkeligt tager sigte på den relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

7. Støtte i form af andre instrumenter betragtes som gennemsligtig de minimis-støtte, hvis instrumentet indeholder en øvre grænse, der sikrer, at det relevante loft ikke overstiger.

Artikel 5

Kumulation

1. De minimis-støtte, der ydes i henhold til denne forordning kan kumuleres med de minimis-støtte, der ydes i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012⁽¹⁾ op til det loft, der er fastsat i nævnte forordning. Den kan kumuleres med de minimis-støtte, der ydes i henhold til andre de minimis-forordninger op til det relevante loft i artikel 3, stk. 2, i denne forordning.

2. De minimis-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger eller med statsstøtte til den samme risikofinansieringsforanstaltning, hvis en sådan kumulering vil overstige den højeste relevante støtteintensitet eller det højeste støttebeløb, der er fastsat i en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen for de særlige omstændigheder i den konkrete sag. De minimis-støtte, som ikke ydes til eller kan henføres til konkrete støtteberettigede omkostninger kan kumuleres med anden statsstøtte, der er ydet i henhold til en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen.

Artikel 6

Tilsyn

1. Når en medlemsstat har til hensigt at yde de minimis-støtte til en virksomhed i overensstemmelse med denne forordning, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det potentielle støttebeløb udtrykt som en bruttosubventionsækvivalent og om, at støtten er de minimis-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel med henvisning til dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Når der i henhold til denne forordning ydes de minimis-støtte til forskellige virksomheder efter en ordning, og der efter ordningen tildeles forskellige individuelle støttebeløb til virksomhederne, kan den pågældende medlemsstat vælge at opfylde denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I så fald skal det faste beløb lægges til grund ved afgørelsen af, om det relevante loft i artikel 3, stk. 2, er nået. Inden medlemsstaten yder støtten, skal den indhente en skriftlig erklæring eller en erklæring i elektronisk form fra virksomheden om anden de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som virksomheden har modtaget i det indeværende og de to foregående regnskabsår.

2. Når en medlemsstat har oprettet et centralt register over de minimis-støtte med fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, der er ydet af myndighederne i den pågældende

medlemsstat, skal stk. 1 ikke længere anvendes fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på tre regnskabsår.

3. Medlemsstaten kan kun yde ny de minimis-støtte i henhold til denne forordning efter at have kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som er ydet den pågældende virksomhed, kommer til at overstige det relevante loft i artikel 3, stk. 2, og at alle betingelserne i denne forordning er overholdt.

4. Medlemsstaterne registrerer og lagrer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registeret skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for at godtgøre, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel de minimis-støtte skal opbevares i ti regnskabsår regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en de minimis-støtteordning opbevares i ti regnskabsår fra det tidspunkt, hvor der sidst blev ydet individuel støtte i henhold til ordningen.

5. På Kommissionens skriftlige anmodning giver medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist fastsat i anmodningen Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede beløb, som en virksomhed har modtaget i de minimis-støtte i denne og andre de minimis-forordningers forstand.

Artikel 7

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte, der er ydet inden dens ikrafttræden, hvis støtten opfylder alle betingelserne i denne forordning. Støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vil blive vurderet af Kommissionen i henhold til de relevante rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

2. Individuel de minimis-støtte, der blev ydet mellem den 2. februar 2001 og den 30. juni 2007 og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 69/2001, skal anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

3. Individuel de minimis-støtte, der blev ydet mellem den 1. januar 2007 og den 30. juni 2014 og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 1998/2006, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

4. Ved denne forordnings udløb er enhver de minimis-støtteordning, der opfylder forordningens betingelser, fortsat omfattet af denne forordning i en periode på yderligere seks måneder.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8).

*Artikel 8***Ikrafttræden og anvendelsesperiode**

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2014.

Den anvendes indtil den 31. december 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1408/2013

af 18. december 2013

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte ⁽¹⁾,

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning ⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Statslig finansiering, som opfylder kriterierne i artikel 107, stk. 1, i traktaten, udgør statsstøtte og skal anmeldes til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3. I henhold til artikel 109 i traktaten kan Rådet imidlertid bestemme, at visse former for støtte skal være fritaget for denne underretningspligt. I henhold til artikel 108, stk. 4, i traktaten kan Kommissionen vedtage forordninger vedrørende disse former for statsstøtte. Ved forordning (EF) nr. 994/98 besluttede Rådet i henhold til artikel 109 i traktaten, at de minimis-støtte kunne udgøre en sådan form for statsstøtte. De minimis-støtte, som er støtte, der ydes til en enkelt virksomhed over en given periode, og som ikke overstiger et vist nærmere fastsat beløb, anses derefter for ikke at opfylde alle kriterier i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af underretningspligten.
- (2) Kommissionen har i adskillige afgørelser præciseret begrebet støtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1. Kommissionen har også bekendtgjort, hvordan den forholder sig til et de minimis-loft, under hvilket traktatens artikel 107, stk. 1, ikke anses for at finde anvendelse, første gang i sin meddelelse om de minimis-støtteordninger ⁽³⁾ og senere i Kommissionens

forordning (EF) nr. 69/2001 ⁽⁴⁾ og (EF) nr. 1998/2006 ⁽⁵⁾. På baggrund af de særlige regler, der gælder for landbrugssektoren, samt risikoen for, at selv små støttebeløb vil kunne opfylde kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, blev landbrugssektoren eller dele af den udelukket fra disse forordningers anvendelsesområde. Kommissionen har allerede vedtaget en række forordninger om de minimis-støtte i landbrugssektoren, senest Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 ⁽⁶⁾. På baggrund af erfaringerne med at anvende forordning (EF) nr. 1535/2007 er det hensigtsmæssigt at revidere nogle af de betingelser, der er fastsat i denne forordning, og erstatte den med en ny forordning.

- (3) På baggrund af Kommissionens erfaringer med at anvende forordning (EF) nr. 1535/2007 bør det maksimale støttebeløb til en enkelt virksomhed over en treårig periode forhøjes til 15 000 EUR, og den nationale grænse bør forhøjes til 1 % af den årlige produktion. Disse nye lofter sikrer stadig, at enhver foranstaltning under denne forordning kan anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene.
- (4) Ved anvendelsen af traktatens konkurrenceregler forstås ved en virksomhed enhver enhed, som udøver økonomisk virksomhed, uanset enhedens retlige status og finansieringsmåde ⁽⁷⁾. Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at alle enheder, som kontrolleres af samme enhed (*de jure* eller *de facto*), skal betragtes som en del af en enkelt virksomhed ⁽⁸⁾. Af hensyn til retssikkerheden og for at mindske den administrative byrde bør denne forordning indeholde en udtømmende liste med klare kriterier for, om flere virksomheder i den samme medlemsstat skal betragtes som en enkelt virksomhed. Kommissionen har ud fra de veletablerede kriterier for definitionen af »tilknyttede virksomheder« i definitionen af små og mellemstore virksomheder (SMV) i

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 227 af 6.8.2013, s. 3.

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen om de minimis-støtteordninger (EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte til produktion af landbrugsprodukter (EUT L 337 af 21.12.2007, s. 35).

⁽⁷⁾ Sag C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mod Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al., Sml. 2006 I, s. 289.

⁽⁸⁾ Sag C-382/99, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 5163.

Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽¹⁾ og i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 ⁽²⁾ udvalgt de kriterier, der er relevante i forbindelse med denne forordning. Kriterierne er allerede velkendte for de offentlige myndigheder og bør i betragtning af denne forordnings anvendelsesområde finde anvendelse på såvel SMV'er som store virksomheder. Kriterierne bør sikre, at en gruppe af tilknyttede virksomheder betragtes som en enkelt virksomhed i forbindelse med anvendelsen af de minimis-reglen, men at virksomheder, der ikke har nogen forbindelse til hinanden ud over, at de hver især har en direkte forbindelse til det samme offentlige organ eller de samme offentlige organer, ikke betragtes som knyttede til hinanden. Der tages således hensyn til den særlige situation, der gælder for virksomheder, der kontrolleres af det samme offentlige organ eller de samme offentlige organer, men som kan have beføjelse til at træffe selvstændige beslutninger. På samme måde bør disse kriterier sikre, at individuelle deltagere i en juridisk person, eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer ikke alene af denne grund betragtes som tilknyttede, hvis de individuelle deltagere i henhold til national lovgivning kan have rettigheder og forpligtelser svarende til dem, de enkelte landbrugere med status som driftsleder har, navnlig med hensyn til økonomisk, social og skattemæssig stilling, og de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller sammenslutningers landbrugsstrukturer.

- (5) I betragtning af lighederne mellem forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter inkluderes forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i anvendelsesområdet for Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 ⁽³⁾.
- (6) Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at når Unionen ved lovgivning har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, har medlemsstaterne pligt til ikke at gøre undtagelser fra ordningen eller i øvrigt tilsidesætte den ⁽⁴⁾. Denne forordning bør derfor ikke gælde for støtte, hvis størrelse fastsættes på grundlag af prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller afsættes. Den bør heller ikke finde anvendelse på støtte, der er betinget af, at støtten deles med primærproducenter.
- (7) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på eksportstøtte eller støtte, der er betinget af, at der anvendes

indenlandske produkter frem for importerede. Den bør navnlig ikke gælde for støtte til finansiering af etablering og drift af distributionsnet i andre medlemsstater eller i tredjelande. Støtte til dækning af udgifter til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for at lancere et nyt eller et eksisterende produkt på et nyt marked i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.

- (8) Den treårsperiode, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af denne forordning, bør være glidende i den forstand, at man, hver gang der ydes ny de minimis-støtte, skal tage hensyn til den samlede de minimis-støtte, der er ydet i det indeværende og de to foregående regnskabsår.
- (9) Hvis en virksomhed er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter og også er aktiv inden for andre sektorer eller har aktiviteter, der falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1407/2013, bør bestemmelserne i nævnte forordning finde anvendelse på støtte, som ydes til disse sektorer eller aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at de minimis-støtte, der er ydet i henhold til nævnte forordning, ikke kommer primærproduktionen af landbrugsprodukter til gode.
- (10) Hvis en virksomhed er aktiv både inden for primærproduktion af landbrugsprodukter og inden for fiskeri og akvakultur, bør Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 ⁽⁵⁾ finde anvendelse på støtte, som ydes til sidstnævnte sektor, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at de minimis-støtte, der er ydet i henhold til nævnte forordning, ikke kommer til primærproduktion af landbrugsprodukter til gode.
- (11) Denne forordning bør fastsætte regler, der sikrer, at det ikke er muligt at omgå de maksimale støtteintensiteter fastsat i specifikke forordninger eller Kommissionens afgørelser. Den bør også fastsætte klare kumulationsregler, der er lette at anvende.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (Se side 1 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Sag C-456/00, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 2002, s. I-11949.

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 af 24. juli 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte i fiskerisektoren og om ændring af forordning (EF) nr. 1860/2004 (EUT L 193 af 25.7.2007, s. 6).

- (12) Denne forordning udelukker ikke, at en foranstaltning eventuelt ikke skal betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 107, stk. 1, af andre grunde end de i denne forordning nævnte, f.eks. fordi foranstaltningen er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip, eller fordi foranstaltningen ikke indebærer en overførsel af statsmidler. Særligt udgør EU-støtte, der forvaltes centralt af Kommissionen, og som ikke direkte eller indirekte kontrolleres af medlemsstaterne, ikke statsstøtte og bør ikke tages i betragtning ved bestemmelsen af, om det relevante loft eller den nationale grænse er overholdt.
- (13) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og effektivt tilsyn bør denne forordning kun finde anvendelse på de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennemsigtig støtte«). En sådan præcis beregning kan f.eks. foretages i forbindelse med tilskud, rentetilskud, begrænsede skattefritagelser eller andre instrumenter, for hvilke der gælder en øvre grænse, som sikrer, at det relevante loft ikke overstiges. En sådan øvre grænse betyder, at så længe det præcise støttebeløb ikke eller endnu ikke er kendt, skal medlemsstaten antage, at beløbet svarer til grænsen, for at sikre, at flere støtteforanstaltninger ikke tilsammen overstiger det loft, der er fastlagt i denne forordning, og for at anvende kumulationsreglerne.
- (14) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og korrekt anvendelse af de minimis-loftet bør alle medlemsstater anvende den samme beregningsmetode. For at lette en sådan beregning bør støttebeløb, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til en bruttosubventionsækvivalent. For at kunne beregne bruttosubventionsækvivalenten for andre former for gennemsigtig støtte end tilskud og for rateudbetalt støtte er det nødvendigt at anvende de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør de markedsrentesatser, der skal anvendes med henblik på denne forordning, være de referencesatser, der er fastsat i meddelelsen fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten ⁽¹⁾.
- (15) Støtte indeholdt i lån, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af lån, bør betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. For at forenkle behandlingen af mindre lån med kort løbetid bør denne forordning indeholde en klar regel, der er let at anvende og tager hensyn til såvel størrelsen af det underliggende lån som garantiens løbetid. Denne regel bør ikke gælde for garantier for underliggende transaktioner, der ikke er lån, såsom garantier for kapitaltransaktioner. Hvis garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 112 500 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger fem år, kan garantien anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet. Det samme gælder, når garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 56 250 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger ti år. Derudover kan medlemsstaterne bruge en metode til at
- (16) Støtte indeholdt i kapitaltilførsler bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel ligger under de minimis-loftet. Støtte i form af risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, jf. retningslinjerne for risikofinansiering ⁽²⁾, bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre den pågældende foranstaltning tilfører kapital, der ikke overstiger de minimis-loftet.
- (17) Støtte indeholdt i garantier, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af garantier, bør betragtes som gennemsigtig, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på grundlag af de minimumspræmier, der er fastsat i Kommissionens meddelelse for den pågældende type virksomhed ⁽³⁾. For at forenkle behandlingen af garantier med kort løbetid til sikkerhed for indtil 80 % af et relativt lille lån, bør denne forordning indeholde en klar regel, der er let at anvende og tager hensyn til såvel størrelsen af det underliggende lån som garantiens løbetid. Denne regel bør ikke gælde for garantier for underliggende transaktioner, der ikke er lån, såsom garantier for kapitaltransaktioner. Hvis garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 112 500 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger fem år, kan garantien anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet. Det samme gælder, når garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 56 250 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger ti år. Derudover kan medlemsstaterne bruge en metode til at

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ EF-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder (EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2).

⁽³⁾ F.eks. Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier (EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10).

beregne garantiers bruttosubstitutionsækvivalent, der er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er på linje med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, når den accepterede metode udtrykkeligt tager sigte på den relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. På grund af de vanskeligheder, der er forbundet med at bestemme bruttosubventionsækvivalenten af støtte, der ydes til virksomheder, der muligvis ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet, bør denne regel ikke gælde for disse virksomheder.

(18) Når en de minimis-støtteordning gennemføres gennem finansielle formidlere, bør det sikres, at disse ikke modtager nogen form for statsstøtte. Dette kan f.eks. gøres ved at kræve, at finansielle formidlere, der er omfattet af en statsgaranti, betaler en markedsbestemt præmie, fuldt ud overfører enhver fordel til de endelige støttemodtagere eller overholder de minimis-loftet og andre bestemmelser i denne forordning, herunder også på formidlerplan.

(19) På grundlag af en anmeldelse fra en medlemsstat kan Kommissionen undersøge, om en foranstaltning, der ikke består i et tilskud, et lån, en garanti, kapitaltilførsel eller risikofinansiering i form af egenkapital- eller kvasi-egenkapitalinvestering, medfører en bruttosubventionsækvivalent, som ikke overstiger de minimis-loftet og derfor kunne falde ind under denne forordnings anvendelsesområde.

(20) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttereglerne overholdes, og i overensstemmelse med samarbejdsprincippet i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union bør medlemsstaterne medvirke i udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede de minimis-støtte, der i henhold til de minimis-reglen ydes til en enkelt virksomhed, ikke overstiger det samlede tilladte loft. Når medlemsstaterne yder de minimis-støtte, bør de derfor give den pågældende virksomhed meddelelse om det beløb, der ydes som de minimis-støtte, og om at støtten er de minimis-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning. Medlemsstaterne bør forpligtes til at føre tilsyn med den ydede støtte for at sikre, at de relevante lofter ikke overstiges, og at reglerne om kumulation overholdes. Til opfyldelse af den forpligtelse bør den pågældende medlemsstat inden ydelsen af en sådan støtte skulle indhente en erklæring fra virksomheden om anden

de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som denne måtte have modtaget i løbet af det pågældende regnskabsår samt de foregående to regnskabsår. Alternativt bør medlemsstaterne have mulighed for at oprette et centralt register med fuldstændige oplysninger om den de minimis-støtte, der er ydet, og kontrollere, at enhver ny ydelse af støtte ikke overstiger det relevante loft.

(21) Inden en medlemsstat yder nogen form for ny de minimis-støtte, bør den kontrollere, at hverken de minimis-loftet eller den nationale grænse overstiges med den nye de minimis-støtte i den pågældende medlemsstat, og at de øvrige betingelser i denne forordning overholdes.

(22) Under hensyn til Kommissionens erfaringer og især den hyppighed, hvormed det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, bør forordningens anvendelsesperiode begrænses. Hvis forordningen ikke forlænges ved gyldighedsperiodens udløb, bør medlemsstaterne have en overgangsperiode på seks måneder for den de minimis-støtte, der er omfattet af denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte til virksomheder inden for primærproduktion af landbrugsprodukter med undtagelse af:

- a) støtte, der fastsættes på basis af prisen for eller mængden af produkter, der afsættes
- b) støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, nemlig støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomheden
- c) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede.

2. Hvis en virksomhed er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter og også er aktiv inden for en eller flere af de sektorer, der falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1407/2013, eller har andre aktiviteter inden for dens anvendelsesområde, finder nævnte forordning anvendelse på støtte, som ydes til de sidstnævnte sektorer og aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at de minimis-støtte ydet i henhold til nævnte forordning ikke kommer primærproduktionen af landbrugsprodukter til gode.

3. Hvis en virksomhed er aktiv både inden for primærproduktion af landbrugsprodukter og inden for fiskeri og akvakultur, finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 875/2007 anvendelse på støtte, som ydes til den sidstnævnte sektor, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at de minimis-støtte ydet i henhold til nævnte forordning ikke kommer primærproduktion af landbrugsprodukter til gode.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved »landbrugsprodukter« de i bilag I til traktaten opførte varer med undtagelse af fiskerivarer og akvakulturprodukter, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ⁽¹⁾.

2. »En enkelt virksomhed« omfatter i denne forordning alle virksomheder, mellem hvilke der består en af følgende former for forbindelse:

- a) en af virksomhederne besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærerne eller deltagerne i en anden virksomhed
- b) en af virksomhederne har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en anden virksomhed
- c) en af virksomhederne har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22).

d) en af virksomhederne, der er aktionær eller deltager i en anden virksomhed, råder i medfør af en aftale med andre aktionærer eller deltagere i denne anden virksomhed over flertallet af aktionærernes eller deltagernes stemmerettigheder.

Virksomheder, mellem hvilke der via en eller flere andre virksomheder består en af de i første afsnit, litra a) til d), nævnte forbindelser, betragtes også som en enkelt virksomhed.

Artikel 3

De minimis-støtte

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i denne forordning, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

2. Den samlede de minimis-støtte ydet af en medlemsstat til en enkelt virksomhed må ikke overstige 15 000 EUR over en periode på tre regnskabsår.

3. Det kumulerede beløb for den de minimis-støtte, som en medlemsstat yder til virksomheder, der er aktive inden for primærproduktion af landbrugsprodukter, over en periode på tre regnskabsår, må ikke overstige den nationale grænse i bilaget.

4. De minimis-støtte anses for ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden har opnået ret til at modtage støtten i henhold til gældende national ret, uanset datoen for udbetaling af de minimis-støtten til virksomheden.

5. Det i stk. 2 fastsatte loft og den i stk. 3 omhandlede nationale grænse gælder uanset de minimis-støttens form eller formål, og uanset om medlemsstatens støtte finansieres helt eller delvis med EU-midler. Treårsperioden fastlægges på grundlag af de af virksomheden anvendte regnskabsår i den pågældende medlemsstat.

6. Ved anvendelse af det i stk. 2 fastsatte loft og den i stk. 3 omhandlede nationale grænse angives støtten som et kontant tilskud. Alle anvendte tal skal være brutto, dvs. før eventuelt fradrag af skat eller andre afgifter. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, er støttebeløbet støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål, er den gældende tilbagediskonteringsats på støttetidspunktet.

7. Hvis de minimis-loftet, der er fastsat i stk. 2, eller den i stk. 3 omhandlede nationale grænse overstiges ved tildeling af ny de minimis-støtte, kan ingen del af den nye støtte drage fordel af denne forordning.

8. I tilfælde af fusioner og virksomhedsovertagelser skal der tages hensyn til al den de minimis-støtte, der hidtil er ydet til de fusionerende virksomheder, ved afgørelsen af, om ny de minimis-støtte til den nye eller den overtagende virksomhed overstiger loftet eller den nationale grænse. De minimis-støtte, der lovligt er tildelt inden fusionen eller virksomhedsovertagelsen, forbliver lovlig.

9. Hvis en virksomhed spaltes i to eller flere selvstændige virksomheder, skal den de minimis-støtte, der blev ydet inden spaltningen, henregnes til den virksomhed, som den kom til gode, hvilket som udgangspunkt er den virksomhed, som overtager de aktiviteter, som de minimis-støtten blev anvendt til. Såfremt en sådan henregning ikke er mulig, skal de minimis-støtten fordeles forholdsmæssigt på grundlag af den bogførte værdi af de nye virksomheders egenkapital på den reelle dato for spaltningen.

Artikel 4

Beregning af bruttosubventionsækvivalenten

1. Denne forordning finder kun anvendelse på støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennem-sigtig støtte«).

2. Støtte i form af tilskud og rentetilskud betragtes som gennem-sigtig de minimis-støtte.

3. Støtte i form af lån betragtes som gennem-sigtig de mini-mis-støtte, hvis

a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Når støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og

b) lånet er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og lånet beløber sig til enten 75 000 EUR over fem år eller 37 500 EUR over ti år; hvis lånet er mindre end disse beløb og/eller ydes for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, skal bruttosubventionsækvivalenten af lånet beregnes som en tilsvarende andel af loftet i artikel 3, stk. 2, eller

c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af den gældende referencesats på støttetidspunktet.

4. Støtte i form af kapitaltilførsler betragtes kun som gennem-sigtig de minimis-støtte, hvis det samlede beløb for den offentlige kapitaltilførsel ikke overstiger de minimis-loftet.

5. Støtte i form af risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer betragtes alene som gennem-sigtig de minimis-støtte, hvis den kapital, der tildeles den enkelte virksomhed, ikke overstiger de minimis-loftet.

6. Støtte i form af garantier betragtes som gennem-sigtig de minimis-støtte, hvis:

a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Når støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og

b) garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, og der enten er stillet sikkerhed for 112 500 EUR med en løbetid for garantien på fem år eller er stillet sikkerhed for 56 250 EUR med en løbetid for garantien på ti år; hvis det beløb, der er stillet garanti for, er lavere end disse beløb, og/eller garantien er stillet for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, skal garantiens bruttosubventionsækvivalent beregnes som en tilsvarende andel af loftet i artikel 3, stk. 2, eller

c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af minimumspræmier, der er fastsat i en meddelelse fra Kommissionen, eller

d) inden gennemførelsen

i) den anvendte metode til beregning af garantiens brutto-subventionsækvivalent er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er på linje med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, og

- ii) den pågældende metode udtrykkeligt tager sigte på relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

7. Støtte i form af andre instrumenter betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis instrumentet indeholder en øvre grænse, der sikrer, at det relevante loft ikke overstiges.

Artikel 5

Kumulation

1. Hvis en virksomhed er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter og er også aktiv inden for en eller flere af de sektorer, der falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1407/2013, eller har andre aktiviteter inden for dens anvendelsesområde, kan de minimis-støtte, der ydes til aktiviteter i landbrugssektoren i henhold til nærværende forordning, kumuleres med de minimis-støtte ydet til sidstnævnte sektor(er) eller aktiviteter op til det i artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1407/2013 fastsatte loft, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at støtte, der er ydet i henhold til forordning (EU) nr. 1407/2013, ikke kommer primærproduktionen af landbrugsprodukter til gode.

2. Hvis en virksomhed er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter og inden for fiskeri og akvakultur, kan de minimis-støtte, der ydes til aktiviteter i landbrugssektoren i henhold til denne forordning, kumuleres med de minimis-støtte ydet til aktiviteter i sidstnævnte sektor i henhold til forordning (EF) nr. 875/2007 op til det i samme forordning fastsatte loft, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne opføres separat, sikrer, at støtte, der er ydet i henhold til forordning (EF) nr. 875/2007, ikke kommer primærproduktionen af landbrugsprodukter til gode.

3. De minimis-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger eller med statsstøtte til den samme risikofinansieringsforanstaltning, hvis en sådan kumulering vil overstige den højeste relevante støtteintensitet eller det højeste støttebeløb, der er fastsat i en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen for de særlige omstændigheder i den konkrete sag. De minimis-støtte, som ikke ydes til eller kan henføres til konkrete støtteberettigede omkostninger, kan kumuleres med anden statsstøtte, der er ydet i henhold til en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen.

Artikel 6

Tilsyn

1. Når en medlemsstat har til hensigt at yde de minimis-støtte til en virksomhed i overensstemmelse med denne forordning, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det potentielle støttebeløb udtrykt som en bruttosubventionsækvivalent og om, at støtten er de minimis-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel med henvisning til dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Når der i henhold til denne forordning ydes de minimis-støtte til forskellige virksomheder efter en ordning, og der efter ordningen tildeles forskellige individuelle støttebeløb til virksomhederne, kan den pågældende medlemsstat vælge at opfylde denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I så fald skal det faste beløb lægges til grund ved afgørelsen af, om det i artikel 3, stk. 2, fastsatte loft er nået, og den i artikel 3, stk. 3, omhandlede nationale grænse ikke er oversteget. Inden medlemsstaten yder støtten, skal den indhente en skriftlig erklæring eller en erklæring i elektronisk form fra virksomheden om anden de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som virksomheden har modtaget i det indeværende og de to foregående regnskabsår.

2. Når en medlemsstat har oprettet et centralt register over de minimis-støtte med fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, der er ydet af myndighederne i den pågældende medlemsstat, skal stk. 1 ikke længere anvendes fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på tre regnskabsår.

3. Medlemsstaten kan kun yde ny de minimis-støtte i henhold til denne forordning efter at have kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som er ydet den pågældende virksomhed, kommer til at overstige det loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, og den nationale grænse, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, og at alle betingelserne i denne forordning er overholdt.

4. Medlemsstaterne registrerer og lagrer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registeret skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for godtgøre, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel de minimis-støtte skal opbevares i ti regnskabsår regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en de minimis-støtteordning opbevares i ti regnskabsår fra det tidspunkt, hvor der sidst blev ydet individuel støtte i henhold til ordningen.

5. På Kommissionens skriftlige anmodning giver medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist fastsat i anmodningen Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede støtteleb, som en virksomhed har modtaget i de minimis-støtte i denne og andre de minimis-forordningers forstand.

Artikel 7

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte, der er ydet inden dens ikrafttræden, hvis støtten opfylder alle betingelserne i denne forordning. Støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vil blive vurderet af Kommissionen i henhold til de relevante rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

2. Individuel de minimis-støtte, der blev ydet mellem den 1. januar 2005 og den 30. juni 2008, og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 1860/2004, anses for ikke at

opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

3. Individuel de minimis-støtte, der blev ydet mellem den 1. januar 2008 og den 30. juni 2014, og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 1535/2007, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

4. Ved denne forordnings udløb er enhver de minimis-støtteordning, der opfylder forordningens betingelser, fortsat omfattet af denne forordning i en periode på yderligere seks måneder.

Artikel 8

Ikrafttræden og anvendelsesperiode

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2014.

Den anvendes indtil den 31. december 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

Loft for det samlede de minimis-støttebeløb til virksomhederne i landbrugsproduktionssektoren pr. medlemsstat, jf. artikel 3, stk. 3

(EUR)

Medlemsstat	Loft for de minimis-støttebeløb
Belgien	76 070 000
Bulgarien	43 490 000
Tjekkiet	48 340 000
Danmark	105 750 000
Tyskland	522 890 000
Estland	8 110 000
Irland	66 280 000
Grækenland	109 260 000
Spanien	413 750 000
Frankrig	722 240 000
Kroatien	28 610 000
Italien	475 080 000
Cypern	7 060 000
Letland	10 780 000
Litauen	25 860 000
Luxembourg	3 520 000
Ungarn	77 600 000
Malta	1 290 000
Nederlandene	254 330 000
Østrig	71 540 000
Polen	225 700 000
Portugal	62 980 000
Rumænien	180 480 000
Slovenien	12 320 000
Slovakiet	22 950 000
Finland	46 330 000
Sverige	57 890 000
Det Forenede Kongerige	270 170 000

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EU) Nr. 1409/2013

af 28. november 2013

om betalingsstatistik

(ECB/2013/43)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 4,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbank (ECB) skal have landespecifik og sammenlignelig betalingsstatistik for at kunne udføre sine opgaver. I henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2533/98 kan der indsamles information inden for betalingsstatistik og betalingssystemstatistik. Disse oplysninger er afgørende for identificeringen og overvågningen af udviklingstendenser på betalingsmarkederne i medlemsstaterne og som et bidrag til bestræbelserne på at fremme betalingssystemernes smidige funktion.
- (2) I henhold til artikel 5.1 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statuten«) skal ECB med støtte fra de nationale centralbanker indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB) opgaver, enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder. I henhold til statuttens artikel 5.2 skal de nationale centralbanker i videst muligt omfang udføre de opgaver, der er beskrevet i artikel 5.1.
- (3) Eurosystemet indsamler betalingsoplysninger i henhold til retningslinje ECB/2007/9⁽²⁾. Med henblik på at øge betalingsstatistikens kvalitet og pålidelighed og sikre fuld

dækning med hensyn til rapporteringspopulationen bør den relevante information indsamles direkte fra rapporteringsenhederne.

- (4) Den metode, der anvendes til indsamlingen af betalingsinformation, bør tage højde for udviklingen i lovgivningsrammen for betalinger i Den Europæiske Union, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF⁽⁴⁾ og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009⁽⁵⁾.
- (5) Det kan være hensigtsmæssigt for de nationale centralbanker at indsamle den statistiske information fra den faktiske rapporteringspopulation, der er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske krav, inden for rammerne af en bredere statistisk indberetning, som de nationale centralbanker afstikker under eget ansvar i overensstemmelse med EU-retten, national ret eller etableret praksis, og som desuden tjener andre statistiske formål, så længe opfyldelsen af ECB's statistiske krav ikke sættes på spil. Dette kan desuden mindske rapporteringsbyrden. Af hensyn til gennemsigtigheden er det i disse tilfælde passende at underrette rapporteringsenhederne om, at der også indsamles data, som tjener andre statistiske formål. I særlige tilfælde kan ECB til opfyldelse af sine krav basere sig på statistisk information, der er indsamlet med disse andre formål for øje.
- (6) Det anerkendes, at forordninger udstedt af ECB i henhold til ESCB-statuttens artikel 34.1 ikke medfører rettigheder eller forpligtelser for medlemsstater, der ikke har euroen som valuta (herefter »medlemsstater uden for euroområdet«), hvorimod ESCB-statuttens artikel 5 finder anvendelse på både medlemsstater, der har euroen som valuta (herefter »medlemsstater i euroområdet«), og medlemsstater uden for euroområdet. Betragtning 17 i forordning (EF) nr. 2533/98 henviser til, at ESCB-statuttens artikel 5, sammen med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, indebærer en forpligtelse til på nationalt plan at udforme og gennemføre alle de foranstaltninger, som medlemsstaterne uden for euroområdet finder nødvendige for at gennemføre indsamlingen af den

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Retningslinje ECB/2007/9 af 1. august 2007 om monetær statistik og statistik over finansielle institutioner og markeder (EUT L 341 af 27.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11).

statistiske information, der er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav og gennemføre rettidige forberedelser på statistikområdet med henblik på at blive medlemsstater i euroområdet. Denne forordnings bestemmelser kan følgelig udvides og finde anvendelse på de nationale centralbanker i medlemsstater uden for euroområdet gennem et samarbejde mellem de pågældende nationale centralbanker og Eurosystemet på grundlag af en henstilling fra ECB.

- (7) De standarder for beskyttelse og brug af fortrolig statistisk information, der er opstillet i artikel 8 i forordning (EF) nr. 2533/98, bør finde anvendelse.
- (8) Der er behov for en procedure for en effektiv gennemførelse af tekniske ændringer i bilagene til denne forordning, forudsat at de pågældende ændringer hverken ændrer ved det underliggende begrebsmæssige grundlag eller påvirker rapporteringsbyrden. ESCB's Statistiske Komité (STC) synspunkter vil blive taget i betragtning ved anvendelse af denne procedure. De nationale centralbanker og andre ESCB-komitéer kan foreslå sådanne tekniske ændringer af bilagene gennem STC —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning:

- a) har »rapporteringsenhed« og »resident« samme betydning som defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2533/98
- b) har »betalingstjeneste«, »betalingstjenesteudbyder«, »betalingsinstitut« og »betalingssystem« samme betydning som defineret i artikel 4 i direktiv 2007/64/EF
- c) har »udsteder af elektroniske penge« og »e- pengeinstitut« samme betydning som »udsteder af elektroniske penge« og »e- pengeinstitut« defineret i artikel 2 i direktiv 2009/110/EF
- d) forstås ved »betalingssystemoperatør«: en juridisk enhed, der er juridisk ansvarlig for driften af et betalingssystem.

Artikel 2

Faktisk rapporteringspopulation

1. Den faktiske rapporteringspopulation består af betalings-tjenesteudbydere (herunder udstedere af elektroniske penge) og/eller betalingssystemoperatører.
2. Rapporteringsenhederne er fuldt rapporteringspligtige, hvad angår de statistiske rapporteringskrav.

Artikel 3

Statistiske rapporteringskrav

1. Den faktiske rapporteringspopulation indberetter den statistiske information til den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident, som anført i bilag III og under hensyntagen til forklaringerne og definitionerne i bilag I og II.
2. De nationale centralbanker definerer og indfører de rapporteringssystemer, som den faktiske rapporteringspopulation skal anvende i overensstemmelse med nationale karakteristika. De nationale centralbanker sikrer, at disse rapporteringssystemer tilvejebringer den statistiske information, som kræves i henhold til denne forordning, og giver mulighed for nøje at kontrollere overensstemmelsen med de mindstestandarder for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner, som er anført i bilag IV.

Artikel 4

Undtagelser

1. De nationale centralbanker kan indrømme rapporteringsenhederne undtagelse for en del af eller alle rapporteringskravene i denne forordning:

- a) hvad angår betalingsinstitutter: hvis de opfylder betingelserne i artikel 26, stk. 1 og 2, i direktiv 2007/64/EF
- b) hvad angår e- pengeinstitutter: hvis de opfylder betingelserne i artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2009/110/EF
- c) hvad angår andre betalingstjenesteudbydere, som ikke er omhandlet i litra a) og b): hvis de opfylder enten betingelserne i artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2009/110/EF eller betingelserne i artikel 26, stk. 1 og 2, i direktiv 2007/64/EF.
2. De nationale centralbanker kan kun indrømme rapporteringsenheder undtagelser efter stk. 1, hvis disse rapporteringsenheder ikke bidrager til en statistisk signifikant dækning, på nationalt plan, af betalingstransaktioner for hver enkelt type betalingstjeneste.

3. De nationale centralbanker kan indrømme rapporteringsenheder undtagelser vedrørende rapporteringstransaktioner med ikke-MFI'er, hvor: a) den samlede værdi af tjenester anført i tabel 4 i bilag III, som rapporteringsenheder, der er omfattet af en sådan undtagelse, bidrager til, ikke overstiger 5 % på nationalt plan for hver enkelt af disse tjenester; og b) rapporteringsbyrden ellers ville være uforholdsmæssig i betragtning af disse rapporteringsenheders størrelse.

4. Hvis en national centralbank indrømmer en undtagelse i henhold til stk. 1 eller 3, skal den meddele ECB dette, samtidig med at den indberetter information i henhold til artikel 6, stk. 1.

5. ECB offentliggør en liste over de enheder, som de nationale centralbanker har indrømmet undtagelser.

Artikel 5

Liste over betalingstjenesteudbydere og betalingssystemoperatører til statistiske formål

1. Direktionen opretter og fører en liste over betalingstjenesteudbydere, herunder udstedere af elektroniske penge, og betalingssystemoperatører, som er omfattet af denne forordning. Listen vil være baseret på eksisterende lister over betalingstjenesteudbydere og betalingssystemoperatører, der er underlagt tilsyn, som er oprettet af nationale myndigheder, hvor sådanne lister foreligger.

2. De nationale centralbanker og ECB stiller den i stk. 1 omhandlede liste og opdateringer heraf til rådighed for de pågældende rapporteringsenheder på en hensigtsmæssig måde, herunder ad elektronisk vej, via internettet eller, på forespørgsel fra vedkommende rapporteringsenhed, i papirform.

3. Den i stk. 1 omhandlede liste er kun til orientering. Hvis imidlertid den senest tilgængelige elektroniske version af den i stk. 1 omhandlede liste er ukorrekt, pålægger ECB ikke sanktioner over for en enhed, som ikke har opfyldt sin rapporteringspligt korrekt, for så vidt den i god tro har henholdt sig til den ukorrekte liste.

Artikel 6

Tidsfrister

1. Statistisk information som fastsat i bilag III overføres af de nationale centralbanker til ECB på årsbasis inden forretningsstids ophør på den sidste arbejdsdag i maj efter udgangen af det år, som den vedrører.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 28. november 2013.

2. De nationale centralbanker bestemmer, hvornår og hvor hyppigt de skal modtage data fra rapporteringsenheder for at opfylde deres frist for indberetningen til ECB, og underretter rapporteringsenhederne herom.

Artikel 7

Verifikation og tvungen indsamling

De nationale centralbanker udøver retten til at verificere eller foretage tvungen indsamling af den information, som rapporteringsenhederne skal tilvejebringe i henhold til denne forordning, uden at det berører ECB's ret til selv at udøve denne ret. De nationale centralbanker udøver især denne ret, når en rapporteringsenhed ikke opfylder de mindstestandarder for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner, som er anført i bilag IV.

Artikel 8

Første indberetning

Som undtagelse til artikel 6 påbegyndes den første indberetning i henhold til denne forordning i juni 2015 med statistisk information vedrørende referenceperioden andet halvår af kalenderåret 2014 (dvs. fra juli 2014).

Artikel 9

Forenklet ændringsprocedure

Under hensyntagen til STC's synspunkter kan Direktionen foretage tekniske ændringer af bilagene til denne forordning, forudsat at de pågældende ændringer hverken ændrer ved den underliggende begrebsmæssige ramme eller påvirker rapporteringsbyrden. Direktionen skal uden unødigt forsinkelse underrette Styrelsesrådet om sådanne ændringer.

Artikel 10

Afsluttende bestemmelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

For ECB's Styrelsesråd

Mario DRAGHI

Formand for ECB

BILAG I

BETALINGSSTATISTIKKENS GENERELLE STRUKTUR

DEL 1 OVERSIGT

Del 1.1. Oversigt over tabeller

1. Betalingsstatistikken opstilles af Den Europæiske Centralbank (ECB) ved indsamling af specifikke harmoniserede data, som på nationalt plan forstås af de enkelte nationale centralbanker. Databehandlingen er struktureret i form af syv tabeller, som er beskrevet nedenfor. De indeholder nationale data for hver enkelt medlemsstat, der har euroen som valuta (herefter en »medlemsstat i euroområdet«), som senere samles i sammenligningstabeller, der dækker alle medlemsstater i euroområdet.

Tabel	Beskrivelse af hovedindhold
Tabel 1: Institutter, der tilbyder betalingstjenester til ikke-monetære finansielle institutioner (ikke-MFI'er)	Opdelingerne viser antal indskud på anfordring, antal betalingskonti, antal e-pengekonti og den udestående værdi på udstedte e-pengelagre fordelt på kreditinstitutter, e-pengeinstitutter, betalingsinstitutter og andre betalingstjenesteudbydere og udstedere af elektroniske penge
Tabel 2: Betalingskortfunktioner	Antal kort udstedt af betalingstjenesteudbydere, som er residerer i landet. Data om kortene opstilles med en opdeling efter kortets funktion
Tabel 3: Anordninger, der accepterer betalingskort	Antal terminaler leveret af betalingstjenesteudbydere, som er residerer i landet. Dataene om terminalerne skelner mellem kontantautomater (ATM), salgsterminaler og e-pengekortterminaler
Tabel 4: Betalingstransaktioner, der involverer ikke-MFI'er	Antal og værdi af betalingstransaktioner, som er sendt og modtaget af ikke-MFI'er via betalingstjenesteudbydere, som er residerer i landet. Transaktionerne opstilles efter betalingstjeneste med en geografisk opdeling
Tabel 5: Betalingstransaktioner pr. terminaltype, der involverer ikke-MFI'er	Antal og værdi af betalingstransaktioner sendt af ikke-MFI'er gennem betalingstjenesteudbydere. Transaktionerne er opstillet efter terminaltype med en geografisk opdeling
Tabel 6: Deltagelse i udvalgte betalingssystemer	Antal deltagere i hvert enkelt betalingssystem i landet. Der skelnes mellem direkte og indirekte deltagere, og direkte deltagere er opdelt efter institutionstype
Tabel 7: Betalinger behandlet af udvalgte betalingssystemer	Antal og værdi af betalingstransaktioner behandlet af hvert enkelt betalingssystem i landet, opstillet efter betalingstjeneste og med en geografisk opdeling

Del 1.2. Informationstype

1. Beholdningsdata i tabel 1, 2, 3 og 6 vedrører ultimo perioden, dvs. positioner på den sidste arbejdsdag i referencetår. Indikatorerne for den udestående værdi på udstedte e-pengelagre udregnes i euro og vedrører betalingslagre denomineret i alle valutaer.

2. Strømdata i tabel 4, 5 og 7 vedrører akkumulerede betalingstransaktioner i løbet af perioden, dvs. i alt for referencetallet. Indikatorerne for værdien af transaktioner udregnes i euro og vedrører betalingstransaktioner denomineret i alle valutaer.

Del 1.3. Konsolidering inden for det samme lands geografiske område

1. For hver enkelt medlemsstat i euroområdet består rapporteringspopulationen af betalingstjenesteudbydere og/eller betalingssystemoperatører.
2. Betalingstjenesteudbydere er institutioner, som er indregistreret og beliggende i det pågældende område, herunder datterselskaber af moderselskaber med hovedsæde uden for dette område, og filialer af institutioner, hvis hovedkontor er beliggende uden for dette område.
 - a) Datterselskaber er selvstændige indregistrerede selskaber, som er enten majoritets- eller helejet af en anden enhed.
 - b) Filialer er ikke-indregistrerede enheder, som ikke har selvstændig status som juridisk person, og er helejet af moderselskabet.
3. Til statistiske formål gælder følgende principper for konsolidering af betalingstjenesteudbydere inden for landets grænser:
 - a) Hvis et moderselskab og dets datterselskaber er betalingstjenesteudbydere, som er beliggende inden for det samme lands geografiske område, kan moderselskabet i den statistiske opgørelse konsolidere aktiviteterne i disse datterselskaber. Dette gælder kun, såfremt moderselskabet og dets datterselskaber er klassificeret som samme type betalingstjenesteudbydere.
 - b) Hvis en institution har filialer, der er beliggende inden for andre medlemsstater i euroområdets område, anser det vedtægtsmæssige hjemsted eller hovedkontoret, der er beliggende i en given medlemsstat i euroområdet, disse filialer for residerende i de andre medlemsstater i euroområdet. Tilsvarende anser en filial beliggende i en medlemsstat i euroområdet den samme institutions vedtægtsmæssige hjemsted eller hovedkontor eller andre filialer, som er beliggende inden for de andre medlemsstater i euroområdets område, for residerende i de andre medlemsstater i euroområdet.
 - c) Hvis en institution har filialer, der er beliggende uden for medlemsstaterne i euroområdets område, anser det vedtægtsmæssige hjemsted eller hovedkontoret, der er beliggende i en given medlemsstat i euroområdet, disse filialer for residerende i resten af verden. Tilsvarende anser en filial beliggende i en medlemsstat i euroområdet den samme institutions vedtægtsmæssige hjemsted eller hovedkontor eller andre filialer, som er beliggende uden for medlemsstaterne i euroområdets område, for residerende i resten af verden.
4. Konsolidering til statistiske formål af betalingstjenesteudbydere på tværs af landegrænser er ikke tilladt.
5. Hvis en betalingssystemoperatør er ansvarlig for flere betalingssystemer beliggende på det samme lands geografiske område, indberettes statistik separat for hvert betalingssystem.
6. Institutioner, der er beliggende i offshore-finanscentre, behandles statistisk som residerende i det land, hvor centrene er beliggende.

DEL 2 SÆRLIGE EGENSKABER I TABEL 2-7

Del 2.1. Betalingskortfunktioner (tabel 2)

1. Hvis et »kort med en betalingsfunktion (undtagen kort, der kun har en e-peggefunktion)« har flere funktioner, medregnes det i alle relevante underkategorier. Derfor kan det samlede antal kort med en betalingsfunktion være mindre end summen af underkategorierne. For at undgå dobbeltindberetning skal underkategorierne ikke lægges sammen.
2. Et »kort med en e-peggefunktion« kan enten være et »kort, hvorpå e-penge kan lagres direkte« eller et »kort, der giver adgang til e-penge lagret på e-peggekonti«. Derfor er det samlede antal kort med en e-peggefunktion lig med summen af de to underkategorier.
3. Det samlede antal kort udstedt af residerende betalingstjenesteudbydere angives separat under »antal kort i alt (uanset antal funktioner på kortet)«. Denne indikator er ikke nødvendigvis lig med summen af »kort med en kontantfunktion«, »kort med en betalingsfunktion« og »kort med en e-peggefunktion«, da disse kategorier muligvis ikke udelukker hinanden.
4. Indikatoren »kort med en kombineret debet-, kontant- og e-peggefunktion« vedrører et kort udstedt af en betalingstjenesteudbydere, som har en kombineret kontant-, debet- og e-peggefunktion. Det indberettes desuden inden for hver af underkategorierne:
 - a) »kort med en kontantfunktion«
 - b) »kort med en debetfunktion«
 - c) »kort med en e-peggefunktion«.

5. Hvis et kort med en kombineret funktion har yderligere funktioner, indberettes det også inden for den relevante underkategori.
6. Kort medregnes på den kortudstedende side, uanset hvor kortindehaveren har hjemsted, eller hvor den konto, som kortet er tilknyttet, er beliggende.
7. Hvert enkelt land indberetter antallet af kort, der er udstedt af residente betalingstjenesteudbydere i landet, uanset om kortet er co-brandet eller ikke.
8. Kort i omløb medtages, uanset hvornår de er udstedt, eller hvorvidt de er blevet brugt.
9. Kort udstedt af kortordninger, dvs. ordninger med tre eller fire parter, medtages.
10. Kort, der er udløbet eller trukket tilbage, medtages ikke.
11. Kort udstedt af erhvervsdrivende, dvs. detailhandelskort, medtages ikke, medmindre de er udstedt i samarbejde med en betalingssystemudbyder, dvs. er co-brandet.

Del 2.2. Anordninger, der accepterer betalingskort (tabel 3)

1. Alle terminaler leveret af residente betalingstjenesteudbydere indberettes, herunder alle terminaler beliggende i rapporteringslandet og terminaler beliggende uden for rapporteringslandet.
2. Den enhed, der leverer terminaler, er kortindløseren, uanset hvem der ejer terminalerne. Derfor medregnes kun terminaler, der er leveret af kortindløseren.
3. Terminaler, der er leveret af filialer og/eller datterselskaber af betalingstjenesteudbyderen, som er beliggende i udlandet, indberettes ikke af den betalingstjenesteudbyder, der er moderselskab, men af filialerne og/eller datterselskaberne selv.
4. Alle terminaler tælles for sig, selv om der er flere terminaler af samme type hos den samme erhvervsdrivende.
5. Hvis en kontantautomat har mere end én funktion, medregnes den i alle de relevante underkategorier. Derfor kan det samlede antal kontantautomater være mindre end summen af underkategorierne. For at undgå dobbeltindberetning skal underkategorierne ikke lægges sammen.
6. Salgsterminaler er opdelt i to underkategorier: »EFTPOS-terminaler« og »e-pengekortterminaler«. Disse underkategorier skal ikke lægges sammen, da de er »heraf« og ikke ville svare til det samlede antal.
7. Hvis en e-pengekortterminal har mere end én funktion, medregnes den i alle de relevante underkategorier. Derfor kan det samlede antal e-pengekortterminaler være mindre end summen af underkategorierne. For at undgå dobbeltindberetning skal underkategorierne ikke lægges sammen.

Del 2.3. Betalingstransaktioner, der involverer ikke-MFI'er (tabel 4)

1. Betalingstransaktioner initieres af ikke-MFI'er til en modpart eller af betalingstjenesteudbydere, hvis modparten er en ikke-MFI. Dette omfatter:
 - a) betalingstransaktioner mellem to konti hos forskellige betalingstjenesteudbydere, som udføres ved hjælp af en formidler, dvs. hvor betalingerne sendes til en anden betalingstjenesteudbyder eller til et betalingssystem; og
 - b) betalingstransaktioner mellem to konti hos den samme betalingstjenesteudbyder, f.eks. interne (»on-us«) transaktioner, hvor transaktionen afvikles enten på betalingstjenesteudbyderens egne konti eller ved brug af en formidler, dvs. en anden betalingstjenesteudbyder eller et betalingssystem.
2. Betalingstransaktioner, der er initieret af en resident betalingstjenesteudbyder og udført med en specifik transaktionsordre, dvs. ved brug af et betalingsinstrument, medtages som »transaktioner pr. betalingstjenestetype«.
3. Kreditoverførsler mellem konti i det samme navn, og mellem forskellige kontotyper, medtages alt efter den anvendte betalingstjeneste. Overførsler mellem forskellige kontotyper omfatter eksempelvis overførsler fra et transferabelt indlån til en konto med et ikke-transferabelt indlån.

4. Hvad angår massebetalingstransaktioner, medregnes hver enkelt betalingstransaktion for sig.
5. Betalingstransaktioner denomineret i udenlandsk valuta medtages. Dataene omregnes til euro ved brug af ECB's referencenkurs eller valutakurser anvendt til disse transaktioner.
6. Betalingstransaktioner, der er initieret af en resident betalingstjenesteudbyder og gennemført uden en specifik transaktionsordre, dvs. uden brug af en betalingstjeneste, ved en simpel postering på en ikke-MFI's konti, medtages ikke. Hvis de ikke kan adskilles, medtages disse transaktioner som »transaktioner pr. betalingstjenestetype«.

Betalingstransaktioner i alt

7. Indikatoren »betalingstransaktioner i alt, der involverer ikke-MFI'er«, er summen af de seks underkategorier, der gensidigt udelukker hinanden: »kreditoverførsler«, »direkte debiteringer«, »kortbetalinger med kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere (undtagen kort, der kun har en e-pengefunktion)«, »e-pengebetalingstransaktioner«, »check« og »andre betalingstjenester«.

Kreditoverførsler

8. Hver enkelt transaktion medregnes i kun én underkategori, dvs. enten »initieret i papirform« eller »initieret elektronisk«. Da underkategorierne gensidigt udelukker hinanden, er det samlede antal kreditoverførsler lig med summen af underkategorierne. Det samme princip gælder for den samlede værdi af kreditoverførsler.
9. Kreditoverførsler, der indberettes under »initieret elektronisk«, opdeles yderligere i »initieret i en fil/batch« og »initieret som en enkelt betaling«. Da underkategorierne gensidigt udelukker hinanden, er det samlede antal elektronisk initierede kreditoverførsler lig med summen af underkategorierne. Det samme princip gælder for den samlede værdi af elektronisk initierede kreditoverførsler.
10. Omfatter kreditoverførsler, som er udført ved brug af kontantautomater med en kreditoverførselsfunktion.
11. Transaktioner, der involverer kontanter i den ene eller begge ender af betalingstransaktionen, og som anvender en kreditoverførselsbetalingstjeneste, medtages også som kreditoverførsler.
12. Kreditoverførsler, der anvendes til at afvikle udestående transaktionssaldi, ved brug af kort med en kreditfunktion eller forskudt debetfunktion, medtages også.
13. Kreditoverførsler omfatter alle SEPA-kreditoverførsler (det fælles eurobetalingsområde) og ikke-SEPA-transaktioner. Ikke-SEPA-transaktioner indberettes desuden i underkategorien »ikke-SEPA«.
14. Underkategorierne »initieret i en fil eller batch« og »initieret som en enkelt betaling« indeholder alle SEPA- og ikke-SEPA-transaktioner.
15. »Sendte indenlandske transaktioner«, »sendte grænseoverskridende transaktioner« og »modtagne grænseoverskridende transaktioner« indeholder både SEPA- og ikke-SEPA-transaktioner.

16. Kontantbetalinger til en konto ved brug af en blanket medtages ikke under kreditoverførsler.

Direkte debiteringer

17. Både enkeltstående og tilbagevendende direkte debiteringer medtages. Ved tilbagevendende direkte debiteringer tælles hver enkelt betaling som én transaktion.
18. Direkte debiteringer, der anvendes til at afvikle udestående saldi som følge af transaktioner ved brug af kort med en kreditfunktion eller forskudt debetfunktion medtages, da disse er separate betalinger fra kortindehaveren til kortudstederen.
19. Direkte debiteringer opdeles yderligere i »initieret i en fil/batch« og »initieret som en enkelt betaling«. Da underkategorierne gensidigt udelukker hinanden, er det samlede antal direkte debiteringer lig med summen af underkategorierne. Det samme princip gælder for den samlede værdi af direkte debiteringer.
20. Direkte debiteringer omfatter alle direkte debiteringer i SEPA såvel som ikke-SEPA-transaktioner. Ikke-SEPA-transaktioner indberettes desuden i underkategorien »ikke-SEPA«.

21. Underkategorierne »initieret i en fil eller batch« og »initieret som en enkelt betaling« indeholder alle SEPA- og ikke-SEPA-transaktioner.
22. »Sendte indenlandske transaktioner«, »sendte grænseoverskridende transaktioner« og »modtagne grænseoverskridende transaktioner« indeholder både SEPA- og ikke-SEPA-transaktioner.
23. Kontantbetalinger fra en konto ved brug af en blanket medtages ikke under direkte debiteringer.

Kortbetalinger

24. Betalingstransaktioner med kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere indberettes, uanset hvor det kortmærke, hvormed betalingstransaktionen er udført, er beliggende.
25. Transaktioner indberettet efter betalingstjeneste omfatter data om korttransaktioner ved virtuelle salgssteder, dvs. via internet eller telefon.
26. Betalingstransaktioner udføres ved brug af kort med en debit-, kredit- eller forskudt debetfunktion ved en terminal eller gennem andre kanaler. Kortbetalingstransaktioner indberettes med følgende opdeling:
 - a) »betalinger med kort med en debetfunktion«
 - b) »betalinger med kort med en forskudt debetfunktion«
 - c) »betalinger med kort med en kreditfunktion«
 - d) »betalinger med kort med en debit- eller forskudt debetfunktion«
 - e) »betalinger med kort med en kredit- eller forskudt debetfunktion«.
27. Underkategorierne »betalinger med kort med en debit- eller forskudt debetfunktion« og »betalinger med kort med en kredit- eller forskudt debetfunktion« indberettes kun, hvis den specifikke kortfunktion ikke kan identificeres.
28. Hver transaktion medtages kun i én underkategori. Da underkategorierne gensidigt udelukker hinanden, er det samlede antal kortbetalinger lig med summen af underkategorierne. Det samme princip gælder for den samlede værdi af kortbetalinger.
29. Betalingstransaktioner med kort er desuden opdelt i »initieret ved en fysisk EFTPOS-terminal« og »initieret på fjernbasis«. Da underkategorierne gensidigt udelukker hinanden, er det samlede antal kortbetalinger lig med summen af underkategorierne. Det samme princip gælder for den samlede værdi af kortbetalinger.
30. Kortbetalinger med kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere, som kun har en e-pengefunktion, medtages ikke.

E-pengebetalingstransaktioner

31. Hver enkelt transaktion medtages kun i én underkategori, dvs. »med kort, hvorpå e-penge kan lagres direkte« eller »med e-pengekonti«. Da underkategorierne gensidigt udelukker hinanden, er det samlede antal e-pengebetalingstransaktioner lig med summen af underkategorierne. Det samme princip gælder for den samlede værdi af e-pengebetalingstransaktioner.
32. Transaktioner under »med e-pengekonti« er yderligere opdelt for at tilvejebringe information om konti »tilgået via et kort«.

Check

33. Kontanthævninger med check medtages.
34. Kontanthævninger ved brug af en blanket medtages ikke.
35. Check, der er udstedt, men ikke indleveret til clearing, medtages ikke.

Grænseoverskridende transaktioner

36. Hvad angår sendte transaktioner, medregnes grænseoverskridende transaktioner, for at undgå dobbeltindberetning, i det land, hvor transaktionen er iværksat.
37. Hvad angår modtagne transaktioner, medregnes grænseoverskridende transaktioner, for at undgå dobbeltindberetning, i det land, hvor transaktionen er modtaget.
38. Forskellen mellem »sendte grænseoverskridende transaktioner« og »modtagne grænseoverskridende transaktioner« viser nettoindstrømningen eller -udstrømningen af transaktioner til eller ud af rapporteringslandet.

Pengestrømme

39. Pengestrømmens retning afhænger af den anvendte betalingstjeneste og initieringskanal:
 - a) Hvad angår kreditoverførsler, e-pengebetalinger og lignende transaktioner, hvor betaler initierer transaktionen, er den afsendende deltager også afsender af penge, og den modtagende deltager er modtager af penge.
 - b) Hvad angår direkte debiteringer, check, e-pengebetalinger og lignende transaktioner, hvor betalingsmodtager initierer transaktionen, er den afsendende deltager modtager af pengene, og den modtagende deltager er afsender af pengene.
 - c) Hvad angår kortbetalinger, behandles disse i henhold til denne forordning på samme måde, som når betaler initierer transaktionen, selv om betalingsmodtageren initierer transaktionen.

Del 2.4. Betalingstransaktioner pr. terminaltype, der involverer ikke-MFI'er (tabel 5)

1. Alle indikatorer i denne tabel vedrører kontante eller kontantfrie betalingstransaktioner, der gennemføres ved en fysisk (ikke-virtuel) terminal.
2. Residente betalingstjenesteudbydere tilvejebringer information om alle betalingstransaktioner ved terminaler, som er leveret (dvs. erhvervet) af betalingstjenesteudbydere.
3. Residente betalingstjenesteudbydere tilvejebringer information om alle betalingstransaktioner med kort udstedt af betalingstjenesteudbydere ved terminaler leveret af ikke-residente betalingstjenesteudbydere.
4. Betalingstransaktioner ved terminaler leveret af betalingstjenesteudbyderens filialer eller datterselskaber i udlandet indberettes ikke af den betalingstjenesteudbyder, der er moderselskab.
5. Transaktioner efter terminaltype er opdelt i tre forskellige kategorier på grundlag af betalingstjenesteudbyderens hjemsted. Kategorier under a) og b) nedenfor medregnes på indløsningsiden, og kategorien under c) medregnes på udstedelsessiden:
 - a) betalingstransaktioner ved terminaler leveret af residente betalingstjenesteudbydere med kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere
 - b) betalingstransaktioner ved terminaler leveret af residente betalingstjenesteudbydere med kort udstedt af ikke-residente betalingstjenesteudbydere
 - c) betalingstransaktioner ved terminaler leveret af ikke-residente betalingstjenesteudbydere med kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere.
6. Underkategorierne i kategori a), b) og c) under punkt 5 skal ikke lægges sammen.
7. I denne tabel sker den geografiske opdeling på grundlag af terminalens beliggenhed.

Del 2.5. Deltagelse i udvalgte betalingssystemer (tabel 6)

1. Denne tabel vedrører antal, type og institutionel sektor, hvad angår deltagere i et betalingssystem (uanset deres beliggenhed).
2. Indikatoren »antal deltagere« er lig med summen af de to underkategorier »direkte deltagere« og »indirekte deltagere«, som gensidigt udelukker hinanden.

3. Indikatoren »direkte deltagere« er lig med summen af de tre underkategorier »kreditinstitutter«, »centralbank« og »andre direkte deltagere«, som gensidigt udelukker hinanden.
4. Indikatoren »andre direkte deltagere« er lig med summen af de fire underkategorier »offentlig forvaltning«, »clearing- og afviklingsorganisationer«, »andre finansielle institutioner« og »øvrige«, som gensidigt udelukker hinanden.

Del 2.6. Betalinger behandlet af udvalgte betalingssystemer (tabel 7)

1. Denne tabel vedrører betalingstransaktioner, der behandles i et betalingssystem.
 2. En betalingstjenesteudbyders betalingstransaktioner for egen regning indberettes i de relevante indikatorer i denne tabel.
 3. Hvad angår et betalingssystem, hvor et andet betalingssystem, f.eks. et accessorisk betalingssystem, afvikler sine positioner, gælder følgende principper:
 - a) Afviklingssystemet indberetter det faktiske antal afviklingsoperationer og det faktiske beløb, der er afviklet.
 - b) Hvor betalingstransaktioner cleares uden for betalingssystemet, og kun nettopositioner afvikles via betalingssystemet, medregnes kun transaktionerne til afvikling af nettopositioner, og disse henføres til den betalingstjeneste, der er anvendt til afviklingstransaktionen.
 4. Hver betalingstransaktion medregnes kun én gang på den afsendende deltagers side, dvs. debiteringen af betalers konto og krediteringen af betalingsmodtagers konto tælles ikke separat. Se afsnittet om pengestrømme i del 2.3 ovenfor.
 5. Ved flere kreditoverførsler, dvs. massebetalinger, medregnes hver enkelt komponent af betalingen.
 6. Hvad angår nettingssystemer, indberettes bruttoantallet og -værdien af betalingstransaktioner, og ikke resultatet efter netting.
 7. Betalingssystemer opdeler og indberetter indenlandske og grænseoverskridende transaktioner efter den afsendende og den modtagende deltagers hjemsted. Klassificeringen »indenlandske transaktioner« eller »grænseoverskridende transaktioner« afspejler de involverede parters placering.
 8. For at undgå dobbeltindberetning medregnes grænseoverskridende transaktioner i det land, hvor transaktionen er iværksat.
 9. Indikatoren »kortbetalinger« omfatter kontantautomat-transaktioner, hvis dataene ikke kan opdeles. Ellers vises kontantautomat-transaktioner i den særlige indikator »kontantautomat-transaktioner«.
 10. Indikatoren »kortbetalinger« omfatter alle betalingstransaktioner, der er behandlet i betalingssystemet, uanset hvor kortet er udstedt eller anvendt.
 11. Annullerede betalingstransaktioner medregnes ikke. Transaktioner, som senere er omfattet af en afvisningstransaktion, medregnes.
-

BILAG II

DEFINITIONER AF DATA

Begreb	Definition
Agent (Agent)	»Agent« har samme betydning som defineret i artikel 4 i direktiv 2007/64/EF.
Andre betalings tjenester (Other payment services)	Omfatter betalingsrelaterede forretningsaktiviteter, som ikke er omfattet af de andre betalingstjenester defineret i direktiv 2007/64/EF.
Andre direkte deltagere (Other direct participants)	Enhver direkte deltager i et betalingssystem, undtagen kreditinstitutter og centralbanker.
Andre finansielle institutioner (Other financial institutions)	Alle finansielle institutioner, der deltager i et betalingssystem, og som er underlagt tilsyn hos de relevante myndigheder, dvs. enten centralbanken eller tilsynsmyndigheden, men som ikke falder inden for definitionen af kreditinstitutter.
Andre udstedere af elektroniske penge (Other e-money issuer)	Andre udstedere af elektroniske penge end »e- pengeinstitutter« og »kreditinstitutter«. Jf. definitionen af »udstedere af elektroniske penge«.
Antal indlån på anfordring (Number of overnight deposits)	Antal konti med indlån, der kan omsættes til rede penge, og/eller som er transferable på anfordring ved check, bankoverførsel, debitering eller på anden måde uden væsentlig forsinkelse, begrænsning eller strafgebyr.
Antal indlån på anfordring, heraf: antal internet-/pc-baserede indlån på anfordring (Number of overnight deposits of which: number of internet/PC linked overnight deposits)	Antal anfordringskonti hos ikke-MFI'er, som kontoindehaver har adgang til og kan anvende elektronisk via internettet eller med pc-bankfaciliteter via specielt software og specielle telekommunikationslinjer.
Antal kort i alt (uanset antal funktioner på et kort) (Total number of cards (irrespective of the number of functions on the card))	Antal kort i alt i omløb. Disse kan have en eller flere af de følgende funktioner: Kontant-, debit-, forskudt debit-, kredit- og e-pengefunktioner.
Antal transferable indlån på anfordring (Number of transferable overnight deposits)	Antal anfordringskonti med anfordringsindlån, som umiddelbart kan overføres på anfordring til at foretage betalinger til andre økonomiske enheder ved hjælp af almindeligt anvendte betalingsmidler, uden væsentlig forsinkelse, begrænsning eller gebyr.
Antal transferable indlån på anfordring, heraf: antal internet-/pc-baserede transferable indlån på anfordring (Number of transferable overnight deposits of which: number of internet/PC linked overnight transferable deposits)	Antal transferable anfordringskonti hos ikke-MFI'er, som kontoindehaver har adgang til og kan anvende elektronisk via internettet eller med pc-bankfaciliteter via specielt software og specielle telekommunikationslinjer.
Betaler (Payer)	»Betaler« har samme betydning som defineret i artikel 4 i direktiv 2007/64/EF.

Begreb	Definition
Betalinger med kort med en debetfunktion (Payments with cards with a debit function)	Betalingstransaktioner ved brug af et kort med en debetfunktion ved en fysisk terminal eller via andre kanaler.
Betalinger med kort med en debet- og/eller forskudt debetfunktion (Payments with cards with a debit and/or delayed debit function)	Betalingstransaktioner ved brug af et kort med en debet- og/eller forskudt debetfunktion ved en fysisk terminal eller via andre kanaler. Denne delkategori indberettes kun, hvis dataene ikke kan opdeles efter »betalinger med kort med en debetfunktion« og »betalinger med kort med en forskudt debetfunktion«.
Betalinger med kort med en forskudt debetfunktion (Payments with cards with a delayed debit function)	Betalingstransaktioner ved brug af et kort med en forskudt debetfunktion ved en fysisk terminal eller via andre kanaler.
Betalinger med kort med en kreditfunktion (Payments with cards with a credit function)	Betalingstransaktioner ved brug af et kort med en kreditfunktion ved en fysisk terminal eller via andre kanaler.
Betalinger med kort med en kredit- og/eller forskudt debetfunktion (Payments with cards with a credit and/or delayed debit function)	Betalingstransaktioner ved brug af et kort med en kredit- og/eller forskudt debetfunktion ved en fysisk terminal eller via andre kanaler. Denne delkategori indberettes kun, hvis dataene ikke kan opdeles efter »betalinger med kort med en kreditfunktion« og »betalinger med kort med en forskudt debetfunktion«.
Betalingsinitieringstjeneste (Payment initiation service)	Ved betalingsinitieringstjenester initieres betalingstransaktioner gennem en betalingskonto med internetadgang. Tjenesterne leveres af tredjeparter, som ikke selv udsteder den anvendte betalingskonto.
Betalingsinstitut (Payment institution)	»Betalingsinstitut« har samme betydning som defineret i artikel 4 i direktiv 2007/64/EF.
Betalingsinstrument (Payment instrument)	»Betalingsinstrument« har samme betydning som defineret i artikel 4 i direktiv 2007/64/EF.
Betalingskonto (Payment account)	»Betalingskonto« har samme betydning som defineret i artikel 4 i direktiv 2007/64/EF.
Betalingsmodtager (Payee)	»Betalingsmodtager« har samme betydning som defineret i artikel 4 i direktiv 2007/64/EF.
Betalingsystem (Payment system)	»Betalingsystem« har samme betydning som defineret i artikel 4 i direktiv 2007/64/EF.
Betalings tjenester (Payment services)	»Betalings tjenester« har samme betydning som defineret i artikel 4 i direktiv 2007/64/EF.
Betalings tjenesteudbydere (Payment service providers, PSPs)	»Betalings tjenesteudbydere« er de udbydere opregnet i artikel 1 i direktiv 2007/64/EF.
Betalings transaktion (Payment transaction)	»Betalings transaktion« har samme betydning som defineret i artikel 4 i direktiv 2007/64/EF.

Begreb	Definition
Betalingstransaktioner i alt, der involverer ikke-MFI'er (Total payment transactions involving non-MFIs)	Det samlede antal transaktioner ved brug af betalingsinstrumenter, der involverer ikke-MFI'er. Den samlede værdi af transaktioner ved brug af betalingsinstrumenter, der involverer ikke-MFI'er.
Centralbank (Central bank)	Et finansielt selskab og kvasiselskab, hvis hovedfunktion består i at udstede penge, opretholde den indenlandske og udenlandske værdi af den nationale valuta samt at opbevare alle landets internationale reserver eller en del heraf.
Check (Cheque)	En skriftlig anvisning fra én part, dvs. udsteder, til en anden, dvs. trassaten, normalt et kreditinstitut, om, at sidstnævnte efter anmodning betaler et nærmere angivet beløb til udstederen eller en af udstederen angivet tredjemand.
Clearing- og afviklingsorganisation (Clearing and settlement organisation)	Enhver clearing- og afviklingsorganisation som er direkte deltager i et betalingssystem.
Direkte debitering (Direct debit)	En betalingstjeneste til debitering af betalers betalingskonto, potentielt på tilbagevendende grundlag, hvor betalingstransaktionen initieres af betalingsmodtager på grundlag af godkendelse fra betaler, der er afgivet til betalingsmodtager, betalingsmodtagers betalingstjenesteudbyder eller til betalers egen betalingstjenesteudbyder.
Direkte debiteringer, heraf: ikke-SEPA (Direct debits of which: non-SEPA)	Direkte debiteringer, der ikke opfylder kravene til direkte debiteringer i SEPA-området, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 ⁽¹⁾ .
Direkte debitering initieret i en fil/batch (Direct debit initiated in a file/batch)	En elektronisk initieret direkte debitering, som udgør en del af en gruppe af direkte debiteringer, der initieres i fællesskab af betaler. Hver direkte debitering, der medregnes i en batch, medregnes som en separat direkte debitering ved indberetning af antallet af transaktioner.
Direkte debitering initieret som en enkelt betaling (Direct debit initiated on a single payment basis)	En elektronisk initieret direkte debitering, som er uafhængig af andre direkte debiteringer, dvs. der ikke udgør en del af en gruppe af direkte debiteringer, som er blevet initieret i fællesskab.
Direkte deltager (Direct participant)	En enhed, som identificeres eller genkendes af et betalingssystem, og som er autoriseret til at sende og modtager betalingsordrer direkte til og fra systemet uden en formidler, eller som er bundet direkte af de regler, der regulerer betalingssystemet. I visse systemer udveksler direkte deltagere også ordrer på vegne af indirekte deltagere. Enhver deltager med individuel adgang til systemet medregnes separat.
E-pengebetaling (E-money payment)	En transaktion, hvorved en indehaver af e-penge overfører e-pengeværdien fra dennes egen saldo til modtagers saldo, enten ved brug af et kort, hvorpå e-penge kan lagres direkte, eller ved brug af andre e-pengekonti.
E-pengebetaling med e-pengekonti (E-money payment with e-money accounts)	En transaktion, hvorved penge overføres fra betalers e-pengekonto til betalingsmodtagers konto. Jf. definitionen af »e-pengekonti«.
E-pengebetaling med e-pengekonti, heraf: tilgået via et kort (E-money payment with e-money accounts of which: accessed through a card)	En transaktion, hvorved et kort anvendes som adgang til en e-pengekonto og hvor penge efterfølgende overføres fra betalers e-pengekonto til betalingsmodtagers konto. Jf. definitionen af »e-pengekonti«.

Begreb	Definition
E-pengebetaling med kort, hvorpå e-penge kan lagres direkte (E-money payment with cards on which e-money can be stored directly)	En transaktion, hvorved indehaveren af et kort med en e-pengefunktion overfører e-pengeværdi fra dennes saldo, der er lagret på kortet, til modtagers saldo.
E-pengeinstitut (Electronic money institution)	»E-pengeinstitut« har samme betydning som defineret i artikel 2 i direktiv 2009/110/EF.
E-pengekonti (E-money accounts)	Konti, hvori elektroniske penge er lagret. Saldoen på kontoen kan anvendes af kontoindehaveren til at udføre betalinger og til at overføre midler mellem konti. Kort, hvorpå e-penge kan lagres direkte, er undtaget.
E-pengekonti tilgået via et kort (E-money accounts accessed through a card)	Jf. definitionerne af »e-pengekonti« og »kort med en e-pengefunktion«.
E-pengekortterminal (E-money card terminal)	Terminal, der muliggør overførslen af elektronisk værdi fra en udsteder af elektroniske penge til et kort med en e-pengefunktion og omvendt eller fra saldoen på kortet til modtagers saldo.
E-pengesystem (E-money scheme)	Et sæt af tekniske begreber, regler, protokoller, algoritmer, funktioner, retlige og kontraktmæssige aftaler, forretningsmæssige aftaler og administrative procedurer, som danner grundlag for leveringen af et særligt e-pengeprodukt. Dette kan også omfatte leveringen af en række marketings-, behandlings- eller andre tjenester til systemets medlemmer.
EFTPOS-terminaler (EFTPOS terminals)	EFTPOS-terminaler, som modtager betalingsinformation ad elektronisk vej, og som i visse tilfælde er beregnet til at transmittere sådanne informationer enten online, med en realtids-autorisationsanmodning, eller offline. Omfatter ubemandede terminaler.
Elektronisk initierede kreditoverførsler (Credit transfers initiated electronically)	Alle kreditoverførsler, som betaleren afgiver, som ikke er i papirform, dvs. elektronisk. Omfatter overførsler afgivet ved telefax eller på anden vis, f.eks. automatisk telefonbank, hvis disse omdannes til elektroniske betalinger uden manuel intervention. Omfatter stående ordrer, der oprindeligt blev afgivet i papirform, men som efterfølgende bliver udført elektronisk. Omfatter kreditoverførsler som udføres af en betalingstjenesteudbyder på grundlag af en finansiell tjeneste, hvis den finansielle tjeneste initieres elektronisk, eller hvis tjenestens afgivelsesform er ukendt, og udbyderen af betalingstjenesten udfører overførslen elektronisk. Omfatter kreditoverførsler initieret ved en kontantautomat med en kreditoverførselsfunktion.
Elektroniske penge (Electronic money)	En elektronisk eller magnetisk lagret pengeværdi repræsenteret ved et krav på udstederen, der er udstedt efter modtagelse af penge med henblik på at gennemføre betalingstransaktioner som defineret i artikel 4, nr. 5), i direktiv 2007/64/EF, og som accepteres af en anden fysisk eller juridisk person end udstederen af elektroniske penge.
Erhvervsdrivende (Merchant)	En enhed, som er godkendt til at modtage midler til gengæld for levering af varer og/eller tjenesteydelser, og som har indgået en aftale med en betalingstjenesteudbyder om at modtage disse midler.
Filial (Branch)	Forretningssted, undtagen hovedkontoret, der er beliggende i det indberettende land og er etableret af en betalingstjenesteudbyder, som er juridisk indregistreret i et andet land. Det har ikke selvstændig status som juridisk person og udfører direkte nogle af eller alle transaktionerne i forbindelse med en betalingstjenesteudbyders virksomhed. Alle forretningssteder, der er etableret i det indberettende land af det samme institut som er juridisk indregistreret i et andet land, udgør én filial. Hvert enkelt af disse forretningssteder medregnes som et individuelt kontor.

Begreb	Definition
Grænseoverskridende transaktion (Cross-border transaction)	<p>En betalingstransaktion, som er blevet initieret af en betaler eller en betalingsmodtager, og hvor betalernes betalingstjenesteudbydere og betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbydere er beliggende i forskellige lande.</p> <p>Særligt ved betalingssystemer: En betalingstransaktion mellem deltagere, der befinder sig i forskellige lande.</p>
Ikke-MFI (Non-MFI)	<p>Alle fysiske eller juridiske personer, som ikke tilhører MFI-sektoren.</p> <p>For så vidt angår betalingsstatistikker, er alle betalingstjenesteudbydere undtaget fra »ikke-MFI«-sektoren.</p>
Indenlandsk betalingstransaktion (Domestic payment transaction)	<p>»Indenlandsk betalingstransaktion« har samme betydning som »indenlandsk betalingstransaktion«, som defineret i artikel 2 i forordning (EU) nr. 260/2012.</p>
Indirekte deltager (Indirect participant)	<p>En deltager i et betalingssystem med en niveaudelt ordning, som anvender en direkte deltager som en formidler til at udføre nogle af aktiviteterne, navnlig den afvikling, der er tilladt i systemet.</p> <p>Alle transaktioner fra en indirekte deltager afvikles på den direkte deltagers konto, som har aftalt at repræsentere den pågældende indirekte deltager. Enhver deltager, som kan adresseres individuelt i systemet, indgår separat, uanset om en retlig forbindelse mellem to eller flere af sådanne deltagere består.</p>
Indløser (Acquirer)	<p>Begrebet finder anvendelse i følgende tilfælde:</p> <ol style="list-style-type: none"> Enhed, som forvalter indlånskonti for kortmodtagere, dvs. erhvervsdrivende, og til hvilken kortmodtageren overfører data vedrørende transaktionerne. Indløseren er ansvarlig for indsamling af information om transaktioner og for afvikling med modtagerne. Ved salgsterminaltransaktioner (point of sale, POS), den enhed til hvilken modtageren, som normalt er en erhvervsdrivende, overfører den nødvendige information for at kunne behandle kortbetalingen. Indløseren er den enhed, der forvalter den erhvervsdrivendes konto. Ved transaktioner i kontantautomater, den enhed som gør sedlerne tilgængelige for kortindehaveren, uanset om det sker direkte eller ved brug af tredjepartsudbydere. Den enhed, som leverer terminaler, uanset ejerskabet af terminalerne.
Indløsning (Acquiring)	<p>Tjenester, der gør det muligt for en betalingsmodtager at modtage et betalingsinstrument eller en betalingstransaktion, ved at tilvejebringe autentificering, autorisation og afviklingstjenester, der resulterer i overførsel af midler til betalingsmodtageren.</p>
Institutioner, der tilbyder betalingstjenester til ikke-MFI'er (Institutions offering payment services to non-MFI's)	<p>Omfatter alle betalingstjenesteudbydere, hvor udvalgte indikatorer for kreditinstitutter, betalingsinstitutter og udstedere af e-penge indberettes i tabel 1.</p>
Koncentrationsgrad (Concentration ratio)	<p>Koncentrationsgrad i volumen: antallet, dvs. volumen, af transaktioner, som de fem største deltagere i et betalingssystem har sendt, i forhold til det samlede antal, dvs. volumen, af transaktioner sendt gennem betalingssystemet.</p> <p>Koncentrationsgrad i værdi: værdien af transaktioner, som de fem største deltagere i et betalingssystem har sendt, i forhold til værdien i alt af transaktioner sendt gennem betalingssystemet.</p>

Begreb	Definition
Kontantautomat (ATM)	<p>En elektronisk/mechanisk anordning, der giver godkendte kortindehavere mulighed for, typisk ved brug af maskinlæsbare kort, at hæve kontanter på deres konto og/eller adgang til andre funktioner som fx saldoforespørgsler, pengeoverførsler samt til at foretage indskud.</p> <p>En anordning, hvor der kun kan foretages saldoforespørgsler, kan ikke klassificeres som en kontantautomat.</p> <p>Kontantautomaten kan drives online med en realtids-autorisationsanmodning eller offline.</p>
Kontantautomat med en kontanthævningsfunktion (ATM with a cash withdrawal function)	En kontantautomat hvor godkendte brugere har mulighed for at hæve kontanter på deres konto ved brug af et kort med kontantfunktion.
Kontantautomat med en kreditoverførselsfunktion (ATM with a credit transfer function)	En kontantautomat hvor godkendte brugere har mulighed for at foretage kreditoverførsler ved brug af et betalingskort.
Kontanter (Cash)	<p>Sedler og mønter opbevaret i boksene hos de monetære finansielle institutioner (MFI'er).</p> <p>Erindringsmønter, som normalt ikke anvendes som betalingsmiddel, medregnes ikke.</p>
Kontanthævning i kontantautomat (undtagen e-pengeoverførselsfunktioner) (ATM cash withdrawal (except e-money transactions))	<p>Hævning af kontanter i en kontantautomat ved brug af et kort med en kontantfunktion.</p> <p>Kontanthævninger i salgsterminaler ved brug af et kort med en debit-, kredit- eller forskudt debitfunktion omfattes kun, hvis de ikke er forbundet til en betalingstransaktion.</p> <p>Hævning af kontanter i forbindelse med en betalingstransaktion er ikke omfattet. Disse er i stedet »salgsterminaltransaktioner«.</p>
Kontantindlån i kontantautomat (undtagen e-pengeoverførselsfunktioner) (ATM cash deposit (except e-money transactions))	Kontantindlån i en kontantautomat ved brug af et kort med en kontantfunktion. Omfatter alle transaktioner, hvorved kontanter indskydes i en terminal uden manuel intervention, og hvor betaleren identificeres ved et betalingskort.
Kontantudbetaling ved salgsterminaler (Cash advance at POS terminals)	<p>En transaktion, hvorved kortindehaveren modtager kontanter ved en salgsterminal sammen med en betalingstransaktion for varer eller tjenesteydelser.</p> <p>Hvis det ikke er muligt at afskille data om kontantudbetalinger ved salgsterminaler, indberettes disse som »salgsterminaltransaktioner«.</p>
Kort (Card)	<p>En anordning som indehaveren kan anvende til enten at udføre transaktioner eller til at hæve penge.</p> <p>Kort giver kortindehaveren, efter aftale med kortudstederen, en eller flere af følgende funktioner: Kontant-, debit-, forskudt debit-, kredit- og e-pengefunktioner.</p> <p>Kort forbundet med en e-pengekonto er omfattet af kategorien »kort med en e-pengefunktion« samt andre kategorier i henhold til de funktioner, som tilbydes med kortet.</p> <p>Kort medregnes på den sendende deltagers side (dvs. den kortudstedende side).</p>
Kort med direkte e-pengelagring (Cards on which e-money can be stored directly)	E-penge lagret på et kort, som e-pengeindehaveren er i besiddelse af. Jf. også definitionen af »e-penge«.
Kortbetaling (Card payment)	Betalingstransaktion udført ved brug af et kort med en debit-, kredit- eller forskudt debitfunktion ved en terminal eller via andre kanaler.

Begreb	Definition
Kortbetaling initieret ved en fysisk EFTPOS (Card payment initiated at a physical EFTPOS)	Elektronisk initieret kortbetalingstransaktion ved et fysisk salgssted, der muliggør elektronisk pengeoverførsel. Denne post omfatter typisk betalinger med kort gennem en EFTPOS (electronic funds transfer at point of sale)-terminal på en erhvervsdrivendes hjemsted. Den omfatter ikke e-pengebetalingstransaktioner.
Kortbetalinger med kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere (undtagen kort der kun har en e-pengefunktion) (Card payments with cards issued by resident PSPs (except cards with an e-money function only))	<p>Betalingstransaktioner udført ved brug af et kort med en debit-, kredit- eller forskudt debitfunktion ved en terminal eller via andre kanaler.</p> <p>Alle betalingstransaktioner initieret med et kort er omfattet, f.eks.:</p> <p>a) alle transaktioner hvor indløseren og udstederen af et kort er forskellige enheder, og</p> <p>b) alle transaktioner hvor indløseren og udstederen af et kort er samme enhed.</p> <p>Fradrag i betalingstjenesteudbyderens konto, der hidrører fra afvikling af en korttransaktion, hvor indløseren og kortudstederen er samme enhed, er omfattet.</p> <p>Betalingstransaktioner ved brug af kort via telefon eller internet er omfattet.</p> <p>E-pengebetalingstransaktioner er ikke omfattet.</p> <p>Hævning eller indskud af kontanter i kontantautomater er ikke omfattet. Disse indberettes som »Kontanthævning i kontantautomat« eller »Kontantindlån i kontantautomat«.</p> <p>Kreditoverførsler i kontantautomater er ikke omfattet. Disse indberettes som »Kreditoverførsler«.</p> <p>Kontantudbetalinger ved salgsterminaler er ikke omfattet.</p>
Kortbetalinger med kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere, som initieres på fjernbasis (Card payments with cards issued by resident PSPs initiated remotely)	Elektronisk initierede kortbetalingstransaktioner som ikke initieres ved en fysisk salgsterminal. Denne post omfatter typisk betalinger med kort for produkter og tjenester, der er købt over telefon eller internet.
Kort med en betalingsfunktion (undtagen kort kun med en e-pengefunktion) (Card with a payment function (except cards with an e-money function only))	Et kort med mindst en af de følgende funktioner: en debitfunktion, en forskudt debitfunktion eller en kreditfunktion. Kortet kan også have andre funktioner, som f.eks. en e-pengefunktion, men kort med kun en e-pengefunktion medregnes ikke i denne kategori.
Kort med en debitfunktion (Card with a debit function)	<p>Et kort, hvorved kortindehavernes køb debiteres direkte og straks på deres konti, uanset om disse forvaltes af kortudstederen eller ej.</p> <p>Et kort med en debitfunktion kan være forbundet til en konto, der tilbyder overtrækfaciliteter som en ekstra ydelse. Antallet af kort med en debitfunktion henviser til det samlede antal kort i omløb og ikke til antallet af konti, hvortil kortene er forbundet.</p> <p>Det særlige kendetegn ved et kort med en debitfunktion, i modsætning til et kort med en kreditfunktion eller en forskudt debitfunktion, er den kontraktmæssige aftale om at debitere køb direkte på kortindehaverens betalingskonto.</p>
Kort med en debit- eller forskudt debitfunktion (Card with a debit or delayed debit function)	<p>Et kort med en debitfunktion eller en udskudt debitfunktion.</p> <p>Denne kategori indberettes kun, hvis dataene ikke kan opdeles efter »kort med en debitfunktion« og »kort med en forskudt debitfunktion«.</p>
Kort med en e-pengefunktion, som er blevet ladet op mindst én gang (Card with an e-money function which has been loaded at least once)	Et kort med en e-pengefunktion, som er blevet ladet op mindst én gang og som således opfattes som aktiveret. Opladning kan opfattes som udgørende hensigten til at gøre brug af e-pengefunktionen.

Begreb	Definition
Kort med en forskudt debetfunktion (Card with a delayed debit function)	<p>Et kort, hvorved kortindehavernes køb kan debiteres en konto hos kortudstederen op til en godkendt grænse. Saldoen på denne konto afvikles fuldt ud ved udgangen af en forud fastsat periode. Indehaveren afkræves typisk et årligt gebyr.</p> <p>Det særlige kendetegn ved et kort med en forskudt debetfunktion, i modsætning til et kort med en kreditfunktion eller en debetfunktion, er den kontraktmæssige aftale, der giver mulighed for en kreditlinje med en forpligtelse til at afvikle den påløbne gæld ved udgangen af en forud fastsat periode. Denne type kort benævnes typisk »betalingskort«.</p>
Kort med en kombineret debet-, kontant- og e-pengefunktion (Card with a combined debit, cash and e-money function)	Et kort udstedt af en betalingstjenesteudbyder, som har en kombineret kontant-, debet- og e-pengefunktion.
Kort med en kreditfunktion (Card with a credit function)	<p>Et kort, hvorved kortindehaverne har mulighed for at foretage køb og i nogle tilfælde have kontanter op til et forud aftalt loft. Kredit, som gives, kan afvikles fuldt ud ved udgangen af en bestemt periode eller afvikles delvist, hvor saldoen udgør forlænget kredit og hvorpå der typisk pålægges renter.</p> <p>Det særlige kendetegn ved et kort med en kreditfunktion, i modsætning til et kort med en debetfunktion eller en forskudt debetfunktion, er den kontraktmæssige aftale, der giver kortindehaveren en kreditlinje til brug ved forlænget kredit.</p>
Kort med en kredit- eller forskudt debet-funktion (Card with a credit or delayed debit function)	<p>Et kort som har en kredit- eller forskudt debetfunktion.</p> <p>Denne kategori indberettes kun, hvis dataene ikke kan opdeles efter »kort med en kreditfunktion« og »kort med en forskudt debetfunktion«.</p>
Kort som giver adgang til e-penge lagret på e-pengekonti (Cards which give access to e-money stored on e-money accounts)	Jf. definitionen af »e-pengekonti«.
Kortordning (Card scheme)	<p>En teknisk og kommerciel ordning, der er etableret til et eller flere særlige kortmærker, for hvilke den tilvejebringer de organisatoriske, juridiske og driftsmæssige rammer, der kræves til driften af de tjenesteydelser, som kortmærket udbyder.</p> <p>En trepartsordning er en kortordning, der omfatter følgende interessenter:</p> <ol style="list-style-type: none"> selve kortordningen, som er udsteder og indløser kortindehaveren den modtagende part. <p>En firpartsordning er en kortordning, der omfatter følgende interessenter:</p> <ol style="list-style-type: none"> udstederen indløseren kortindehaveren kortmodtageren. <p>Ved transaktioner i kontantautomater er det typisk indløseren, der tilbyder sine tjenester gennem kontantautomaten.</p>
Kreditinstitut (Credit institution)	»Kreditinstitut« har samme betydning som defineret i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Begreb	Definition
Kreditoverførsel (Credit transfer)	<p>Betalings tjeneste ved hjælp af hvilken betaler kan pålægge den institution, hvori denne har sin konto, at overføre penge til modtageren. Der er tale om en betalingsordre eller en række af betalingsordrer med henblik på at stille penge til rådighed for modtageren. Både betalingsordren og de heri angivne penge flyttes fra betalers betalings tjenesteudbyder til betalingsmodtagers betalings tjenesteudbyder, evt. via flere formidlende kreditinstitutioner og/eller et eller flere betalings- og afviklingssystemer.</p> <p>Transaktioner, der gør brug af kontanter i den ene eller begge ender af betalingstransaktionen, og som gør brug af en kreditoverførselsbetalingstjeneste, omfattes af kreditoverførsler.</p> <p>Kreditoverførsler, der initieres ved en kontantautomat med en kreditoverførselsfunktion, omfattes også.</p>
Kreditoverførsler, heraf: ikke-SEPA (Credit transfers of which: non-SEPA)	Kreditoverførsler, der ikke opfylder kravene til kreditoverførsler i det fælles eurobetalingsområde (Single Euro Payments Area, SEPA), som fastsat i forordning (EU) nr. 260/2012.
Kreditoverførsler initieret i en fil/batch (Credit transfers initiated in a file/batch)	En elektronisk initieret kreditoverførsel, der udgør en del af en gruppe af kreditoverførsler, som betaleren har initieret gennem en særlig linje. Hver kreditoverførsel, der medregnes i en batch, medregnes som en separat kreditoverførsel ved indberetning af antallet af transaktioner.
Kreditoverførsler initieret i papirform (Credit transfers initiated in paper-based form)	Kreditoverførsler, som betaleren afgiver i papirform.
Kreditoverførsler initieret som en enkelt betaling (Credit transfers initiated on a single payment basis)	En elektronisk initieret kreditoverførsel, som initieres uafhængigt, dvs. som ikke udgør en del af en gruppe af kreditoverførsler, som er blevet initieret i fællesskab.
Midler (Funds)	Sedler og mønter, kontopenge og e-penge.
Modtaget transaktion (Transaction received)	<p>En transaktion, der inddrager ikke-MFI'er, og som er modtaget fra betalingstjenesteudbydere. Oplysninger herom tilvejebringes af den residente betalings tjenesteudbyder i det indberettende land.</p> <p>Følgende finder anvendelse ved forskellige betalingstjenester:</p> <ol style="list-style-type: none"> kreditoverførsler medregnes på betalingsmodtagers side direkte debiteringer medregnes på betalers side checks medregnes på betalers side korttransaktioner medregnes på betalingsmodtagers, dvs. indløser, side e-pengebetalingstransaktioner medregnes på enten betalers eller betalingsmodtagers side, afhængig af initieringskanal. Hvis transaktionen medregnes på betalers (betalingsmodtagers) side under modtagne transaktioner, bør den medregnes på betalingsmodtagers (betalers) side under sendte transaktioner.
Monetære finansielle institutioner (MFI'er) (Monetary financial institutions)	MFI'er består af alle institutionelle enheder, der indgår i delsektorerne centralbanken (S.121), pengeinstitutioner, undtagen centralbanken (S.122), og pengemarkedsforeninger (S.123), som fastlagt i det reviderede Europæiske regnskabssystem i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (?).

Begreb	Definition
Offentlig forvaltning (Public administration)	Institutionelle enheder, som er ikkemarkedsproducenter, hvis produktion er bestemt for individuelt og kollektivt forbrug og finansieret af obligatoriske betalinger foretaget af enheder, som henhører under andre sektorer, og institutionelle enheder, der hovedsagelig beskæftiger sig med omfordeling af nationalindkomsten og -formuen, som defineret i sektoren for offentlig forvaltning og service.
Opladning og tømning af e-pengekort (E-money card-loading and unloading)	Transaktioner, der giver mulighed for overførsel af e-pengeværdi fra en udsteder af e-penge til et kort med en e-pengefunktion og omvendt. Både opladnings- og tømningstransaktioner er omfattet.
Salgsterminal (POS terminal)	En POS-anordning, der gør det muligt at anvende betalingskort ved et fysisk (ikke virtuelt) salgssted. Betalingsinformationen modtages enten manuelt på papirvouchers eller ad elektronisk vej, f.eks. EFTPOS. Salgsterminalen er beregnet til at transmittre informationerne enten online, med en realtids-autorisationsanmodning, og/eller offline.
Salgsterminaltransaktioner (undtagen e-penge-transaktioner) (POS transactions (except e-money transactions))	Transaktioner ved en salgsterminal ved brug af et kort med en debit-, kredit- eller forskudt debitfunktion. Transaktioner ved brug af et kort med en e-pengefunktion er ikke omfattet.
Sendt transaktion (Transaction sent)	En transaktion, der inddrager ikke-MFI'er, og som er sendt til betalingstjenesteudbyderen. Oplysninger herom tilvejebringes af den residente betalingstjenesteudbyder i det indberettende land. Følgende finder anvendelse ved forskellige betalingstjenester: a) kreditoverførsler medregnes på betalers side b) direkte debiteringer medregnes på betalingsmodtagers side c) checks medregnes på betalingsmodtagers side d) korttransaktioner medregnes på betalers, dvs. udsteders, side e) e-pengebetalingstransaktioner medregnes på enten betalers eller betalingsmodtagers side, afhængig af initieringskanal. Hvis transaktionen medregnes på betalers (betalingsmodtagers) side under sendte transaktioner, bør den medregnes på betalingsmodtagers (betalers) side under modtagne transaktioner. For så vidt angår betalingssystemer, er dette en transaktion, som en deltager har sendt til behandling i betalingssystemet.
Sendte transaktioner i alt (Total transactions sent)	Det samlede antal transaktioner, der er indgivet til og behandlet af et bestemt betalingssystem. Den samlede værdi af transaktioner, der er indgivet til og behandlet af et bestemt betalingssystem.
Terminal, der accepterer e-pengekort (E-money card accepting terminal)	Terminal, der giver mulighed for at indehavere af e-penge på et kort med en e-pengefunktion kan overføre e-pengeværdi fra deres saldo til den erhvervsdrivendes eller en anden modtagers saldo.
Terminal til opladning og tømning af e-pengekort (E-money card-loading and unloading terminal)	Terminal, der giver mulighed for overførsel af elektroniske penge fra en udsteder af elektroniske penge til indehaveren af et kort med en e-pengefunktion og omvendt, dvs. opladning og tømning.

Begreb	Definition
<p>Transaktioner ved terminaler, der leveres af ikke-residente betalingstjenesteudbydere, med brug af kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere (Transactions at terminals provided by non-resident PSPs with cards issued by resident PSPs)</p>	<p>Betalingstransaktioner udført ved alle terminaler, der er erhvervet af ikke-residente betalingstjenesteudbydere, og hvor kortene, der anvendes i transaktionerne, er udstedt af residente betalingstjenesteudbydere.</p> <p>Den geografiske opdeling (som specificeret i bilag III) henviser til landet, hvor terminalerne er beliggende.</p>
<p>Transaktioner ved terminaler, der leveres af residente betalingstjenesteudbydere, med brug af kort udstedt af ikke-residente betalingstjenesteudbydere (Transactions at terminals provided by resident PSPs with cards issued by non-resident PSPs)</p>	<p>Betalingstransaktioner udført ved alle terminaler, der er erhvervet af residente betalingstjenesteudbydere (dvs. terminaler, der er beliggende i eller uden for landet, hvor udbyderen af betalingstjenesterne er beliggende) og hvor kortene, der anvendes i transaktionerne, er udstedt af ikke-residente betalingstjenesteudbydere.</p> <p>Den geografiske opdeling (som specificeret i bilag III) henviser til landet, hvor terminalerne er beliggende.</p>
<p>Transaktioner ved terminaler, der leveres af residente betalingstjenesteudbydere, med brug af kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere (Transactions at terminals provided by resident PSPs with cards issued by resident PSPs)</p>	<p>Betalingstransaktioner udført ved alle terminaler, der er erhvervet af residente betalingstjenesteudbydere (dvs. terminaler, der er beliggende i eller uden for landet, hvor udbyderen af betalingstjenesterne er beliggende) og hvor kortene, der anvendes i transaktionerne, er udstedt af residente betalingstjenesteudbydere.</p> <p>Den geografiske opdeling (som specificeret i bilag III) henviser til landet, hvor terminalerne er beliggende.</p>
<p>Transferable indlån (Transferable deposits)</p>	<p>Indlån under kategorien »anfordringsindlån«, som umiddelbart kan overføres på anfordring til at foretage betalinger til andre økonomiske enheder ved hjælp af almindeligt anvendte betalingsmidler, uden væsentlig forsinkelse, begrænsning eller gebyr.</p>
<p>Udestående værdi af lagre af e-penge, der er udstedt af udstedere af elektroniske penge (Outstanding value on e-money storages issued by electronic money issuers)</p>	<p>Værdien af e-penge ved udgangen af indberetningsperioden, der er udstedt af udstedere af elektroniske penge og som forvaltes af andre enheder end udstederen, herunder andre udstedere af elektroniske penge end udstederen.</p>
<p>Udsteder af elektroniske penge (Electronic money issuer)</p>	<p>»Udsteder af elektroniske penge« har samme betydning som defineret i artikel 2 i direktiv 2009/110/EF.</p>

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).

(²) EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1.

BILAG III

RAPPORTERINGSORDNINGER

Tabel 1

Institutioner, der tilbyder betalingstjenester til ikke-MFI'er

(Ultimo perioden)

	Antal	Værdi
Kreditinstitutter		
Antal indlån på anfordring (i tusind)	Geo 0	
heraf:		
Antal internet-/pc-baserede indlån på anfordring (i tusind)	Geo 0	
Antal transferable indlån på anfordring (i tusind)	Geo 0	
heraf:		
Antal internet-/pc-baserede transferable indlån på anfordring (i tusind)	Geo 0	
Antal betalingskonti	Geo 0	
Antal e-pengekonti	Geo 0	
Udestående værdi af udstedte e-pengelagre ⁽¹⁾ (i tusind euro)		Geo 0
E-pengeinstitutter		
Antal betalingskonti	Geo 0	
Antal e-pengekonti	Geo 0	
Udestående værdi på udstedte e-pengelagre ⁽¹⁾ (i tusind euro)		Geo 0
Betalingsinstitutter		
Antal betalingskonti	Geo 0	
Andre betalingstjenesteudbydere og udstedere af elektroniske penge		
Antal betalingskonti	Geo 0	
Antal e-pengekonti	Geo 0	
Udestående værdi på udstedte e-pengelagre ⁽¹⁾ (i tusind euro)		Geo 0

⁽¹⁾ Udestående værdi på e-pengelagre udstedt af udstedere af e-penge.

Tabel 2

Betalingskortfunktioner

(Ultimo perioden, oprindelige enheder)

	Antal
Kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere	
Kort med en kontantfunktion	Geo 0

	Antal
Kort med en betalingsfunktion (undtagen kort med kun en e-pengefunktion)	Geo 0
<i>heraf:</i>	
Kort med en debetfunktion	Geo 0
Kort med en forskudt debetfunktion	Geo 0
Kort med en kreditfunktion	Geo 0
Kort med en debet- og/eller forskudt debetfunktion	Geo 0
Kort med en kredit- og/eller forskudt debetfunktion	Geo 0
Kort med en e-pengefunktion	Geo 0
Kort, hvorpå e-penge kan lagres direkte	Geo 0
Kort, som giver adgang til e-penge lagret på e-pengekonti	Geo 0
<i>heraf:</i>	
Kort med en e-pengefunktion, som mindst én gang er blevet ladet op	Geo 0
Antal kort i alt (uanset antal funktioner på kortet)	Geo 0
<i>heraf:</i>	
Kort med en kombineret debet-, kontant- og e-pengefunktion	Geo 0

Tabel 3

Anordninger, der accepterer betalingskort

(Ultimo perioden, oprindelige enheder)

	Antal
Terminaler leveret af residente betalingstjenesteudbydere	
Kontantautomater (ATM'er)	Geo 3
<i>heraf:</i>	
Kontantautomater med en kontanthævningsfunktion	Geo 3
Kontantautomater med en kreditoverførselsfunktion	Geo 3
Salgsterminaler	Geo 3
<i>heraf:</i>	
EFTPOS-terminaler	Geo 3
E-pengekortterminaler	Geo 3
E-pengekortterminaler	Geo 3
<i>heraf:</i>	
Terminaler til opladning og tømning af kort	Geo 3
Terminaler, der accepterer e-pengekort	Geo 3

Tabel 4

Betalingstransaktioner, der involverer ikke-MFI'er

(I alt for perioden; antal transaktioner i mio.; værdi af transaktioner i mio. euro)

	Sendt		Modtaget	
	Antal transaktioner	Værdi af transaktioner	Antal transaktioner	Værdi af transaktioner
Transaktioner pr. betalingstjenestetype				
Kreditoverførsler	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Initieret i papirform	Geo 1	Geo 1		
Initieret elektronisk	Geo 1	Geo 1		
Initieret i en fil/batch	Geo 1	Geo 1		
Initieret som en enkelt betaling	Geo 1	Geo 1		
<i>heraf:</i>				
Ikke-SEPA	Geo 1	Geo 1		
Direkte debiteringer	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Initieret i en fil/batch	Geo 1	Geo 1		
Initieret som en enkelt betaling	Geo 1	Geo 1		
<i>heraf:</i>				
Ikke-SEPA	Geo 1	Geo 1		
Kortbetalinger med kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere (undtagen kort med kun en e-pengefunktion)	Geo 3	Geo 3		
Betaling med kort med en debetfunktion	Geo 1	Geo 1		
Betaling med kort med en forskudt debetfunktion	Geo 1	Geo 1		
Betaling med kort med en kreditfunktion	Geo 1	Geo 1		
Betaling med kort med en debet- og/eller forskudt debetfunktion	Geo 1	Geo 1		
Betaling med kort med en kredit- og/eller forskudt debetfunktion	Geo 1	Geo 1		
Initieret ved en fysisk EFTPOS	Geo 1	Geo 1		
Initieret på fjernbasis	Geo 1	Geo 1		
E-pengebetalinger med e-penge udstedt af residente betalingstjenesteudbydere	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Med kort, hvorpå e-penge kan lagres direkte	Geo 1	Geo 1		
Med e-pengekonti	Geo 1	Geo 1		
<i>heraf:</i>				
Tilgået via et kort	Geo 1	Geo 1		
Check	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Andre betalingstjenester	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Betalingstransaktioner i alt, der involverer ikke-MFI'er	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2

Tabel 5

Betalingstransaktioner pr. terminaltype, der involverer ikke-MFI'er

(I alt for perioden; antal transaktioner i mio.; værdi af transaktioner i mio. euro)

	Antal transaktioner	Værdi af transaktioner
Transaktioner pr. terminaltype ⁽¹⁾		
a) Transaktioner ved terminaler leveret af residente betalingstjenesteudbydere med kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere	Geo 3	Geo 3
<i>heraf:</i>		
Kontanthævninger i kontantautomater (undtagen e-pengetransaktioner)	Geo 3	Geo 3
Kontantindskud i kontantautomater (undtagen e-pengetransaktioner)	Geo 3	Geo 3
Salgsterminaltransaktioner (undtagen e-pengetransaktioner)	Geo 3	Geo 3
Opladning og tømning af e-pengekort	Geo 3	Geo 3
E-pengebetaling med kort med en e-pengefunktion	Geo 3	Geo 3
b) Transaktioner ved terminaler leveret af residente betalingstjenesteudbydere med kort udstedt af ikke-residente betalingstjenesteudbydere	Geo 3	Geo 3
<i>heraf:</i>		
Kontanthævninger i kontantautomater (undtagen e-pengetransaktioner)	Geo 3	Geo 3
Kontantindskud i kontantautomater (undtagen e-pengetransaktioner)	Geo 3	Geo 3
Salgsterminaltransaktioner (undtagen e-pengetransaktioner)	Geo 3	Geo 3
Opladning og tømning af e-pengekort	Geo 3	Geo 3
E-pengebetaling med kort med en e-pengefunktion	Geo 3	Geo 3
c) Transaktioner ved terminaler leveret af ikke-residente betalingstjenesteudbydere med kort udstedt af residente betalingstjenesteudbydere	Geo 3	Geo 3
<i>heraf:</i>		
Kontanthævninger i kontantautomater (undtagen e-pengetransaktioner)	Geo 3	Geo 3
Kontantindskud i kontantautomater (undtagen e-pengetransaktioner)	Geo 3	Geo 3
Salgsterminaltransaktioner (undtagen e-pengetransaktioner)	Geo 3	Geo 3
Opladning og tømning af e-pengekort	Geo 3	Geo 3
E-pengebetaling med kort med en e-pengefunktion	Geo 3	Geo 3

⁽¹⁾ De geografiske (Geo) opdelinger er baseret på terminalens beliggenhed.

Tabel 6

Deltagelse i udvalgte betalingssystemer

(Ultimo perioden, oprindelige enheder)

	Antal
Betalingsystem (undtagen TARGET2)	
Antal deltagere	Geo 1
Direkte deltagere	Geo 1
Kreditinstitutter	Geo 1

	Antal
Centralbank	Geo 1
Andre direkte deltagere	Geo 1
Offentlig forvaltning	Geo 1
Clearing- og afviklingsorganisationer	Geo 1
Andre finansielle institutioner	Geo 1
Øvrige	Geo 1
Indirekte deltagere	Geo 1

Tabel 7

Betalinger behandlet af udvalgte betalingssystemer

(I alt for perioden; antal transaktioner i mio.; værdi af transaktioner i mio. euro)

	Sendt	
	Antal transaktioner	Værdi af transaktioner
Betalingsystem (undtagen TARGET2)		
Transaktioner i alt	Geo 4	Geo 4
Kreditoverførsler	Geo 4	Geo 4
Initieret i papirform	Geo 1	Geo 1
Initieret elektronisk	Geo 1	Geo 1
Direkte debiteringer	Geo 4	Geo 4
Kortbetalinger	Geo 4	Geo 4
Kontantautomat-transaktioner (undtagen e-pengetransaktioner)	Geo 4	Geo 4
E-pengebetaling	Geo 4	Geo 4
Check	Geo 4	Geo 4
Andre betalingstjenester	Geo 4	Geo 4
Koncentrationsgrad	Geo 1	Geo 1

Geografiske opdelinger

Geo 0	Geo 1	Geo 2	Geo 3	Geo 4
Indenlandsk	Indenlandsk og grænseoverskridende tilsammen	Grænseoverskridende	Indenlandsk Opdeling i enkelte lande for samtlige EU-lande Resten af verden	Indenlandsk Grænseoverskridende

BILAG IV

MINDSTESTANDARDER, DER SKAL ANVENDES AF DEN FAKTISKE RAPPORTERINGSPOPULATION

Rapporteringenhederne skal opfylde følgende mindstestandarder for at overholde Den Europæiske Centralbanks (ECB's) statistiske rapporteringskrav.

1. Mindstestandarder for overførsel

- a) Indberetningen skal være rettidig og overholde tidsfristerne fastsat af den relevante nationale centralbank.
- b) Statistiske indberetninger skal foreligge i den udformning og det format, som den relevante nationale centralbank har fastsat i de tekniske rapporteringskrav.
- c) Rapporteringenheden skal oplyse den relevante nationale centralbank om en eller flere kontaktpersoner.
- d) De tekniske specifikationer for overførsel af data til de relevante nationale centralbanker skal følges.

2. Mindstestandarder for nøjagtighed

- a) Den statistiske information skal være korrekt: Alle lineære begrænsninger skal være overholdt (f.eks. skal addition af subtotaler give den samlede total), og dataene skal være konsistente for alle frekvensers vedkommende.
- b) Rapporteringenhederne skal kunne tilvejebringe oplysninger om de udviklinger, som fremgår af de fremsendte data.
- c) De statistiske informationer skal være fuldstændige og må ikke indeholde vedvarende og strukturelle mangler: Eksisterende mangler skal angives, forklares over for den relevante nationale centralbank og om fornødent udbedres hurtigst muligt.
- d) Rapporteringenhederne skal følge de afrundingsprincipper, som den relevante nationale centralbank har fastsat for den tekniske overførsel af dataene.

3. Mindstestandarder for begrebsmæssig overensstemmelse

- a) Den statistiske information skal overholde de definitioner og klassifikationer, der er indeholdt i denne forordning.
- b) I tilfælde af afvigelser fra disse definitioner og klassifikationer skal rapporteringenhederne regelmæssigt overvåge og kvantificere forskellen mellem den anvendte foranstaltning og den i denne forordning indeholdte foranstaltning.
- c) Rapporteringenhederne skal være i stand til at redegøre for brud i de fremsendte data sammenholdt med tallene for de foregående perioder.

4. Mindstestandarder for revisioner

Revisionspolitikken og procedurerne fastlagt af ECB og den relevante nationale centralbank skal overholdes. Revisioner, som afviger fra normale revisioner, skal ledsages af forklarende noter.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1410/2013**af 23. december 2013****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2013.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

Jerzy PLEWA

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	153,9
	MA	71,1
	TN	110,9
	TR	117,6
	ZZ	113,4
0707 00 05	AL	99,8
	JO	158,2
	MA	158,2
	TR	148,8
	ZZ	141,3
0709 93 10	MA	80,0
	TR	168,2
	ZZ	124,1
0805 10 20	MA	61,8
	TR	45,3
	ZA	51,6
	ZZ	52,9
0805 20 10	MA	70,5
	ZZ	70,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	35,9
	IL	102,5
	JM	133,9
	MA	69,9
	TR	73,4
	ZZ	83,1
0805 50 10	AR	102,8
	TR	63,2
	ZZ	83,0
0808 10 80	CN	81,7
	MK	33,9
	US	92,0
	ZZ	69,2
0808 30 90	TR	124,7
	US	150,9
	ZZ	137,8

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1411/2013**af 23. december 2013****om fastsættelse af importtolden for korn gældende fra den 1. januar 2014**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EU) nr. 642/2010 af 20. juli 2010 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår importtold for korn ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 er importtolden for produkter henhørende under KN-kode 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (blød hvede, til udsæd), ex 1001 99 00 (blød hvede af høj kvalitet, undtagen til udsæd), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 og 1007 90 00 lig med interventionsprisen for sådanne produkter ved import forhøjet med 55 % minus cif-importprisen for den pågældende sending. Denne told kan dog ikke overstige toldsatsen i den fælles toltarif.
- (2) Ifølge artikel 136, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007 skal der med henblik på beregning af importtolden som omhandlet i nævnte artikels stk. 1 regelmæssigt fastsættes repræsentative cif-importpriser for de pågældende produkter.

- (3) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 642/2010 er den pris, der skal anvendes ved beregning af importtolden for produkter henhørende under KN-kode 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (blød hvede, til udsæd), ex 1001 99 00 (blød hvede af høj kvalitet, undtagen til udsæd), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 og 1007 90 00, den daglige repræsentative cif-importpris fastlagt efter metoden i den omhandlede forordnings artikel 5.
- (4) Importtolden bør fastsættes for perioden fra den 1. januar 2014 og gælde, indtil en ny importtold træder i kraft.
- (5) For at sikre at foranstaltningen finder anvendelse så hurtigt som muligt, efter de opdaterede data er blevet gjort tilgængelige, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Med virkning fra den 1. januar 2014 er importtolden for korn som omhandlet i artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af elementerne i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2013.

På Kommissionens vegne
For formanden
Jerzy PLEWA
Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 187 af 21.7.2010, s. 5.

BILAG I

Importtold for produkter omhandlet i artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 gældende fra den 1. januar 2014

KN-kode	Varebeskrivelse	Importtold ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00	Hård HVEDE af høj kvalitet	0,00
1001 11 00	af middel kvalitet	0,00
	af lav kvalitet	0,00
ex 1001 91 20	Blød HVEDE, til udsæd	0,00
ex 1001 99 00	Blød HVEDE af høj kvalitet, undtagen til udsæd	0,00
1002 10 00	RUG	0,00
1002 90 00		
1005 10 90	MAJS til udsæd, undtagen hybridmajs	0,00
1005 90 00	MAJS, undtagen til udsæd ⁽²⁾	0,00
1007 10 90	SORGHUM i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	0,00
1007 90 00		

⁽¹⁾ Importøren kan i henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EU) nr. 642/2010 opnå en nedsættelse af tolden på:

- 3 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet (på den anden side af Gibraltar-strædet) eller ved Sortehavet, hvis varen ankommer over Atlanterhavet eller via Suez-kanalen
- 2 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig i Danmark, Estland, Irland, Letland, Litauen, Polen, Finland, Sverige, Det Forenede Kongerige eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst, hvis varen ankommer til EU fra Atlanterhavet.

⁽²⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/t, når betingelserne i artikel 3 i forordning (EU) nr. 642/2010 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden, jf. bilag I

13.12.2013-20.12.2013

1) Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 642/2010:

(EUR/t)

	Blød hvede ⁽¹⁾	Majs	Blød hvede, høj kvalitet	Hård hvede, middel kvalitet ⁽²⁾	Blød hvede, lav kvalitet ⁽³⁾
Børs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Notering	188,44	122,64	—	—	—
Pris fob USA	—	—	216,96	206,96	186,96
Præmie for Golfen	—	24,04	—	—	—
Præmie for the Great Lakes	50,52	—	—	—	—

⁽¹⁾ Positiv præmie på 14 EUR/t indbefattet (artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 642/2010).⁽²⁾ Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 642/2010).⁽³⁾ Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 642/2010).

2) Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 642/2010:

Fragtomkostninger: Mexicanske Golf — Rotterdam: 19,68 EUR/t

Fragtomkostninger: The Great Lakes — Rotterdam: 52,63 EUR/t

AFGØRELSER

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 16. december 2013

om gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter

(2013/797/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 291, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet vedtog den 15. oktober 2013 forordning (EU) nr. 1024/2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter.

(2) Planlægning og udførelse af de opgaver, som overdrages til ECB, bør foretages fuldt ud af et internt organ bestående af en formand og en næstformand og fire repræsentanter for ECB samt en repræsentant for den kompetente nationale myndighed i hver deltagende medlemsstat («tilsynsrådet»).

(3) Tilsynsrådet bør være et essentielt organ i ECB's udførelse af tilsynsopgaver, som indtil nu altid har ligget hos de kompetente nationale myndigheder. Rådet bør derfor bemyndiges til at vedtage en gennemførelsesafgørelse om udnævnelse af blandt andre formanden for tilsynsrådet.

(4) I overensstemmelse med artikel 26, stk. 3, i ovennævnte forordning og efter høring af tilsynsrådet forelagde ECB den 22. november Europa-Parlamentet en indstilling til udnævnelse af formanden for tilsynsrådet til godkendelse. Europa-Parlamentet godkendte den 11. december denne indstilling.

(5) Derefter forelagde ECB den 11. december 2013 Rådet en indstilling til udnævnelse af formanden for tilsynsrådet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Danièle NOUY udnævnes til formand for Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2013.

På Rådets vegne

V. JUKNA

Formand

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

RÅDETS AFGØRELSE 2013/798/FUSP**af 23. december 2013****om restriktive foranstaltninger over for Den Centralafrikanske Republik**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 16. december 2013 gav Rådet udtryk for sin dybe bekymring over situationen i Den Centralafrikanske Republik (CAR).
- (2) FN's Sikkerhedsråd vedtog den 5. december 2013 resolution 2127 (2013), der indfører en våbenembargo mod Den Centralafrikanske Republik (CAR).
- (3) Der er behov for yderligere handling fra Unionens side for at iværksætte en række foranstaltninger —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Salg, levering, overførsel eller eksport af våben og af alle typer materiel i tilknytning hertil, herunder våben og ammunition, militærkøretøjer og -udstyr, paramilitært udstyr samt reservedele til ovennævnte, fra statsborgere i medlemsstaterne eller fra medlemsstaternes områder eller ved anvendelse af skibe eller luftfartøjer, der fører deres flag, til Den Centralafrikanske Republik («CAR») forbydes, uanset om de har oprindelse i medlemsstaterne eller ej.

2. Det er forbudt

- a) at yde teknisk bistand, udøve mæglervirksomhed eller levere andre tjenester, herunder bevæbnede lejesoldater, i tilknytning til militære aktiviteter og levering, fremstilling, vedligeholdelse og anvendelse af våben og af alle typer materiel i tilknytning hertil, herunder våben og ammunition, militærkøretøjer og -udstyr, paramilitært udstyr samt reservedele hertil direkte eller indirekte til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i CAR eller til anvendelse i CAR
- b) at levere finansieringsmidler eller finansiel bistand i tilknytning til militære aktiviteter, herunder navnlig gavebistand,

lån og eksportkreditforsikring, samt forsikring og genforsikring, i forbindelse med salg, levering, overførsel eller eksport af våben og materiel i tilknytning hertil eller i forbindelse med ydelse af teknisk bistand, udøvelse af mæglervirksomhed og levering af andre tjenester i tilknytning hertil direkte eller indirekte til alle personer, enheder eller organer i CAR eller til anvendelse i CAR

- c) bevidst og forsætligt at deltage i aktiviteter, hvis formål eller virkning er at omgå forbuddene i litra a) eller b).

Artikel 2

1. Artikel 1 finder ikke anvendelse på:

- a) salg, levering, overførsel eller eksport af våben og materiel i tilknytning hertil, som udelukkende er bestemt til støtte eller brug for missionen for konsolidering af freden i Den Centralafrikanske Republik (MICOPAX), den afrikansk ledede internationale støttemission i Den Centralafrikanske Republik (MISCA), De Forenede Nationers integrerede kontor for fredsskabelse i Den Centralafrikanske Republik (BINUCA) og dennes vagttenhed, Den Afrikanske Unions regionale task force (AU-RTF) og de franske styrker, der deployeres til CAR

- b) salg, levering, overførsel eller eksport af beskyttelsesbeklædning, herunder skudsikre veste og militærhelme, der midlertidigt eksporteres til CAR udelukkende til personlig brug for personel fra FN, personel fra Unionen eller fra dens medlemsstater repræsentanter for medierne, humanitært hjælpepersonale, ulandsfrivillige og tilknyttet personale

- c) salg, levering, overførsel eller eksport af håndvåben og materiel i tilknytning hertil, som udelukkende er bestemt til brug for internationale patruljer, der opretholder sikkerheden i reservatet Sangha River Tri-national (STN), som led i indsatsen mod krybskytteri, smugling af elfenben og våben samt andre aktiviteter, der strider mod CAR's nationale lovgivning eller CAR's internationale retlige forpligtelser.

2. Artikel 1 finder ikke anvendelse på:

- a) salg, levering, overførsel eller eksport af militært udstyr, der ikke er bestemt til at dræbe, men som udelukkende er til humanitær brug eller beskyttelsesbrug, og teknisk bistand i tilknytning hertil

b) salg, levering, overførsel eller eksport til CAR's sikkerhedsstyrker af våben og andet udstyr i tilknytning hertil, der er bestemt til at dræbe, og som udelukkende er til støtte eller brug for CAR's proces til reform af sikkerhedssektoren

c) salg, levering, overførsel eller eksport af våben og materiel i tilknytning hertil samt teknisk eller finansiel bistand i tilknytning hertil, herunder personale

som på forhånd er godkendt af den komité, der er nedsat i henhold til punkt 57 i FN's Sikkerhedsråds resolution 2127 (2013).

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2013.

På Rådets vegne

L. LINKEVIČIUS

Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 17. december 2013

om Kongeriget Spaniens meddelelse af en national overgangsplan i henhold til artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner

(meddelt under nummer C(2013) 9089)

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(2013/799/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) ⁽¹⁾, særlig artikel 32, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 32, stk. 5, første afsnit, i direktiv 2010/75/EU meddelte Kongeriget Spanien (i det følgende benævnt »Spanien«) Kommissionen sin nationale overgangsplan ved e-mail den 21. december 2012 ⁽²⁾ og ved officielt brev af 28. december 2012, som Kommissionen modtog den 2. januar 2013 ⁽³⁾.

(2) Den nationale overgangsplan er blevet vurderet i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, 3 og 4, i direktiv 2010/75/EU og Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/115/EU ⁽⁴⁾.

(3) Kommissionen konstaterede i forbindelse med vurderingen af, om Spaniens nationale overgangsplan er fuldstændig, en uoverensstemmelse mellem flere af de anlæg, der er omfattet af planen, og de anlæg, som var omfattet af den emissionsopgørelse for 2009, som Spanien havde

meddelt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF ⁽⁵⁾. Kommissionen konstaterede endvidere, at bidraget til det nationale emissionsloft for SO₂ for anlæg 5's vedkommende i perioden 2001-2007 var beregnet ud fra minimumssatsen for afsvoiling, mens bidraget i perioden 2008-2010 var fastsat ved hjælp af emissionsgrænseværdier, skønt betingelserne for anvendelse af denne metode ikke var opfyldt.

(4) Da disse uoverensstemmelser mellem oplysningerne i den nationale overgangsplan og den emissionsopgørelse, som blev meddelt i henhold til direktiv 2001/80/EF, vanskeliggør vurderingen af den nationale overgangsplan, anmodede Kommissionen ved brev af 11. juni 2013 ⁽⁶⁾ Spanien om at redegøre for de konstaterede uoverensstemmelser. Kommissionen anmodede ligeledes Spanien om en ny beregning af anlæg 5's bidrag til overgangsplanens SO₂-loft.

(5) Spanien fremlagde supplerende oplysninger for Kommissionen ved brev af 28. juni 2013 ⁽⁷⁾, som redegjorde for uoverensstemmelserne mellem oplysningerne i den nationale overgangsplan og den i henhold til direktiv 2001/80/EF meddelte emissionsopgørelse for 2009. Spanien oplyste i brevet, at det ikke var nødvendigt at gennemgå anlæg 5's bidrag til overgangsplanens SO₂-loft.

(6) Efter at have foretaget en yderligere vurdering af den nationale overgangsplan og de supplerende oplysninger fra Spanien sendte Kommissionen den 19. september 2013 et nyt brev til Spanien ⁽⁸⁾, hvori den bekræftede sit standpunkt med hensyn til anvendelse af minimumssatsen for afsvoiling til beregning af anlæg 5's bidrag til overgangsplanens SO₂-loft. Kommissionen bemærkede endvidere, at Spanien for anlæg 2 havde anvendt en emissionsgrænseværdi for SO₂ på 800 mg/Nm³ til beregning af anlæggets bidrag til 2016-loftet på grundlag af bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2001/80/EF,

⁽¹⁾ EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.

⁽²⁾ Ares(2012)1551138.

⁽³⁾ Ares(2013)146.

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/115/EU af 10. februar 2012 om fastsættelse af regler for de nationale overgangsplaner, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (EUT L 52 af 24.2.2012, s. 12).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg (EFT L 309 af 27.11. 2001, s.1).

⁽⁶⁾ Ares(2013)1984918.

⁽⁷⁾ Ares(2013)2535734.

⁽⁸⁾ Ares(2013)3085135.

som ifølge Kommissionen ikke kan anvendes til dette formål. Kommissionen bemærkede også, at der for ni anlæg blev anvendt en emissionsgrænseværdi for NO_x på $1\,200\text{ mg/Nm}^3$ til beregning af anlæggenes bidrag til overgangsplanens 2016-loft på grundlag af note 2 til tabel C.1 i tillæg C til bilaget til gennemførelsesafgørelse 2012/115/EU. Spanien har imidlertid ikke fremlagt oplysninger om indholdet af flygtige forbindelser for de faste brændstoffer, som anvendes på anlæggene, hvilket ville kunne berettiggende anvendelsen af nævnte note. Kommissionen anmodede også Spanien om supplerende oplysninger om de foranstaltninger, der er planlagt for hvert af anlæggene i den nationale overgangsplan med henblik på at sikre rettidig overholdelse af de emissionsgrænseværdier, der finder anvendelse fra den 1. juli 2020. Endelig anmodede Kommissionen Spanien om at fremlægge supplerende oplysninger for anlæg, der anvender forskellige brændstoftyper eller består af forskellige anlægstyper, hvad angår de anvendte mængder brændstof, emissionsgrænseværdier, gennemsnitlig røggasmængde og omregningsfaktorer for hver af de anvendte brændstoftyper eller hver anlægstype.

- (7) I sit brev af 30. september 2013 ⁽¹⁾ som suppleret ved brev af 10. oktober 2013 ⁽²⁾ svarede Spanien på Kommissionens spørgsmål og fremlagde yderligere oplysninger. Hvad angår anlæg 2 gentog Spanien sin holdning, at der ikke var nogen grund til at ændre den anvendte emissionsgrænseværdi for SO_2 , da artikel 5, stk. 2, i direktiv 2001/80/EF ifølge Spanien finder anvendelse i denne henseende. For anlæg 5 anførte Spanien fortsat, at det var berettiget at anvende en metode, der kombinerer minimumssatsen for afsvooving og emissionsgrænseværdier. Spanien fremlagde oplysninger vedrørende indholdet af flygtige forbindelser i de faste brændstoffer, der anvendtes i perioden 2001-2010 på de ni anlæg, hvor emissionsgrænseværdien på $1\,200\text{ mg/Nm}^3$ er brugt til beregning af 2016-loftet. Oplysningerne viste, at det kun var i anlæg 3, 4 og 19, at det årlige gennemsnitlige indhold af flygtige forbindelser i faste brændstoffer lå under 10 % for hvert af årene i perioden 2001-2010, mens det årlige niveau for anlæg 13, 15, 17, 18, 24 og 25 oversteg 10 % i et eller flere år. Spanien anførte, at det årlige gennemsnitlige indhold af flygtige forbindelser i faste brændstoffer for samtlige ni anlæg set over hele referenceperioden (2001-2010) lå under den værdi, der er nævnt i note 2 til tabel C.1 i tillæg C til bilaget til gennemførelsesafgørelse 2012/115/EU.
- (8) Ud fra de oplysninger, som de spanske myndigheder fremsendte den 30. september 2013 og den 10. oktober 2013, slog Kommissionen fast, at det for anlæg med forskellige brændstoftyper, hvor emissionsgrænseværdierne for alle brændstoffer er fremlagt, og for et enkelt anlæg, hvor der er fremlagt et gennemsnit af emissionsgrænseværdierne for alle brændstoffer, er nødvendigt at

præcisere, hvordan disse anlægs bidrag til det samlede loft er blevet beregnet, ligesom emissionsgrænseværdierne og den gennemsnitlige røggasmængde skal angives for hvert brændstof på de pågældende anlæg.

- (9) Efter den endelige vurdering af Spaniens nationale overgangsplan som ændret i henhold til de supplerende oplysninger, inkl. de store fyringsanlæg opført i bilag I til denne afgørelse, har Kommissionen fremhævet tre vigtige områder, der ikke er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser:
- med hensyn til anlæg 2 er Kommissionen af den opfattelse, at anvendelsen af en emissionsgrænseværdi på 800 mg/Nm^3 for SO_2 til beregning af bidraget til overgangsplanens 2016-loft på grundlag af artikel 5, stk. 2, i direktiv 2001/80/EF ikke er korrekt, eftersom denne emissionsgrænseværdi ikke er nævnt i artikel 32, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2010/75/EU
 - med hensyn til anlæg 5 er Kommissionen af den opfattelse, at beregningsmetoden for anlæggets bidrag til overgangsplanens SO_2 -loft, hvor minimumssatsen for afsvooving kombineres med emissionsgrænseværdier, ikke er korrekt
 - med hensyn til anlæg 13, 15, 17, 18, 24 og 25 er Kommissionen af den opfattelse, at anvendelsen af emissionsgrænseværdien på $1\,200\text{ mg/Nm}^3$ for NO_x til beregning af anlæggenes bidrag til overgangsplanens 2016-loft ikke er korrekt, idet de betingelser for anvendelse af denne emissionsgrænseværdi, som er fastsat i note 2 i tabel C.1 i tillæg C til bilaget til gennemførelsesafgørelse 2012/115/EU, ikke er opfyldt.
- (10) Derudover har Kommissionen konstateret, at for flere anlæg i den nationale overgangsplan er oplysningerne stadig inkonsekvente, og/eller der er behov for supplerende oplysninger. Den fuldstændige liste over manglende oplysninger og anmodninger om præcisering findes i bilag II til denne afgørelse.
- (11) Den nationale overgangsplan, som Spanien har meddelt, bør derfor ikke godkendes —

⁽¹⁾ Ares(2013)3145031.

⁽²⁾ Ares(2013)3217081.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Den nationale overgangsplan, som Spanien den 14. december 2012 meddelte Kommissionen i henhold til artikel 32, stk. 5, i direktiv 2010/75/EU, og som omfatter de store fyringsanlæg, der er opført i bilag I til denne afgørelse, opfylder ikke de krav, der er fastsat i artikel 32, stk. 1, 3 og 4, i direktiv 2010/75/EU og gennemførelsesafgørelse 2012/115/EU, og kan derfor ikke godkendes.

2. Hvis Spanien har til hensigt at gennemføre en national overgangsplan i henhold til artikel 32, stk. 5, tager det alle nødvendige forholdsregler for i en revideret udgave af planen at tage hånd om følgende:

- a) anlæg 2: ændring af den emissionsgrænseværdi, der anvendes til beregning af anlæggets bidrag til SO₂-loftet for 2016. Anlægget er ikke berettiget til at anvende en emissionsgrænseværdi på 800 mg/Nm³ for SO₂, jf. artikel 5, stk. 2, i direktiv 2001/80/EF til beregning af bidraget til SO₂-loftet for 2016, eftersom denne emissionsgrænseværdi ikke er nævnt i artikel 32, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2010/75/EU
- b) anlæg 5: ændring af den metode, der anvendes til beregning af anlæggets bidrag til SO₂-loftet for 2016. Bidraget skal beregnes for hele perioden 2001-2010, enten på basis af minimumssatsen for afsvovling eller emissionsgrænseværdier

- c) anlæg 13, 15, 17, 18, 24 og 25: ændring af de emissionsgrænseværdier, der anvendes til beregning af anlæggenes bidrag til NO_x-loftet for 2016. For at anlæggene kan være berettigede til anvendelse af emissionsgrænseværdien på 1 200 mg/Nm³, skal Spanien godtgøre, at det årlige gennemsnitlige indhold af flygtige forbindelser for de faste brændstoffer, som anvendes på anlæggene, var under 10 % i de år, der bruges som reference i den nationale overgangsplan
- d) korrekt ajourføring af de samlede emissionslofter for alle år, der indgår i beregningerne, så de stemmer overens med de ændrede værdier under de foregående punkter
- e) præcisering af alle punkter og supplerung af oplysninger som nævnt i bilag II til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Kommissionens vegne
Janez POTOČNIK
Medlem af Kommissionen

BILAG I

LISTE OVER ANLÆG OMFATTET AF DEN NATIONALE OVERGANGSPLAN

Nummer	Anlæggets navn i den nationale overgangsplan	Samlet nominal indfyret termisk effekt den 31.12.2010 (MW)
1	C.T. Litoral I	1 222
2	C.T. Litoral II	1 268
3	C.T. Compostilla I (G2 og 3)	1 332
4	C.T. Compostilla I (G2 og 5)	1 960
5	C.T. As Pontes	3 800
6	C.T. Teruel (Andorra)	3 000
7	C.T. Besós 3 (CTCC)	722
8	C.T. San Roque (G2) (CTCC)	711
9	C.T. Foix	1 315
10	C.T. Los Barrios	1 645
11	C.T. PuenteNuevo	976
12	C.T. Tarragona I (CTCC)	676
13	C.T. Anllares	953
14	C.T. La Robla I	691
15	C.T. La Robla II	951
16	C.T. Meirama	1 437
17	C.T. Narcea I	193
18	C.T. Narcea II	459
19	C.T. Narcea III	993
20	C.T. Aboño I	919
21	C.T. Aboño II	1 364
22	C.T. Soto III	830
23	C.T. de Lada 4	986
24	C.T. de Velilla 1	430
25	C.T. de Velilla 2	1 010

Nummer	Anlæggets navn i den nationale overgangsplan	Samlet nominal indfyret termisk effekt den 31.12.2010 (MW)
26	Central GICC Puertollano	670
27	San Ciprián I	147
28	San Ciprián II	147
29	San Ciprián III	147
30	Cogecan	93
31	Sniace Co-generation I	126
32	Sniace Co-generation II	126
33	Solal	146
34	Solvay I	376

*BILAG II***LISTE OVER OPLYSNINGER, DER HENVISES TIL I ARTIKEL 1, STK. 2, LITRA E)**

1. Der skal foretages en præcisering af oplysningerne for anlæg, som anvender en afsvovlingsgrad på 92 % i 2016, hvis betingelserne for anvendelse af denne værdi, som er fastsat i tabel C3 i tillæg C til bilaget til gennemførelsesafgørelse 2012/115/EU, er opfyldt (der er indgået kontrakt om installation af et røggasafsvovlings- eller kalkinjektionsanlæg, og installationen heraf er påbegyndt inden den 1. januar 2001).
2. Det skal præciseres, hvordan bidragene for anlæg 1, 2, 3, 4, 6, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 30 og 34 til overgangsplanens samlede loft er beregnet.
3. For anlæg 34 skal oplysninger om røggasmængden for hvert enkelt brændstof angives separat.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 18. december 2013

om EU-tilskud for 2013 til dækning af Tysklands, Spaniens, Frankrigs, Nederlandenes, og Portugals udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter

(meddelt under nummer C(2013) 8999)

(Kun den franske, den nederlandske, den portugisiske, den spanske og den tyske udgave er autentiske)

(2013/800/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 23, stk. 5 og 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 22 i direktiv 2000/29/EF kan medlemsstaterne modtage et finansielt »plantebeskyttelsesbidrag« fra Unionen til dækning af udgifter, der direkte vedrører de nødvendige foranstaltninger, som er truffet eller agtes truffet for at bekæmpe skadegørere, der er indslæbt fra tredjelande eller fra andre områder i Unionen, med henblik på at udrydde dem eller, hvis dette ikke er muligt, inddæmme dem.

(2) Tyskland indgav tre anmodninger om tilskud. Den første anmodning blev indgivet den 30. april 2013 og vedrører foranstaltninger truffet i 2012 for at udrydde eller inddæmme *Diabrotica virgifera* i Rheinland-Pfalz. Udbruddet af skadegøreren blev konstateret der i august og september 2012.

(3) Den anden anmodning blev indgivet den 30. april 2013 og vedrører foranstaltninger truffet i perioden august 2011 til august 2012 til bekæmpelse af *Anoplophora glabripennis* i Nordrhein-Westfalen. Udbruddet af skadegøreren blev konstateret der i 2009.

(4) Tysklands tredje anmodning blev indgivet den 24. april 2013 og vedrører foranstaltninger truffet i 2012 for at udrydde eller inddæmme *Diabrotica virgifera* i Baden-Württemberg. Udbruddene af skadegøreren blev påvist i forskellige land- og bydistrikter i delstaten (Alb-Donaukreis, Biberach, Breisgau-Hochschwarzwald, Emmendingen, Karlsruhe, Konstanz, Loerrach, Rastatt og Ravensburg) inden for flere forskellige år, nemlig i 2009, 2010, 2011 og 2012. Der blev allerede i 2009, 2010, 2011 og 2012 ydet medfinansiering til de foranstaltninger, der blev iværksat i disse år.

(5) Spanien indgav fire anmodninger om tilskud den 17. april 2013. Den første anmodning vedrører foranstaltninger om skærpet kontrol, der blev truffet i 2012 i fire selvstyrende regioner ved grænsen til Portugal med henblik på at bekæmpe *Bursaphelenchus xylophilus*.

(6) Spaniens anden anmodning vedrører foranstaltninger truffet eller planlagt truffet i 2013 i Galicien til bekæmpelse af *Bursaphelenchus xylophilus*. Udbruddet af skadegøreren blev konstateret i 2010 i As Neves-området.

(7) Den tredje anmodning vedrører foranstaltninger truffet eller planlagt truffet i 2013 i Catalonien til bekæmpelse af *Pomacea insularum*. Udbruddet af skadegøreren blev konstateret i 2010.

(8) Spaniens fjerde anmodning vedrører foranstaltninger truffet eller planlagt truffet i 2013 i Extremadura til bekæmpelse af *Bursaphelenchus xylophilus*. Udbruddet af skadegøreren blev konstateret i 2012 i Valverde del Fresno-området.

(9) Frankrig indgav den 30. april 2013 to anmodninger om tilskud. Den første anmodning vedrører foranstaltninger truffet eller planlagt truffet i perioden juli 2012 til november 2013 til bekæmpelse af *Anoplophora glabripennis* i Alsace. I Frankrig blev der truffet foranstaltninger, efter at skadegøreren blev konstateret i juli 2011 i grænseområdet op til Tyskland.

(10) Den anden anmodning vedrører foranstaltninger truffet eller planlagt truffet i perioden oktober 2012 til september 2013 til bekæmpelse af *Rhynchophorus ferrugineus* i PACA-regionen. De første udbrud af skadegøreren blev konstateret i 2009. Der blev allerede i 2010 og 2012 ydet medfinansiering til de foranstaltninger, der blev iværksat fra september 2009 til september 2012.

(11) Nederlandene indgav én anmodning om tilskud den 30. april 2013. Denne anmodning vedrører foranstaltninger truffet i perioden juli til oktober 2012 i Winterswijk-området til bekæmpelse af *Anoplophora glabripennis*. Udbruddet af skadegøreren blev konstateret den 10. juli 2012.

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

- (12) Portugal indgav den 30. april 2013 to anmodninger om tilskud vedrørende foranstaltninger truffet til bekæmpelse af *Bursaphelenchus xylophilus*. Den første anmodning vedrører foranstaltninger truffet eller planlagt truffet i 2013 og 2014 på det portugisiske fastland i stødpudezonen ved grænsen til Spanien.
- (13) Portugals anden anmodning vedrører udelukkende foranstaltninger i form af varmebehandling af træ og træemballeringsmateriale i Setubal-området i 2013. Der blev allerede i 2011 og 2012 ydet medfinansiering til de foranstaltninger, der blev iværksat i 2010, 2011 og 2012.
- (14) I deres anmodninger har Tyskland, Spanien, Frankrig, Nederlandene og Portugal hver især udarbejdet et program for foranstaltninger til at udrydde eller inddæmme ovennævnte skadegørere, der indslæbes til deres områder. I programmerne fastlægges det, hvilke mål der skal nås, og hvilke foranstaltninger der skal gennemføres, samt disses varighed og de dermed forbundne udgifter.
- (15) Alle ovennævnte foranstaltninger omfatter en række forskellige plantesundhedsforanstaltninger, herunder destruktion af inficerede træer eller afgrøder, anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, sanitære teknikker, kontrolforanstaltninger eller undersøgelser, der gennemføres officielt eller efter officiel henstilling herom for at konstatere forekomsten eller omfanget af forekomsten af de pågældende skadegørere, og udskiftning af destruerede planter som omhandlet i artikel 23, stk. 2, litra a), b) og c), i direktiv 2000/29/EF.
- (16) Tyskland, Spanien, Frankrig, Nederlandene og Portugal har ansøgt om et EU-tilskud til programmerne i overensstemmelse med artikel 23 i direktiv 2000/29/EF, særlig stk. 1 og 4, og i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1040/2002⁽¹⁾.
- (17) Kommissionen har på grundlag af de af Tyskland, Spanien, Frankrig, Nederlandene og Portugal forelagte tekniske oplysninger kunnet foretage en præcis og tilbundsående analyse af situationen. Kommissionen er nået til den konklusion, at betingelserne for ydelse af EU-tilskud som fastsat i artikel 23 i direktiv 2000/29/EF er opfyldt. Der bør derfor ydes et EU-tilskud til dækning af udgifterne til disse programmer.
- (18) De foranstaltninger og udgifter, som er berettiget til EU-tilskud, er blevet præciseret i et brev af 25. maj 2012 fra Kommissionens Generaldirektorat for Sundhed og Forbrugere til medlemsstaternes chefer for plantesundhedstjenesterne.
- (19) I henhold til artikel 23, stk. 5, andet afsnit, i direktiv 2000/29/EF kan Unionens finansielle bidrag dække op til 50 % af de støtteberettigede udgifter til foranstaltninger, der er truffet i løbet af en periode på højst to år regnet fra det tidspunkt, hvor forekomsten af en skadegører er opdaget, eller som agtes truffet for denne periode. I henhold til samme stykkes tredje afsnit kan denne periode dog forlænges i op til fire år, hvis det kan fastslås, at målene for foranstaltningerne vil blive gennemført inden for en rimelig yderligere frist, og EU-tilskuddet skal i så fald nedtrappes i løbet af de pågældende år.
- (20) Under henvisning til konklusionerne af 24. til 26. juni 2013 fra Kommissionens evalueringsudvalg for plantesundhed (Plant Health Evaluation Board) vedrørende vurdering af de respektive programmer bør den toårige periode for de pågældende programmer forlænges, mens EU-tilskuddet til disse foranstaltninger nedsættes til 45 % af de støtteberettigede udgifter for disse programmeres tredje år og til 40 % for programmernes fjerde år.
- (21) EU-tilskuddet på op til 50 % af de støtteberettigede udgifter bør derfor gælde for følgende programmer: Tyskland, Baden-Württemberg, *Diabrotica virgifera*, landdistrikterne i Alb-Donaukreis, Biberach, Karlsruhe, Rastatt og Ravensburg (2012), Tyskland, *Diabrotica virgifera*, Rheinland-Pfalz (2012), Spanien, Extremadura, *Bursaphelenchus xylophilus* (2013), Frankrig, *Anoplophora glabripennis* (november 2012 til oktober 2013), Nederlandene, *Anoplophora glabripennis*, Winterswijk-området (juli til oktober 2012).
- (22) EU-tilskuddet på op til 45 % af de støtteberettigede udgifter bør derfor gælde for følgende programmer: Tyskland, *Anoplophora glabripennis* (august 2011 til august 2012), Tyskland, Baden-Württemberg, *Diabrotica virgifera*, landdistrikterne i Breisgau-Hochschwarzwald og Freiburg by (2012), da de pågældende foranstaltninger allerede har modtaget EU-tilskud i henhold til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/868/EU⁽²⁾ og 2012/789/EU⁽³⁾ for de første to år af deres gennemførelse.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1040/2002 af 14. juni 2002 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende ydelse af et finansielt plantebeskyttelsesbidrag fra Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2051/97 (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 38).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/868/EU af 19. december 2011 om EU-tilskud for 2011 til dækning af Tysklands, Spaniens, Italiens, Cyperns, Maltas, Nederlandenes og Portugals udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter (EUT L 341 af 22.12.2011, s. 57).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/789/EU af 14. december 2012 om EU-tilskud i henhold til Rådets direktiv 2000/29/EF for 2012 til dækning af Tysklands, Spaniens, Frankrigs, Italiens, Cyperns, Nederlandenes og Portugals udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter (EUT L 348 af 18.12.2012, s. 22).

- (23) Endvidere bør et EU-tilskud på op til 40 % gælde for det fjerde år af følgende programmer: Tyskland, Baden-Württemberg, *Diabrotica virgifera*, landdistrikterne i Emmendingen, Konstanz og Lörrach (2012), Spanien, Catalonien, *Pomacea insularum* (2013), Spanien, Galicien, *Bursaphelenchus xylophilus* (2013), Frankrig, *Rhynchophorus ferrugineus* (oktober 2012 til september 2013), Portugal, *Bursaphelenchus xylophilus*, Setubal-området (2013), da de pågældende foranstaltninger allerede har modtaget EU-tilskud i henhold til Kommissionens afgørelse 2010/772/EU ⁽¹⁾ (Tyskland, Spanien, *Pomacea insularum*, Frankrig og Portugal), gennemførelsesafgørelse 2011/868/EU (Tyskland, Spanien og Portugal) og/eller 2012/789/EU (Tyskland, Spanien, Frankrig og Portugal) for de første tre år af deres gennemførelse.
- (24) I henhold til artikel 23, stk. 6, første og andet afsnit, i direktiv 2000/29/EF kan der på baggrund af situationen i Unionen tages yderligere skridt, og der skal træffes afgørelse om, om der skal ydes EU-tilskud til sådanne yderligere skridt. For disse skridt skal der gælde visse krav eller yderligere betingelser, hvis de er nødvendige for at nå det tilstræbte mål. I henhold til artikel 23, stk. 6, tredje afsnit, kan det endvidere i de tilfælde, hvor sådanne yderligere skridt primært tager sigte på at beskytte andre områder i Unionen end den pågældende medlemsstats område, besluttes, at EU-tilskuddet dækker mere end 50 % af udgifterne.
- (25) I forbindelse med medfinansiering af foranstaltningerne til bekæmpelse af *Bursaphelenchus xylophilus* i Portugal er den maksimale tidsperiode på fire år udløbet siden 2012, jf. artikel 1, stk. 2, litra b, i forordning (EF) nr. 1040/2002. Dog i lyset af, hvor alvorlig forekomsten af *Bursaphelenchus xylophilus* er for nåletræer og nåletræ, hvor hurtigt sygdommen spredes, hvor tæt Spanien ligger på den angrebne zone i Portugal, og de potentielle følger for Unionens skovbrug og den internationale handel med træ er yderligere skridt nødvendige for at nå målet om plantesundhedsbeskyttelse på Unionens område, både i Portugal og i andre medlemsstater end Portugal. Disse skridt bør vedrøre foranstaltninger, som Portugal træffer for stødpudezonen, der ligger på grænsen til Spanien. Af den grund bør disse yderligere skridt medfinansieres inden for rammerne af Portugals anmodning for 2013 og 2014 vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse af *Bursaphelenchus xylophilus* i stødpudezonen ved grænsen til Spanien. Endvidere bør der ydes et større EU-tilskud til denne anmodning, nemlig 75 %, da denne foranstaltning primært tager sigte på at beskytte andre områder i Unionen end det i Portugal.
- (26) Spanien har foretaget skærpet kontrol af *Bursaphelenchus xylophilus* i grænseområdet til Portugal, i de selvstyrende regioner Andalusien, Castilla y Leon, Extremadura og Galicien, samt i områder, der ikke er afgrænset for så vidt angår denne skadegører. Med denne kontrol tilstræbes en intensiv overvågning med henblik på tidlig påvisning og udryddelse i de pågældende områder for at beskytte resten af Unionens områder. Spanien har allerede afsat betydelige ressourcer til at bekæmpe to isolerede udbrud af *Bursaphelenchus xylophilus* i Extremadura og Galicien. Set i lyset af, hvor alvorlig forekomsten af *Bursaphelenchus xylophilus* er for nåletræer og nåletræ, hvor hurtigt sygdommen spredes, og de potentielle følger for Unionens skovbrug og den internationale handel med træ anses denne foranstaltning for primært at tage sigte på at beskytte Spaniens område, såvel som også andre områder i Unionen end det i Spanien. Der bør derfor ydes et større EU-tilskud til denne anmodning, nemlig 75 %.
- (27) Et kontrolbesøg, som Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor (herefter benævnt FVO) foretog i april 2013, afslørede adskillige mangler i anvendelsen af de EU-beredskabsforanstaltninger mod *Bursaphelenchus xylophilus*, som var blevet vedtaget i henhold til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/535/EU ⁽²⁾. Disse mangler vedrører foranstaltninger, som Portugal træffer for stødpudezonen ved grænsen til Spanien. Særligt blev værtstræer for fyrrevednematode, som er døde, i dårlig tilstand eller som befinder sig i brand- eller stormhærgede områder, ikke fældet, fjernet og bortskaffet inden for den tidsfrist, der er fastsat i gennemførelsesafgørelse 2012/535/EU. I det Kommissionen af samme årsager ved gennemførelsesafgørelse 2011/868/EU og 2012/789/EU besluttede at nedsætte medfinansieringen for lignende ansøgninger i 2011 og 2012, bør medfinansieringen til disse foranstaltninger sættes yderligere ned. Nedsættelsen skal stå i forhold til det tidspunkt, hvor FVO under sit kontrolbesøg konstaterede en ukorrekt gennemførelse af Unionens foranstaltninger, nemlig de første tre måneder i 2013.
- (28) I henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 ⁽³⁾ finansieres plantesundhedsforanstaltninger af Den Europæiske Garantifond for Landbruget. Finansiell kontrol af sådanne foranstaltninger sker efter artikel 9, 36 og 37 i samme forordning.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2010/772/EU af 14. december 2010 om EU-tilskud for 2010 til dækning af Tysklands, Spaniens, Frankrigs, Italiens, Cyperns og Portugals udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter (EUT L 330 af 15.12.2010, s. 9).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/535/EU af 26. september 2012 om nødforanstaltninger til forebyggelse af spredning af *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle et al. (fyrrevednematoden) i Unionen (EUT L 266 af 2.10.2012, s. 42).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1).

- (29) I henhold til artikel 84 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ og artikel 94, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾ skal der forud for indgåelsen af en udgiftsforpligtelse foreligge en finansieringsafgørelse, der er vedtaget af institutionen eller de myndigheder, som denne har bemyndiget, og som angiver de vigtigste elementer i en foranstaltning, der medfører udgiften.
- (30) Denne afgørelse er en finansieringsafgørelse vedrørende udgifterne omhandlet i de anmodninger om medfinansiering, som medlemsstater har indgivet.
- (31) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. På grundlag af de anmodninger, der er indgivet af medlemsstaterne og analyseret af Kommissionen, godkendes det, at der ydes et EU-tilskud for 2013 til dækning af Tysklands, Spaniens, Frankrigs, Nederlandenes og Portugals udgifter til nødvendige foranstaltninger som omhandlet i artikel 23, stk. 2, litra a), b) og c), i direktiv 2000/29/EF til bekæmpelse af skadegørere, der er omfattet af de programmer, som er anført i bilag I.

2. På baggrund af de anmodninger, der er indgivet af Spanien og Portugal og analyseret af Kommissionen, godkendes det, at der ydes et EU-tilskud for 2013 til dækning af disse medlemsstaters udgifter til yderligere foranstaltninger, som nærmere beskrevet i artikel 23, stk. 6, til bekæmpelse af *Bursaphelenchus xylophilus*, der er omfattet af de programmer, som er anført i bilag II.

Artikel 2

Det samlede EU-tilskud, som er nævnt i artikel 1, stk. 1 og 2, udgør 7 713 355,31 EUR. Det maksimale EU-tilskud til hvert program er fastsat i henholdsvis bilag I eller II.

Artikel 3

Udbetalingen af EU-tilskuddet som fastsat i bilag I og II er betinget af, at:

- a) den pågældende medlemsstat har fremlagt dokumentation for de gennemførte foranstaltninger i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1040/2002
- b) den pågældende medlemsstat har indgivet en betalingsanmodning til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1040/2002.

Tilskuddet udbetales uden at foregribe resultatet af Kommissionens undersøgelser i henhold til artikel 23, stk. 8, andet afsnit, artikel 23, stk. 10, og artikel 24 i direktiv 2000/29/EF.

EU-tilskuddet udbetales ikke, hvis betalingsanmodningen, der er nævnt i litra b), indgives efter den 31. oktober 2014. Undtagelsesvis for de foranstaltninger, som Portugal træffer på et senere tidspunkt i 2014 i stødpudezonen til Spanien, er tidsfristen for at indgive denne anmodning den 31. oktober 2015.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene og Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2013.

På Kommissionens vegne

Tonio BORG

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

BILAG I

PROGRAMMER, DER ER BASERET PÅ ARTIKEL 23, STK. 5 I DIREKTIV 2000/29/EC, OG TIL HVILKE DER YDES EU-TILSKUD

Afsnit I

Programmer, for hvilke EU-tilskuddet svarer til 50 % af de tilskudsberettigede udgifter

Medlemsstat	Skadegørere, der bekæmpes	Berørte planter	År	a	Tilskudsberettigede udgifter, herunder generalomkostninger (EUR)	Maksimalt EU-tilskud (EUR)
Tyskland, Rheinland-Pfalz	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	1	37 925,05	18 962,52
Tyskland, Baden-Württemberg landdistrikterne i Alb-Donaukreis, Biberach, Karlsruhe og Ravensburg (foranstaltningernes år 1), Rastatt (foranstaltningernes år 2)	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	1 eller 2	76 335,15	38 167,58
Spanien, Extremadura (udbrud 2012)	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Nåletræer	2013	2	873 501,52	436 750,76
Frankrig, Alsace	<i>Anoplophora glabripennis</i>	Forskellige træarter	November 2012 til oktober 2013	2	157 334,94	78 667,47
Nederlandene, Winterswijk	<i>Anoplophora glabripennis</i>	Forskellige træarter	Juli til oktober 2012	1	389 548,48	194 774,24

Afsnit II

Programmer, for hvilke EU-tilskuddet er nedtrappet

Medlemsstat	Skadegørere, der bekæmpes	Berørte planter eller planteprodukter	År	a	Tilskudsberettigede udgifter, herunder generalomkostninger (EUR)	Procentsats (%)	Maksimalt EU-tilskud (EUR)
Tyskland, Baden-Württemberg, landdistrikterne i Breisgau-Hochschwarzwald og Freiburg by	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	3	17 716,79	45	7 972,56
Tyskland, Baden-Württemberg, landdistrikterne i Emmendingen, Lörrach, Konstanz	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	4	48 067,72	40	19 227,09
Tyskland, Nordrhein-Westfalen	<i>Anoplophora glabripennis</i>	Forskellige træarter	8.2011-8.2012	3	156 536,72	45	70 441,52

Medlemsstat	Skadegørere, der bekæmpes	Berørte planter eller planteprodukter	År	a	Tilskudsberettigede udgifter, herunder generalomkostninger (EUR)	Procent-sats (%)	Maksimalt EU-tilskud (EUR)
Spanien, Catalonien	<i>Pomacea insularum</i>	<i>Oryza sativa</i>	2013	4	1 685 969,84	40	674 387,93
Spanien, Galicien	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Nåletræer	2013	4	1 632 820	40	653 128
Frankrig, PACA-region	<i>Rhynchophorus ferrugineus</i>	<i>Palmaceae</i>	Oktober 2012 til september 2013	4	476 231,32	40	190 492,52
Portugal, Setubal-området, varmebehandling	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Træ og træemballe-ringsmateriale	2013	4	35 845	40	14 338

Tegnforklaring: a = År for gennemførelsen af programmet.

BILAG II

PROGRAMMER, DER ER BASERET PÅ ARTIKEL 23, STK. 6 I DIREKTIV 2000/29/EC, OG TIL HVILKE DER YDES EU-TILSKUD

Medlemsstat	Skadegørere, der bekæmpes	Berørte planter eller planteprodukter	År	a	Tilskudsberettigede udgifter, herunder generalomkostninger (EUR)	Procentsats (%)	Maksimalt EU-tilskud (EUR)
Spanien, skærpet kontrolprogram på grænsen til Portugal	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Nåletræer	2012	1	533 935,71	75	400 451,75
Portugal, det portugisiske fastland, stødpudezone ved grænsen til Spanien	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Nåletræer	2013 og 2014	1 og 2	6 554 124,50 EUR (= 7 490 428 EUR × 87,5 %, dvs. med en nedsættelse på 12,5 %, hvilket lineært svarer til ét kvartal i 2013 ud af otte for to år)	75	4 915 593,37
Samlet EU-tilskud (EUR)					7 713 355,31		

Tegnforklaring: a = År for gennemførelsen af programmet.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 23. december 2013

om oprettelse af Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk og om ophævelse af Afgørelse 2007/60/EF som ændret ved afgørelse 2008/593/EF

(2013/801/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

portnet og gav det til opgave at forvalte Fællesskabets indsats inden for det transeuropæiske transportnet.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer ⁽¹⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I medfør af forordning (EF) nr. 58/2003 kan Kommissionen uddelegere beføjelsen til, på dens vegne og ansvar, helt eller delvist at gennemføre et EU-program eller -projekt til et forvaltningsorgan.

(2) Overdragelsen af programgennemførelsesopgaver til forvaltningsorganerne skal gøre det muligt for Kommissionen at koncentrere sig om sine vigtigste aktiviteter og funktioner, som ikke kan eksternaliseres, uden af den grund at miste styringen af, kontrollen med og det endelige ansvar for de foranstaltninger, som forvaltes af forvaltningsorganerne.

(3) Uddelegeringen af opgaver til et forvaltningsorgan i forbindelse med programgennemførelse kræver, at der foretages en klar adskillelse mellem programlægningen, der involverer en betydelig skønsmargin ved afgørelser drevet af politiske hensyn, og som Kommissionen står for, og programgennemførelsen, som bør overdrages til forvaltningsorganet.

(4) Ved afgørelse 2007/60/EF ⁽²⁾ oprettede Kommissionen Forvaltningsorganet for det Transeuropæiske Trans-

(5) Efterfølgende forlængede Kommissionen ved afgørelse 2008/593/EF ⁽³⁾ driftsperioden for Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet og omdefinerede dets målsætninger og opgaver, så det også fik ansvaret for gennemførelsen af den finansielle støtte fra budgettet for det transeuropæiske transportnet under den flerårige finansielle ramme for perioden 2007-2013.

(6) Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet har vist sig at være et velorganiseret organ, der udfører de opgaver, som det er blevet pålagt, effektivt under overholdelse af de gældende retlige rammer for dets aktiviteter. Midtvejsevalueringen af forvaltningsorganet har vist, at det har en høj produktivitet og udfører sin tekniske og finansielle forvaltning til interessenternes tilfredshed. Det er lykkedes organet at bidrage til gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet, og det har gjort det muligt for Kommissionen at fokusere på og forbedre styringen af sine politiske og institutionelle opgaver. Midtvejsevalueringen har også vist, at organet er et mere omkostningseffektivt alternativ til forvaltningen af det transeuropæiske transportnet sammenlignet med Kommissionens interne forvaltnings-scenario. Besparelsen ved uddelegeringen af opgaver til organet anslås til 8,66 mio. EUR i perioden 2008-2015.

(7) I Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 »Et budget for Europa 2020« ⁽⁴⁾ foreslog den i højere grad at anvende eksisterende gennemførelsesorganer til at gennemføre EU-programmer under den flerårige finansielle ramme for tidsrummet 2014-2020.

(8) Den cost-benefit-analyse, som er blevet foretaget i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 58/2003, viser, at uddelegeringen til Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet af forvaltningen af dele (inden for transport, energi og telekommunikation)

⁽¹⁾ EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2007/60/EF af 26. oktober 2006 om oprettelse af Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 (EUT L 32 af 6.2.2007, s. 88).

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse 2008/593/EF af 11. juli 2008 om ændring af afgørelse nr. 2007/60/EF med henblik på ændring af opgaver og mandatperiode for Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet (EUT L 190 af 18.7.2008, s. 35).

⁽⁴⁾ KOM(2011) 500 endelig.

af programmet Connecting Europe-faciliteten ⁽¹⁾, samt dele af transport- og energiforskningen under programmet Horisont 2020 ⁽²⁾, vil gøre det muligt at gennemføre sådanne programmer effektivt og billigere end i Kommissionen. Uddelegeringen af programforvaltning til organet anslås at give effektivitetsgevinster på 54 mio. EUR under den flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Analysen viser desuden, at det giver ganske betydelige besparelser og synergieffekter mellem aktiviteterne at samle forvaltningen af infrastruktur og forskningsprojekter inden for transport og energi i ét organ. En udvidelse af organets mandat vil gøre det muligt for Kommissionen og interessenterne at udnytte organets ekspertise samt dets høje kvalitet inden for programforvaltning og serviceydelser. Den vil også sikre det transeuropæiske transportnets støttemodtagere driftskontinuitet og Unionen stor synlighed som promotor af de programmer, som organet forvalter. Desuden viser analysen, at med hensyn til programmerne det transeuropæiske transportnet ⁽³⁾ og Marco Polo ⁽⁴⁾ ville det virke driftsforstyrrende og medføre effektivitetstab at vende tilbage til intern forvaltning.

(9) Med henblik på at give forvaltningsorganerne en sammenhængende identitet har Kommissionen ved fastsættelsen af deres nye mandater i videst muligt omfang samlet arbejdsopgaver ud fra tematiske politikområder.

(10) Det nye organ bør have et udvidet mandat, der omfatter forvaltning af dele af følgende programmer:

— det nye program Connecting Europe-faciliteten; forvaltningen af dette program omfatter gennemførelsen af tekniske projekter, som ikke indebærer, at der skal træffes politiske beslutninger, og kræver stor teknisk og finansiell ekspertise igennem hele projektførelsen

— dele af del III (samfundsmæssige udfordringer) af Horisont 2020-særprogrammet; forvaltningen af dette program omfatter gennemførelsen af tekniske projekter, som ikke indebærer, at der skal træffes politiske beslutninger, og kræver stor teknisk og finansiell ekspertise igennem hele projektførelsen

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104) og Rådets afgørelse 2013/743/EU af 3. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 965).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 680/2007 af 20. juni 2007 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for de transeuropæiske transport- og energinet (EUT L 162 af 22.6.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1692/2006 af 24. oktober 2006 om det andet Marco Polo-program for EF-tilskud til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer (Marco Polo II-programmet) (EUT L 328 af 24.11.2006, s. 1).

— de resterende dele af programmet det transeuropæiske transportnet, som allerede blev uddelegeret til Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet under den flerårige finansielle ramme for perioden 2000-2006 (fra 2007) og under den flerårige finansielle ramme for perioden 2007-2013; gennemførelsen af dette program omfatter gennemførelsen af tekniske projekter, som ikke indebærer, at der skal træffes politiske beslutninger, og kræver stor teknisk og finansiell ekspertise igennem hele projektførelsen

— de resterende dele af programmet Marco Polo, som under den flerårige finansielle ramme for perioden 2007-2013 er blevet forvaltet af Forvaltningsorganet for Konkurrenceevne og Innovation; forvaltningen af dette program omfatter gennemførelsen af tekniske projekter, som ikke indebærer, at der skal træffes politiske beslutninger, og kræver stor teknisk og finansiell ekspertise igennem hele projektførelsen.

(11) For at sikre en ensartet og rettidig gennemførelse af denne afgørelse og de berørte programmer er det nødvendigt at sikre, at organet udfører sine opgaver i forbindelse med gennemførelsen af de pågældende programmer, med forbehold af disse programmets ikrafttræden, og da fra datoen herfor.

(12) Der bør oprettes et forvaltningsorgan for innovation og netværk. Det bør træde i stedet for og efterfølge Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet, der blev oprettet ved afgørelse 2007/60/EF som ændret ved afgørelse 2008/593/EF. Det bør varetage sine opgaver i overensstemmelse med de generelle vedtægter, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 58/2003.

(13) Afgørelse 2007/60/EF og afgørelse 2008/593/EF bør derfor ophæves, og der bør fastsættes overgangsbestemmelser.

(14) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningsorganudvalget —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Oprettelse

Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (i det følgende benævnt »organet«) oprettes for perioden 1. januar 2014-31. december 2024.

Forordning (EF) nr. 58/2003 finder anvendelse på organets vedtægter.

Organet træder i stedet for og efterfølger Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet, der blev oprettet ved afgørelse 2007/60/EF som ændret ved afgørelse 2008/593/EF.

Artikel 2

Placering

Organet placeres i Bruxelles.

Artikel 3

Mål og opgaver

1. Organet er ansvarligt for gennemførelsen af dele af følgende EU-programmer:

- a) Connecting Europe-faciliteten
- b) dele af del III (samfundsmæssige udfordringer) af Horisont 2020-særprogrammet.

Dette stykke finder anvendelse med forbehold af hvert af disse programmets ikrafttræden, og da fra datoen herfor.

2. Organet er ansvarligt for gennemførelsen af de resterende dele af følgende programmer:

- a) programmet det transeuropæiske transportnet
- b) Marco Polo-programmet.

3. Organet er ansvarligt for følgende opgaver i forbindelse med gennemførelsen af de dele af EU-programmer, som er omhandlet i stk. 1 og 2:

- a) forvalte nogle faser af programgennemførelsen og nogle faser af specifikke projekters forløb på grundlag af de relevante arbejdsprogrammer, som Kommissionen har vedtaget, i henhold til den retsakt, hvorved Kommissionen har tillagt organet beføjelserne.
- b) vedtage budgetgennemførelsesakter for indtægter og udgifter og træffe alle dispositioner, der er nødvendige for programgennemførelsen, i henhold til den retsakt, hvorved Kommissionen har tillagt organet beføjelserne.
- c) bistå i forbindelse med gennemførelsen af programmet i henhold til den retsakt, hvorved Kommissionen har tillagt organet beføjelserne.

Artikel 4

Udnævnelsesperiode

1. Medlemmerne af styrelseskomitéen udnævnes for to år.

2. Organets direktør udnævnes for fem år.

Artikel 5

Tilsyn og rapportering

Organet er underlagt Kommissionens kontrol og aflægger regelmæssigt rapport om gennemførelsen af de EU-programmer eller dele heraf, som det er ansvarligt for, på de betingelser og med den hyppighed, der er fastsat i den retsakt, hvorved Kommissionen har tillagt organet beføjelserne.

Artikel 6

Gennemførelse af driftsbudgettet

Organet gennemfører sit driftsbudget i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1653/2004 ⁽¹⁾.

Artikel 7

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Afgørelse 2007/60/EF som ændret ved afgørelse 2008/593/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2014. Henvvisninger til den ophævede afgørelse betragtes som henvisninger til denne afgørelse.

2. Organet betragtes som retlig efterfølger for det forvaltningsorgan, der blev oprettet ved afgørelse 2007/60/EF som ændret ved afgørelse 2008/593/EF.

3. Med forbehold af artikel 28, stk. 2, artikel 29, stk. 2, artikel 30 og artikel 31, stk. 2, i afgørelse C(2013) 9235 berører denne afgørelse ikke de rettigheder og forpligtelser, som organets personale, herunder dets direktør, har.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1653/2004 af 21. september 2004 om standardfinansforordningen for forvaltningsorganer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EUT L 297 af 22.9.2004, s. 6).

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

AFGØRELSE Nr. 1/2013 VEDTAGET AF SAMARBEJDSRÅDET EU-IRAK

af 8. oktober 2013

om vedtagelse af samarbejdsrådets og samarbejdsudvalgets forretningsordener

(2013/802/EU)

SAMARBEJDSRÅDET EU-IRAK HAR —

under henvisning til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side (i det følgende benævnt »aftalen«), særlig artikel 111, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 117 i aftalen er visse bestemmelser i den midlertidigt blevet anvendt siden den 1. august 2012.
- (2) For at bidrage til en effektiv gennemførelse af aftalen bør dens institutionelle ramme fastlægges snarest muligt. I denne forbindelse er det op til samarbejdsrådet at vedtage de nødvendige foranstaltninger.
- (3) Ifølge artikel 111, stk. 3, i aftalen fastsætter samarbejdsrådet selv sin forretningsorden. For at samarbejdsudvalget kan blive operationelt så hurtigt som muligt, fastsætter samarbejdsrådet også samarbejdsudvalgets forretningsorden.

(4) Ifølge artikel 10 i samarbejdsrådets forretningsorden kan samarbejdsrådet vedtage afgørelser ved skriftlig procedure.

(5) Det er nødvendigt at vedtage denne afgørelse ved skriftlig procedure —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Samarbejdsrådets og samarbejdsudvalgets forretningsordener, som findes i henholdsvis bilag I og II, vedtages hermed.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. oktober 2013.

På vegne af Samarbejdsrådet EU-Irak

C. ASHTON

Formand

BILAG I

FORRETNINGSORDEN FOR SAMARBEJDSRÅDET EU-IRAK

Artikel 1

Formandskab

Formandskabet for samarbejdsrådet udøves på skift for 12 måneder ad gangen af formanden for Rådet for Den Europæiske Union (udenrigsanliggender) på vegne af Den Europæiske Union og dens medlemsstater og af Iraks udenrigsminister. Første periode begynder på datoen for afholdelsen af samarbejdsrådets første møde og slutter den 31. december samme år.

Artikel 2

Møder

Samarbejdsrådet træder sammen på ministerplan én gang om året. Der kan efter anmodning fra en af parterne afholdes særlige møder i samarbejdsrådet, hvis parterne er enige herom. Medmindre parterne aftaler andet, holdes samarbejdsrådets møder på det sædvanlige sted for Rådet for Den Europæiske Unions samlinger på en dato, som parterne er enige om. Samarbejdsrådets sekretærer indkalder efter aftale med formanden til møderne i samarbejdsrådet.

Artikel 3

Repræsentation

Medlemmerne af samarbejdsrådet kan lade sig repræsentere, hvis de er forhindret i at deltage i et møde. Et medlem skal, hvis han ønsker at lade sig repræsentere, meddele formanden navnet på den, der skal repræsentere ham, inden det møde, hvor han lader sig repræsentere. Den, der repræsenterer et medlem af samarbejdsrådet, udøver alle dette medlems rettigheder.

Artikel 4

Delegationer

Medlemmerne af samarbejdsrådet kan ledsages af embedsmænd. Inden hvert møde underrettes formanden om den planlagte sammensætning af parternes delegationer.

En repræsentant for Den Europæiske Investeringsbank deltager som observatør i samarbejdsrådets møder, når der er spørgsmål på dagsordenen, som vedrører banken.

Når det er hensigtsmæssigt, kan personer i deres egenskab af eksperter eller repræsentanter for andre organer efter fælles aftale blive indbudt til at deltage i samarbejdsrådets møder som observatør eller for at orientere om et bestemt emne.

Artikel 5

Sekretariat

En repræsentant for Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og en repræsentant for Iraks mission ved Den Europæiske Union fungerer sammen som sekretærer for samarbejdsrådet.

Artikel 6

Korrespondance

Korrespondance til samarbejdsrådet sendes til formanden for samarbejdsrådet på adressen for Rådet for Den Europæiske Union.

De to sekretærer sørger for, at korrespondancen viderebringes til samarbejdsrådets formand og om nødvendigt rundsendes til de øvrige medlemmer af samarbejdsrådet. Rundsendt korrespondance sendes også til Kommissionens Generalsekretariat, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, medlemsstaternes faste repræsentationer og Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union samt til Iraks mission ved Den Europæiske Union.

Meddelelser fra samarbejdsrådets formand sendes af de to sekretærer til adressaterne og rundsendes om nødvendigt til de øvrige medlemmer af samarbejdsrådet på de adresser, der er anført i stk. 2.

*Artikel 7***Offentlighed**

Medmindre andet vedtages, er samarbejdsrådets møder ikke offentlige.

*Artikel 8***Dagsorden for møderne**

1. Formanden opstiller en foreløbig dagsorden for hvert møde. Den fremsendes af samarbejdsrådets sekretærer til de adressater, der er omhandlet i artikel 6, senest 15 dage inden mødet. Den foreløbige dagsorden skal indeholde de emner, som formanden senest 21 dage før mødet har modtaget anmodning om at få optaget på dagsordenen; dog optages emner ikke på den foreløbige dagsorden, hvis den fornødne dokumentation ikke er fremsendt til sekretærerne inden datoen for udsendelsen af den foreløbige dagsorden. Dagsordenen vedtages af samarbejdsrådet ved hvert mødes begyndelse. Et punkt, som ikke er opført på den foreløbige dagsorden, kan optages på dagsordenen, hvis de to parter er enige herom.

2. Formanden kan efter aftale med de to parter afkorte de i stk. 1 nævnte tidsfrister for at tage hensyn til særlige omstændigheder i en bestemt sag.

*Artikel 9***Protokol**

De to sekretærer udarbejder sammen et udkast til protokol for hvert møde. Protokollen indeholder i almindelighed for hvert punkt på dagsordenen oplysning om:

- den dokumentation, der er forelagt samarbejdsrådet
- de erklæringer, som et medlem af samarbejdsrådet har anmodet om at få optaget i protokollen
- de fremsatte henstillinger, vedtagne erklæringer og dragne konklusioner.

Udkastet til protokol forelægges samarbejdsrådet til godkendelse. Den godkendte protokol undertegnes af formanden og de to sekretærer. Protokollen arkiveres i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, der fungerer som depositar for aftalens dokumenter. Der sendes en bekræftet genpart til hver af de i artikel 6 anførte adressater.

*Artikel 10***Afgørelser og henstillinger**

1. Samarbejdsrådet vedtager afgørelser og fremsætter henstillinger ved fælles overenskomst mellem parterne. De tilfælde, hvor samarbejdsrådet kan vedtage afgørelser, er anført i selve aftalen.

Samarbejdsrådet kan vedtage afgørelser eller fremsætte henstillinger ved skriftlig procedure, hvis begge parter er enige herom. Når samarbejdsrådet beslutter at anvende skriftlig procedure, kan der fastsættes en frist ved fælles overenskomst mellem parterne, efter hvis udløb formanden for samarbejdsrådet på grundlag af en redegørelse fra de to sekretærer kan meddele, om parterne er nået til enighed.

2. Samarbejdsrådets afgørelser og henstillinger i henhold til artikel 111 i aftalen benævnes henholdsvis »afgørelse« og »henstilling« efterfulgt af et løbenummer, datoen for vedtagelsen og en beskrivelse af emnet. Samarbejdsrådets afgørelser og henstillinger undertegnes af formanden, og ægtheden bekræftes af de to sekretærer. Afgørelser og henstillinger sendes til hver af de adressater, der er anført i artikel 6 i denne forretningsorden. Hver af parterne kan beslutte at offentliggøre samarbejdsrådets afgørelser og henstillinger i deres respektive officielle tidende.

*Artikel 11***Sprog**

Samarbejdsrådets officielle sprog er de to parters officielle sprog. Medmindre der træffes anden afgørelse, vil samarbejdsrådet basere sine afgørelser og forhandlinger på dokumenter, der er udarbejdet på disse sprog.

*Artikel 12***Udgifter**

Den Europæiske Union og Irak afholder hver især såvel de udgifter til personale, rejser og ophold, som de har som følge af deres deltagelse i samarbejdsrådets møder, som udgifter til postforsendelser og telekommunikation. Udgifter til tolkning ved møderne og til oversættelse og reproduktion af dokumenter afholdes af Den Europæiske Union, bortset fra udgifter til tolkning eller oversættelse til eller fra Iraks officielle sprog, som afholdes af Irak. Andre udgifter i forbindelse med afholdelsen af møder afholdes af den part, der er vært for mødet.

*Artikel 13***Samarbejdsudvalget**

1. I henhold til artikel 112 i aftalen oprettes der et samarbejdsudvalg med henblik på at bistå samarbejdsrådet med dets opgaver. Udvalget består af repræsentanter for Den Europæiske Union på den ene side og af repræsentanter for Iraks regering på den anden side, normalt på højtstående embedsmandsplan.

2. Samarbejdsudvalget forbereder samarbejdsrådets møder og forhandlinger, gennemfører om nødvendigt samarbejdsrådets afgørelser og henstillinger og sørger i almindelighed for, at der er kontinuitet i forbindelserne, og at aftalen fungerer korrekt. Det behandler ethvert spørgsmål, som det får forelagt af samarbejdsrådet, samt ethvert andet spørgsmål, som måtte opstå under den daglige gennemførelse af aftalen. Det forelægger forslag eller udkast til afgørelser eller henstillinger, der skal vedtages i samarbejdsrådet.

Samarbejdsrådet kan delegere enhver af sine beføjelser til samarbejdsudvalget.

3. I de tilfælde, hvor der i aftalen henvises til en forpligtelse til eller mulighed for konsultation, eller hvor parterne ved fælles overenskomst beslutter at konsultere hinanden, kan en sådan konsultation finde sted i samarbejdsudvalget. Konsultationen kan fortsætte i samarbejdsrådet, hvis parterne er enige herom.

BILAG II

SAMARBEJDSUDVALGETS FORRETNINGSORDEN*Artikel 1***Formandskab**

Formandskabet for samarbejdsudvalget udøves på skift for 12 måneder ad gangen af en repræsentant for Den Europæiske Union og af en repræsentant for Iraks regering.

Første periode begynder på datoen for afholdelsen af samarbejdsrådets første møde og slutter den 31. december samme år.

*Artikel 2***Møder**

Samarbejdsudvalget holder møde efter aftale mellem parterne, når omstændighederne kræver det, og mindst én gang om året. De enkelte møder i samarbejdsudvalget holdes på et tidspunkt og et sted, som de to parter er enige om.

Formanden indkalder til møder i samarbejdsudvalget. Der indkaldes til det årlige møde i samarbejdsudvalget inden det årlige møde i samarbejdsrådet. Det bør indkaldes i så god tid, at samarbejdsudvalget kan forberede mødet i samarbejdsrådet.

*Artikel 3***Delegationer**

Inden hvert møde underrettes formanden om den planlagte sammensætning af parternes delegationer.

*Artikel 4***Sekretariat**

En repræsentant for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og en repræsentant for Iraks regering fungerer sammen som sekretærer for samarbejdsudvalget. Alle meddelelser til og fra formanden for samarbejdsudvalget i henhold til denne afgørelse fremsendes til sekretærerne for samarbejdsudvalget og til sekretærerne og formanden for samarbejdsrådet.

*Artikel 5***Offentlighed**

Medmindre andet vedtages, er samarbejdsudvalgets møder ikke offentlige.

*Artikel 6***Dagsorden for møderne**

1. Formanden opstiller en foreløbig dagsorden for hvert møde. Samarbejdsudvalgets sekretærer sender den til de adressater, der er anført i artikel 4, senest 15 dage inden mødet.

Den foreløbige dagsorden skal omfatte de emner, som formanden senest 21 dage inden mødet har modtaget anmodning om at få optaget på dagsordenen; dog optages emner ikke på den foreløbige dagsorden, hvis den fornødne dokumentation ikke er fremsendt til sekretærerne inden datoen for udsendelsen af den foreløbige dagsorden.

Samarbejdsudvalget kan anmode eksperter om at deltage i møderne med henblik på at orientere om særlige emner.

Dagsordenen vedtages af samarbejdsudvalget ved hvert mødes begyndelse. Et punkt, som ikke er opført på den foreløbige dagsorden, kan optages på dagsordenen, hvis de to parter er enige herom.

2. Formanden kan efter aftale med de to parter afkorte de i stk. 1 nævnte frister for at tage hensyn til særlige omstændigheder i en bestemt sag.

*Artikel 7***Protokol**

Der udarbejdes en protokol for hvert møde, som bygger på formandens sammenfatning af de konklusioner, som samarbejdsudvalget er nået frem til. Når samarbejdsudvalget har godkendt protokollen, undertegnes den af formanden og af de to sekretærer og arkiveres af begge parter. En genpart af protokollen sendes til hver af de i artikel 4 anførte adressater.

*Artikel 8***Afgørelser og henstillinger**

I de særlige tilfælde, hvor samarbejdsrådet i henhold til artikel 13, stk. 2, i samarbejdsrådets forretningsorden bemyndiger samarbejdsudvalget til at vedtage visse afgørelser eller henstillinger, benævnes disse henholdsvis »afgørelse« og »henstilling« efterfulgt af et løbenummer, datoen for vedtagelsen og en angivelse af emnet. Samarbejdsudvalgets afgørelser og henstillinger vedtages ved fælles overenskomst mellem parterne.

Samarbejdsudvalget kan vedtage afgørelser eller fremsætte henstillinger ved skriftlig procedure, hvis begge parter er enige herom. Når samarbejdsudvalget beslutter at anvende skriftlig procedure, kan der fastsættes en frist ved fælles overenskomst mellem parterne, efter hvis udløb formanden for samarbejdsudvalget på grundlag af en redegørelse fra de to sekretærer kan meddele, om parterne er nået til enighed.

Samarbejdsudvalgets afgørelser og henstillinger undertegnes af formanden, ægtheden bekræftes af de to sekretærer, og de sendes til de adressater, der er anført i artikel 4. Hver af parterne kan beslutte at offentliggøre samarbejdsudvalgets afgørelser og henstillinger i deres respektive officielle tidende.

*Artikel 9***Udgifter**

Den Europæiske Union og Irak afholder hver især de udgifter til personale, rejser og ophold, som de har som følge af deres deltagelse i samarbejdsudvalgets møder, samt udgifter til postforsendelser og telekommunikation. Udgifter til tolkning ved møderne og til oversættelse og reproduktion af dokumenter afholdes af Den Europæiske Union, bortset fra udgifter til tolkning eller oversættelse til eller fra Iraks officielle sprog, som afholdes af Irak. Andre udgifter i forbindelse med afholdelsen af møder afholdes af den part, der er vært for mødet.

*Artikel 10***Underudvalg og specialiserede arbejdsgrupper**

I overensstemmelse med artikel 13 i samarbejdsrådets forretningsorden kan samarbejdsudvalget beslutte at nedsætte underudvalg eller specialiserede arbejdsgrupper, der arbejder under samarbejdsudvalget, og som aflægger rapport til dette udvalg efter hvert af deres møder. Samarbejdsudvalget kan beslutte at opløse de nedsatte underudvalg eller arbejdsgrupper, at fastsætte eller ændre deres mandat eller at nedsætte yderligere underudvalg eller arbejdsgrupper til at bistå det i udførelsen af sine opgaver. Disse underudvalg og arbejdsgrupper har ingen besluttende myndighed.

AFGØRELSE Nr. 2/2013 VEDTAGET AF SAMARBEJDSRÅDET EU-IRAK
af 8. oktober 2013
om nedsættelse af tre specialiserede underudvalg og vedtagelse af deres mandat
(2013/803/EU)

SAMARBEJDSRÅDET EU-IRAK HAR —

under henvisning til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »aftalen«), særlig artikel 112, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 117 i aftalen er visse bestemmelser i den midlertidigt blevet anvendt siden den 1. august 2012.
- (2) For at bidrage til en effektiv gennemførelse af aftalen bør dens institutionelle ramme fastlægges snarest muligt.
- (3) I henhold til artikel 112 i aftalen bistår samarbejdsrådet i varetagelsen af sine opgaver af et samarbejdsudvalg og kan beslutte at nedsætte andre specialiserede underudvalg eller arbejdsgrupper til at bistå det i varetagelsen af sine opgaver, og det fastlægger sådanne udvalgs eller arbejdsgrupper sammensætning og funktionsmåde.
- (4) For at muliggøre drøftelser på ekspertplan om de centrale områder, som falder ind under den midlertidige anvendelse af aftalen, bør der nedsættes tre underudvalg. Efter nærmere aftale mellem parterne kan såvel listen over

underudvalg som arbejdsområdet for de enkelte underudvalg ændres.

- (5) Ifølge artikel 10 i samarbejdsrådets forretningsorden kan samarbejdsrådet vedtage afgørelser ved skriftlig procedure.
- (6) For at underudvalgene kan blive operationelle rettidigt, er det nødvendigt at vedtage denne afgørelse ved skriftlig procedure —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Eneste artikel

De underudvalg, der er anført i bilag I, nedsættes herved.

Underudvalgenes mandat som omhandlet i bilag II vedtages herved.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. oktober 2013.

På vegne af Samarbejdsrådet EU-Irak
C. ASHTON
Formand

⁽¹⁾ EUT L 204 af 31.7.2012, s. 20.

*BILAG I***SAMARBEJDSRÅDET EU-IRAK****Nedsatte underudvalg**

- 1) Underudvalget vedrørende Menneskerettigheder og Demokrati
 - 2) Underudvalget vedrørende Handel og dermed Forbundne Spørgsmål
 - 3) Underudvalget vedrørende Energi og dermed Forbundne Spørgsmål.
-

BILAG II

Mandat for de underudvalg, der er nedsat i bilag I, inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side

Artikel 1

Hvert underudvalg kan på sine møder behandle gennemførelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftalen på ethvert eller alle de områder, som den dækker.

Underudvalgene kan også drøfte emner eller specifikke projekter i tilknytning til det relevante bilaterale samarbejdsområde.

Enkeltager kan også tages op på foranledning af en af parterne.

Artikel 2

Underudvalgene arbejder under samarbejdsudvalget. De rapporterer til samarbejdsudvalget og sender det deres konklusioner efter hvert møde.

Artikel 3

Underudvalgene er sammensat af repræsentanter for parterne.

Efter aftale mellem parterne kan underudvalgene indbyde eksperter til at deltage i deres møder og kan i givet fald høre dem om specifikke punkter på underudvalgets dagsorden.

Artikel 4

Formandskabet for underudvalgene udøves på skift mellem parterne efter samarbejdsudvalgets regler om skiftende formandskab af en repræsentant for Den Europæiske Union på den ene side og af en repræsentant for Iraks regering på den anden side.

Artikel 5

En repræsentant for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og en repræsentant for Iraks regering fungerer sammen som faste sekretærer for underudvalgene. Alle meddelelser vedrørende det specifikke underudvalg sendes til de to faste sekretærer.

Artikel 6

Underudvalgene træder sammen, når omstændighederne kræver det og parterne er enige herom, efter skriftlig anmodning fra en af parterne, dog mindst én gang om året. Tid og sted for hvert møde fastsættes af parterne i fællesskab.

Efter modtagelse af en anmodning fra en af parterne om et møde i et underudvalg svarer den anden parts faste sekretær inden en frist på 15 arbejdsdage.

I særligt hastende tilfælde kan et underudvalg efter aftale med de to parter indkaldes med kortere frist.

Den part, der varetager formandskabet, informeres forud for hvert møde om den planlagte sammensætning af parternes delegationer.

De to faste sekretærer indkalder i fællesskab til underudvalgsmøder efter aftale med sekretærene for samarbejdsudvalget.

Artikel 7

Punkter til optagelse på dagsordenen indgives til de faste sekretærer mindst 15 arbejdsdage forud for det pågældende møde i underudvalget. Al relevant dokumentation indgives til de faste sekretærer mindst 10 arbejdsdage forud for mødet.

Der opstilles på grundlag af disse punkter en foreløbig dagsorden, som med den tilgængelige dokumentation fremsendes til samarbejdsudvalgets sekretærer og medlemsstaternes faste repræsentationer senest fem arbejdsdage før underudvalgets møde. Under særlige omstændigheder kan der med begge de faste sekretærers skriftlige samtykke tilføjes punkter på dagsordenen med kort varsel.

Artikel 8

Medmindre andet vedtages, er underudvalgsmøder ikke offentlige.

Artikel 9

Der udarbejdes en protokol for hvert møde. Der sendes en kopi af protokollen og konklusionerne fra hvert underudvalgsmøde til sekretærene for samarbejdsudvalget. Der sendes også kopier til medlemsstaternes faste repræsentationer.

ASSOCIERINGSRÅDET EU-MAROKKOS HENSTILLING Nr. 1/2013**af 16. december 2013****om gennemførelsen af ENP-handlingsplanen EU-Marokko om gennemførelse af den fremskredne status (2013-2017)**

ASSOCIERINGSRÅDET EU-MAROKKO HAR —

under henvisning til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side, særlig artikel 80, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 80 i Euro-Middelhavs-aftalen giver associeringsrådet beføjelser til at rette passende henstillinger med henblik på at virkeliggøre aftalens mål.
- (2) I henhold til artikel 90 i Euro-Middelhavs-aftalen skal parterne træffe alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger til at opfylde deres forpligtelser i henhold til aftalen, og skal drage omsorg for, at aftalens mål virkeliggøres.
- (3) Parterne i Euro-Middelhavs-aftalen har godkendt handlingsplanen EU-Marokko inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik (ENP) om gennemførelse af den fremskredne status (2013-2017).
- (4) ENP-handlingsplanen EU-Marokko vil bidrage til gennemførelsen af Euro-Middelhavs-aftalen gennem udarbejdelsen og vedtagelsen i fællesskab mellem parterne af konkrete tiltag, der kan tjene som praktisk vejledning for gennemførelsen af aftalen.

- (5) ENP-handlingsplanen EU-Marokko har to formål, nemlig at opstille konkrete tiltag til opfyldelse af parternes forpligtelser i henhold til Euro-Middelhavs-aftalen og udstikke de bredere rammer for en yderligere styrkelse af forbindelserne mellem EU og Marokko for at skabe en betydelig grad af økonomisk integration og for at udvide det politiske samarbejde i overensstemmelse med de generelle mål for Euro-Middelhavs-aftalen —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Eneste artikel

Associeringsrådet henstiller, at parterne gennemfører ENP-handlingsplanen EU-Marokko om gennemførelse af den fremskredne status (2013-2017) ⁽¹⁾, i det omfang gennemførelsen har til formål at nå målene i Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2013.

På vegne af associeringsrådet
S. MEZOUAR
Formand

⁽¹⁾ Jf. dokument ST 17584/13 på <http://register.consilium.europa.eu>

AFGØRELSE Nr. 1/2013 TRUFFET AF LANDTRANSPORTUDVALGET FÆLLESSKABET/SCHWEIZ

af 6. december 2013

om ændring af bilag 1 til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om godstransport og personbefordring med jernbane og ad landevej

(2013/804/EU)

UDVALGET HAR —

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om godstransport og personbefordring med jernbane og ad landevej (i det følgende benævnt »aftalen«), særlig artikel 52, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 52, stk. 4, første led, i aftalen vedtager det blandede udvalg afgørelser om revision af bilag 1.
- (2) Bilag 1 er senest ændret ved Det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 1/2010 af 22. december 2010.
- (3) Den Europæiske Union har vedtaget nye retsakter inden for de områder, der er omfattet af aftalen. Bilag 1 bør revideres af hensyn til de ændringer, der er sket i Den Europæiske Unions relevante lovgivning. Af hensyn til den juridiske klarhed og forenkling bør bilag 1 til aftalen erstattes af bilaget til nærværende afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag 1 til aftalen erstattes af teksten i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

1. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF⁽¹⁾ anerkendes følgende på grundlag af gensidighed:

- a) sikkerhedscertifikater udstedt af nationale sikkerhedsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra a)
- b) de nationale sikkerhedsmyndigheder, der er oprettet i Det Schweiziske Forbund og Den Europæiske Union i overensstemmelse med artikel 16.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (jernbanesikkerhedsdirektivet) (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44).

2. Det Schweiziske Forbund og Den Europæiske Union underretter i henhold til artikel 8, stk. 2 og 4, i direktiv 2004/49/EF hinanden om de nationale sikkerhedsforskrifter, og de giver regelmæssigt meddelelse om eventuelle ændringer hertil, så de kan gøres tilgængelige for industrien og aktørerne.

Artikel 3

1. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF⁽²⁾ anerkendes følgende på grundlag af gensidighed:

- a) de erklæringer om overensstemmelse og anvendelseegnethed, der er fastsat i artikel 11, og som er defineret i bilag IV, og som er udarbejdet af fabrikanterne eller deres autoriserede repræsentanter
- b) de verifikationsattester, der er fastsat i punkt 2.3 i bilag VI, og som er udstedt af de bemyndigede organer, som er godkendt eller anerkendt i Schweiz eller i et af Den Europæiske Unions medlemslande
- c) de verifikationerklæringer, der er fastsat i artikel 18, stk. 1, og som er defineret i bilag V, og som er udarbejdet af kontrahenten eller fabrikanten eller deres autoriserede repræsentanter
- d) tilladelser til ibrugtagning af delsystemer og køretøjer, inkl. tilladelser udstedt før den 19. juli 2008, især vedrørende RIC og RIV, samt typebestemte køretøjstilladelser udstedt af en national sikkerhedsmyndighed i henhold til kapitel V
- e) listen over overensstemmelsesvurderingsorganer i Det Schweiziske Forbund og Den Europæiske Union, jf. artikel 28.

2. Det Schweiziske Forbund og Den Europæiske Union underretter i henhold til direktiv 2008/57/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 17, stk. 3, hinanden om nationale tekniske og operationelle bestemmelser, som supplerer eller afviger fra de relevante EU-bestemmelser, og de giver regelmæssigt meddelelse om eventuelle ændringer hertil.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet (EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1).

3. Det Schweiziske Forbund giver i henhold til direktiv 2008/57/EF, artikel 28, stk. 1, Europa-Kommissionen meddelelse om, hvilke overensstemmelsesvurderingsorganer der findes i Det Schweiziske Forbund. Europa-Kommissionen offentliggør disse oplysninger på sit websted i form af en liste over disse organer (NANDO-informationssystemet).

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 2014.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. december 2013.

For Den Europæiske Union
Fotis KARAMITSOS
Formand

For Det Schweiziske Forbund
Peter FÜGLISTALER
Chef for den schweiziske delegation

BILAG

»BILAG 1

GÆLDENDE BESTEMMELSER

I henhold til artikel 52, stk. 6, i denne aftale anvender Schweiz lovbestemmelser, der svarer til nedenstående bestemmelser:

Relevante bestemmelser i EU-retten

AFDELING 1 – ADGANG TIL ERHVERVET

- Rådets direktiv 96/26/EF af 29. april 1996 om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international transport (EFT L 124 af 23.5.1996, s. 1), senest ændret ved direktiv 98/76/EF af 1. oktober 1998 (EFT L 277 af 14.10.1998, s. 17).

AFDELING 2 – SOCIALE STANDARDER

- Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport (EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8), senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1266/2009 af 16. december 2009 (EUT L 339 af 22.12.2009, s. 3).
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 484/2002 af 1. marts 2002 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 og Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 med henblik på at indføre en førerattest (EFT L 76 af 19.3.2002, s. 1).

Ved anvendelsen af denne aftale

- a) gælder alene artikel 1 i forordning (EF) nr. 484/2002
- b) fritager Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund enhver statsborger i Det Schweiziske Forbund, i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og i en af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes medlemsstater fra forpligtelsen til at være i besiddelse af en førerattest
- c) kan Det Schweiziske Forbund kun fritage statsborgere i andre end de i litra b) nævnte stater fra forpligtelsen til at være i besiddelse af en førerattest, hvis Det Europæiske Fællesskab er blevet hørt og har givet sit samtykke.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (EFT L 80 af 23.3.2002, s. 35)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF (EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF af 15. marts 2006 om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 35), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2009/5/EF af 30. januar 2009 (EUT L 29 af 31.1.2009, s. 45)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 581/2010 af 1. juli 2010 om maksimale tidsfrister for overførsel af relevante data fra køretøjsenheder og førerkort (EUT L 168 af 2.7.2010, s. 16).

AFDELING 3 – TEKNISKE STANDARDER

Motorkøretøjer

- Rådets direktiv 70/157/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladt støjniveau og udstødningssystemer for motordrevne køretøjer (EFT L 42 af 23.2.1970, s. 16), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2007/34/EF af 14. juni 2007 (EUT L 155 af 15.6.2007, s. 49)

- Rådets direktiv 88/77/EØF af 3. december 1987 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende luftarter fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof (EFT L 36 af 9.2.1988, s. 33), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/27/EF af 10. april 2001 (EFT L 107 af 18.4.2001, s. 10)
- Rådets direktiv 91/671/EØF af 16. december 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer på under 3,5 ton (EFT L 373 af 31.12.1991, s. 26), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/20/EF af 8. april 2003 (EUT L 115 af 9.5.2003, s. 63)
- Rådets direktiv 92/6/EØF af 10. februar 1992 om montering og anvendelse af hastighedsbegrænsende anordninger i visse klasser af motorkøretøjer i Fællesskabet (EFT L 57 af 2.3.1992, s. 27), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/85/EF af 5. november 2002 (EFT L 327 af 4.12.2002, s. 8)
- Rådets direktiv 92/24/EØF af 31. marts 1992 om hastighedsbegrænsende anordninger eller lignende indbyggede hastighedsbegrænsende systemer for visse motorkøretøjsklasser (EFT L 129 af 14.5.1992, s. 154), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/11/EF af 11. februar 2004 (EUT L 44 af 14.2.2004, s. 19)
- Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej-køretøjer i brug i Fællesskabet (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 59), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/7/EF af 18. februar 2002 (EFT L 67 af 9.3.2002, s. 47)
- Rådets forordning (EF) nr. 2411/98 af 3. november 1998 om gensidig anerkendelse af registreringslandets kendsgelsesbogstaver for motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil ved kørsel inden for Fællesskabet (EFT L 299 af 10.11.1998, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/30/EF af 6. juni 2000 om syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer, der kører på Fællesskabets område (EFT L 203 af 10.8.2000, s. 1), ændret ved Kommissionens direktiv 2010/47/EU af 5. juli 2010 (EUT L 173 af 8.7.2010, s. 33)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/55/EF af 28. september 2005 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende luftarter fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof (EUT L 275 af 20.10.2005, s. 1), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2008/74/EF af 18. juli 2008 (EUT L 192 af 19.7.2008, s. 51)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/40/EF af 6. maj 2009 om teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil (omarbejdning) (EUT L 141 af 6.6.2009, s. 12)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF (EUT L 188 af 18.7.2009, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 582/2011 af 25. maj 2011 (EUT L 167 af 25.6.2009, s. 1)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 582/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om ændring af bilag I og III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF (EUT L 167 af 25.6.2011, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 64/2012 af 23. januar 2012 (EUT L 28 af 31.1.2012, s. 1)

Transport af farligt gods

- Rådets direktiv 95/50/EF af 6. oktober 1995 om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej (EFT L 249 af 17.10.1995, s. 35), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/54/EF af 17. juni 2008 (EUT L 162 af 21.6.2008, s. 11)

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2012/45/EU af 3. december 2012 (EUT L 332 af 4.12.2012, s. 18)

I forbindelse med denne aftale gælder følgende undtagelser fra direktiv 2008/68/EF i Schweiz:

1. Vejtransport

Undtagelser gældende for Schweiz i henhold til direktiv 2008/68/EF, artikel 6, stk. 2, litra a), af 24. september 2008, for så vidt angår indlandstransport af farligt gods

RO - a - CH - 1

Emne: Transport af diesel- og fyringsolie med UN-nummer 1202 i tankcontainere

Henvisning til bilag I, del I.1, til dette direktiv: 1.1.3.6 og 6.8

Indhold i direktivets bilag: Undtagelser vedrørende mængden pr. transportenhed, bestemmelserne vedrørende tankenes konstruktion.

Den nationale lovgivnings indhold: Tankcontainere, som ikke er konstrueret i overensstemmelse med 6.8, men ifølge national lovgivning, og hvis kapacitet er på under eller lig med 1 210 l, og som anvendes til transport af fyringsolie eller dieselolie med UN-nummer 1202, kan være omfattet af undtagelserne i 1.1.3.6 ADR.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Tillæg 1, stk. 1.1.3.6.3(b) og 6.14, til forordningen om transport af farligt gods ad landevej (SDR; RS 741.621).

Udløbsdato: 1. januar 2017.

RO - a - CH - 2

Emne: Undtagelse fra kravet om, at der skal medbringes et transportdokument for visse mængder farligt gods som defineret i 1.1.3.6.

Henvisning til bilag I, del I.1, til dette direktiv: 1.1.3.6 og 5.4.1.

Indhold i direktivets bilag: Krav til transportdokument.

Den nationale lovgivnings indhold: Transport af urensede tomme containere tilhørende transportkategori 4 og fyldte eller tomme gasflasker til iltapparater til brug for nødhjælpstjenester eller dykkerudstyr, forudsat at mængderne ikke overstiger de i 1.1.3.6. fastsatte grænser, er ikke omfattet af forpligtelsen til at medføre det i 5.4.1 fastsatte transportdokument.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Tillæg 1, stk. 1.1.3.6.3(b), til forordningen om transport af farligt gods ad landevej (SDR; RS 741.621).

Udløbsdato: 1. januar 2017.

RO - a - CH - 3

Emne: Transport af urensede tomme tanke foretaget af virksomheder, der udfører service på lagerfaciliteter for vandforurenende væsker.

Henvisning til bilag I, del I.1, til dette direktiv: 6.5, 6.8, 8.2 og 9.

Indhold i direktivets bilag: Konstruktion, udstyr og inspektion af tanke og køretøjer; chaufføruddannelse.

Den nationale lovgivnings indhold: Køretøjer og urensede tomme tanke/containere, der anvendes af virksomheder, som udfører service på lagerfaciliteter for vandforurenende væsker, til opbevaring af disse væsker, mens de faste tanke serviceres, er ikke omfattet af bestemmelserne om konstruktion, udstyr og inspektion og bestemmelserne om mærkning med orangefarvede fareskilte som fastsat af ADR. De er undergivet nogle særlige mærknings- og identifikationsbestemmelser, og chaufføren af køretøjet er ikke forpligtet til at have gennemført den i 8.2 foreskrevne uddannelse.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Tillæg 1, stk. 1.1.3.6.3.10, til forordningen om transport af farligt gods ad landevej (SDR; RS 741.621).

Udløbsdato: 1. januar 2017.

Undtagelser gældende for Schweiz i henhold til direktiv 2008/68/EF, artikel 6, stk. 2, litra b), nr. i, af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods.

RO - bi - CH - 1

Emne: Transport af husholdningsaffald indeholdende farligt gods til bortskaffelsesanlæg.

Henvisning til bilag I, del I.1, til dette direktiv: 2, 4.1.10, 5.2 og 5.4.

Indhold i direktivets bilag: Klassificering, kombinationsemballage, mærkning og etikettering, dokumentation.

Den nationale lovgivnings indhold: Reglerne omfatter bestemmelser vedrørende forenklet klassificering af husholdningsaffald, der indeholder farligt (husholdnings-)gods, foretaget af en af de kompetente myndigheder anerkendt ekspert samt vedrørende anvendelse af egnede beholdere og uddannelse af chauffører. Husholdningsaffald, som eksperten ikke kan klassificere, må i små mængder med tydelige oplysninger på pakken og befordringsenheden transporteres til et behandlingsanlæg.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Tillæg 1, stk. 1.1.3.7, til forordningen om transport af farligt gods ad landevej (SDR; RS 741.621).

Bemærkninger: Disse regler gælder kun for transport af husholdningsaffald, der indeholder farligt gods, mellem offentlige behandlingsanlæg og bortskaffelsesanlæg.

Udløbsdato: 1. januar 2017.

RO - bi - CH - 2

Emne: Returtransport af fyrværkeri.

Henvisning til bilag I, del I.1, til dette direktiv: 2.1.2, 5.4.

Indhold i direktivets bilag: Klassifikation og dokumentation

Den nationale lovgivnings indhold: For at lette returtransport af fyrværkeri med UN-numrene 0335, 0336 og 0337 fra detailsalg til leverandører påtænkes undtagelsesbestemmelser med hensyn til angivelse af nettomasse og produktklassificering i transportdokumentet.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Tillæg 1, stk. 1.1.3.8, til forordningen om transport af farligt gods ad landevej (SDR; RS 741.621).

Bemærkninger: Det er praktisk taget umuligt at gennemføre en omfattende kontrol af det nøjagtige indhold i hver enkelt del af et usølt produkt i hver pakning, når det gælder produkter bestemt for detailhandelen.

Udløbsdato: 1. januar 2017.

RO - bi - CH - 3

Emne: ADR-uddannelsesbevis for ture, hvis formål er at transportere køretøjer, der er brudt sammen, ture i forbindelse med reparation, ture i forbindelse med undersøgelse af tankkøretøjer/tanke og ture med tankkøretøjer foretaget af sagkyndige, der er ansvarlige for undersøgelsen af det pågældende køretøj.

Henvisning til bilag I, del I.1, til dette direktiv: 8.2.1.

Indhold i direktivets bilag: Førere af køretøjer skal gennemføre uddannelseskurser.

Den nationale lovgivnings indhold: ADR-uddannelse og certifikater kræves ikke ved ture i forbindelse med transport af køretøjer, der er brudt sammen, eller prøvekørsler i forbindelse med reparation, ture med det formål at undersøge tankkøretøjet eller køretøjets tank og ture foretaget af sagkyndige med ansvar for undersøgelsen af tankkøretøjer.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: DETEC's (det føderale ministerium for miljø, transport, energi og telekommunikation) anvisninger af 30. september 2008 om transport af farligt gods ad vej.

Bemærkninger: I nogle tilfælde indeholder køretøjer, som er brudt sammen eller er under reparation, og tankkøretøjer ved den tekniske inspektion eller ved forberedelserne hertil stadig farligt gods.

Kravene i 1.3 og 8.2.3 finder stadig anvendelse.

Udløbsdato: 1. januar 2017.

2. Jernbanetransport

Undtagelser gældende for Schweiz i henhold til direktiv 2008/68/EF, artikel 6, stk. 2, litra a), af 24. september 2008, om indlandstransport af farligt gods

RA - a - CH - 1

Emne: Transport af diesel- og fyringsolie med UN-nummer 1202 i tankcontainere

Henvisning til bilag II, del II.1, til dette direktiv: 6.8.

Indhold i direktivets bilag: Bestemmelser om konstruktion af tanke.

Den nationale lovgivnings indhold: Tankcontainere, som ikke er konstrueret i overensstemmelse med 6.8, men ifølge national lovgivning, og hvis kapacitet er på under eller lig med 1 210 l, og som anvendes til transport af fyringsolie eller dieselolie med UN-nummer 1202, er godkendte.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Bilag til DETEC-forordningen af 3. december 1996 om transport af farligt gods med jernbane og tovbaneanlæg (RSD, RS 742.401.6) og tillæg 1, kapitel 6.14 i forordningen om transport af farligt gods ad vej (SDR, RS 741.621).

Udløbsdato: 1. januar 2017.

RA - a - CH - 2

Emne: Transportdokument.

Henvisning til bilag II, del II.1, til dette direktiv: 5.4.1.1.1.

Indhold i direktivets bilag: Krav om generelle oplysninger i transportdokumentet.

Den nationale lovgivnings indhold: Anvendelse af en fællesbetegnelse i transportdokumentet og en vedlagt liste med de oplysninger, der kræves som nævnt ovenfor.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Bilag til DETEC-forordningen af 3. december 1996 om transport af farligt gods med jernbane og tovbaneanlæg (RSD, RS 742.401.6).

Udløbsdato: 1. januar 2017.

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/35/EU af 16. juni 2010 om transportabelt trykbærende udstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF (EUT L 165 af 30.6.2010, s. 1)

AFDELING 4 – RET TIL ADGANG TIL JERNBANEINFRASTRUKTUREN OG RET TIL AT UDFØRE TRANSITTRAFIK

- Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237 af 24.8.1991, s. 25)
- Rådets direktiv 95/18/EF af 19. juni 1995 om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder (EFT L 143 af 27.6.1995, s. 70)
- Rådets direktiv 95/19/EF af 19. juni 1995 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af infrastrukturafgifter (EFT L 143 af 27.6.1995, s. 75)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (jernbanesikkerhedsdirektivet) (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2009/149/EF af 27. november 2009 (EUT L 313 af 28.11.2009, s. 65)
- Kommissionens forordning (EF) nr. 62/2006 af 23. december 2005 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for delsystemet trafiktelematik for godstrafikken i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EUT L 13 af 18.1.2006, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 328/2012 af 17. april 2012 (EUT L 106 af 18.4.2012, s. 14)
- Kommissionens forordning (EF) nr. 653/2007 af 13. juni 2007 om anvendelse af et fælles europæisk format for sikkerhedscertifikater og ansøgningsdokumenter i henhold til artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF og om gyldigheden af sikkerhedscertifikater udstedt efter direktiv 2001/14/EF (EUT L 153 af 14.6.2007, s. 9), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 445/2011 af 10. maj 2011 (EUT L 122 af 11.5.2011, s. 22)

- Kommissionens beslutning 2007/756/EF af 9. november 2007 om vedtagelse af fælles specifikationer for det nationale køretøjsregister, som er omhandlet i artikel 14, stk. 4 og 5, i direktiv 96/48/EF og 2001/16/EF (EUT L 305 af 23.11.2007, s. 30), som ændret ved Kommissionens beslutning 2011/107/EU af 10. februar 2011 (EUT L 43 af 17.2.2011, s. 33)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet (omarbejdning) (EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2013/9/EU af 11. marts 2013 (EUT L 68 af 12.3.2013, s. 55)
- Kommissionens beslutning 2008/163/EF af 20. december 2007 vedrørende den tekniske specifikation for interoperabilitet for sikkerhed i jernbanetunneller i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog og højhastighedstog (EUT L 64 af 7.3.2008, s. 1), senest ændret ved Kommissionens beslutning 2012/464/EU af 23. juli 2012 (EUT L 217 af 14.8.2012, s. 20)
- Kommissionens beslutning 2008/164/EF af 21. december 2007 vedrørende den tekniske specifikation for interoperabilitet for bevægelseshæmmede i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog og højhastighedstog (EUT L 64 af 7.3.2008, s. 72), som ændret ved Kommissionens beslutning 2012/464/EU af 23. juli 2012 (EUT L 217 af 14.8.2012, s. 20)
- Kommissionens beslutning 2008/232/EF af 21. februar 2008 om en teknisk specifikation for interoperabilitet for delsystemet rullende materiel i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (EUT L 84 af 26.3.2008, s. 132), som ændret ved Kommissionens beslutning 2012/464/EU af 23. juli 2012 (EUT L 217 af 14.8.2012, s. 20)
- Kommissionens forordning (EF) nr. 352/2009 af 24. april 2009 om vedtagelse af en fælles sikkerhedsmetode til risikoevaluering og -vurdering som nævnt i artikel 6, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF (EUT L 108 af 29.4.2009, s. 4)
- Kommissionens afgørelse 2010/713/EU af 9. november 2010 om de moduler til procedurer for vurdering af overensstemmelse og anvendelseegnethed og for EF-verifikation, der skal benyttes i tekniske specifikationer for interoperabilitet, som er vedtaget i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF (EUT L 319 af 4.12.2010, s. 1)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1158/2010 af 9. december 2010 om en fælles sikkerhedsmetode til vurdering af overholdelsen af kravene til opnåelse af jernbanesikkerhedscertifikater (EUT L 326 af 10.12.2010, s. 11)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1169/2010 af 10. december 2010 om en fælles sikkerhedsmetode til vurdering af overholdelsen af kravene til opnåelse af jernbanesikkerhedsgodkendelser (EUT L 327 af 10.12.2010, s. 13)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 201/2011 af 1. marts 2011 om en model for erklæring af overensstemmelse med en godkendt jernbanekøretøjstype (EUT L 57 af 2.3.2011, s. 8)
- Kommissionens afgørelse 2011/229/EU af 4. april 2011 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for delsystemet »rullende materiel — støj« i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EUT L 99 af 13.4.2011, s. 1), som ændret ved Kommissionens afgørelse 2012/464/EU af 23. juli 2012 (EUT L 217 af 14.8.2012, s. 20)
- Kommissionens afgørelse 2011/274/EU af 26. april 2011 om en teknisk specifikation for interoperabilitet gældende for delsystemet Energi i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EUT L 126 af 14.5.2011, s. 1), som ændret ved Kommissionens afgørelse 2012/464/EU af 23. juli 2012 (EUT L 217 af 14.8.2012, s. 20)
- Kommissionens afgørelse 2011/275/EU af 26. april 2011 om en teknisk specifikation for interoperabilitet gældende for delsystemet Infrastruktur i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EUT L 126 af 14.5.2011, s. 53), som ændret ved Kommissionens afgørelse 2012/464/EU af 23. juli 2012 (EUT L 217 af 14.8.2012, s. 20)
- Kommissionens afgørelse 2011/291/EU af 26. april 2011 om en teknisk specifikation for interoperabilitet for lokomotiver og passagervogne i delsystemet Rullende materiel til det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EUT L 139 af 26.5.2011, s. 1), senest ændret ved Kommissionens afgørelse 2012/464/EU af 23. juli 2012 (EUT L 217 af 14.8.2012, s. 20)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 445/2011 af 10. maj 2011 om en ordning for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne og om ændring af forordning (EF) nr. 653/2007 (EUT L 122 af 11.5.2011, s. 22)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 454/2011 af 5. maj 2011 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for delsystemet Trafiktelematik for persontrafikken i det transeuropæiske jernbanesystem (EUT L 123 af 12.5.2011, s. 11), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 665/2012 af 20. juli 2012 (EUT L 194 af 21.7.2012, s. 1)

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/633/EU af 15. september 2011 om fælles specifikationer for infrastrukturregistret for jernbaner (EUT L 256 af 1.10.2011, s. 1)
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/665/EU af 4. oktober 2011 om det europæiske register over godkendte typer af jernbanekøretøjer (EUT L 264 af 8.10.2011, s. 32)
- Kommissionens afgørelse 2012/88/EU af 25. januar 2012 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for togkontrol- og kommunikationsdelsystemerne i det transeuropæiske jernbanesystem (EUT L 51 af 23.2.2012, s. 1)
- Kommissionens afgørelse 2012/757/EU af 14. november 2012 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for delsystemet Drift og trafikstyring i jernbanesystemet i Den Europæiske Union og om ændring af beslutning 2007/756/EF (EUT L 345 af 15.12.2012, s. 1)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1077/2012 af 16. november 2012 om en fælles sikkerhedsmetode for nationale sikkerhedsmyndigheders tilsyn efter udstedelse af et sikkerhedscertifikat eller en sikkerhedsgodkendelse (EUT L 320 af 17.11.2012, s. 3)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1078/2012 af 16. november 2012 om en fælles sikkerhedsmetode for overvågning, der skal anvendes af jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere efter modtagelse af et sikkerhedscertifikat eller en sikkerhedsgodkendelse og af enheder med ansvar for vedligeholdelsen (EUT L 320 af 17.11.2012, s. 8)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 321/2013 af 13. marts 2013 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for godsvogne i delsystemet Rullende materiel til jernbanesystemet i Den Europæiske Union og om ophævelse af beslutning 2006/861/EF (EUT L 104 af 12.4.2013, s. 1)

AFDELING 5 – ANDRE OMRÅDER

- Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19)
 - Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/54/EF af 29. april 2004 om minimumssikkerhedskrav for tunneler i det transeuropæiske vejnet (EUT L 167 af 30.4.2004, s. 39)
 - Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/96/EF af 19. november 2008 om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed (EUT L 319 af 29.11.2008, s. 59)«
-

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 1256/2008 af 16. december 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på import af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål med oprindelse i Belarus, Folkerepublikken Kina og Rusland efter en procedure i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 384/96 med oprindelse i Thailand efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i samme forordning med oprindelse i Ukraine efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i samme forordning og om afslutning af procedurerne i relation til import af samme vare med oprindelse i Bosnien-Hercegovina og Tyrkiet

(Den Europæiske Unions Tidende L 343 af 19. december 2008, s. 1)

Side 4, betragtning 20, litra f), Eksporterende producenter i Ukraine, andet led

I stedet for: "— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk Tube Rolling Plant"

læses: "— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant".

Side 36, betragtning 350, tabellen, kolonnen "Virksomhed", rækken for Ukraine

Side 37, artikel 1, stk. 2, tabellen, kolonnen "Virksomhed", rækken for Ukraine

I stedet for: "OJSC Interpipe Nihnedneprovsky Tube Rolling Plant ..."

læses: "OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant ...".

- ★ Associeringsrådet EU-Marokkos henstilling nr. 1/2013 af 16. december 2013 om gennemførelsen af ENP-handlingsplanen EU-Marokko om gennemførelse af den fremskredne status (2013-2017) 78

2013/804/EU:

- ★ Afgørelse nr. 1/2013 truffet af Landtransportudvalget Fællesskabet/Schweiz af 6. december 2013 om ændring af bilag 1 til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om godstransport og personbefordring med jernbane og ad landevej 79

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 1256/2008 af 16. december 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på import af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål med oprindelse i Belarus, Folkerepublikken Kina og Rusland efter en procedure i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 384/96 med oprindelse i Thailand efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i samme forordning med oprindelse i Ukraine efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i samme forordning og om afslutning af procedurerne i relation til import af samme vare med oprindelse i Bosnien-Hercegovina og Tyrkiet (EUT L 343 af 19.12.2008, s. 1) 88

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA